

தர்மச்சுவை ஊற்றெங்குக்கும்

தமிழ் பதம்

அதி வணக்கத்தீற்குரிய கிரிபத்கோடை ஞானானந்த தேர்.

தமிழ் பத்ம்

நூலாசிரியர் :

அதி வணக்கத்திற்குரிய கிரிபத்கொடை ஞானானந்த தேரர்.

மொழிபெயர்ப்பு :

திருமதி. லக்ஷ்மினி ராதிகா ஸ்ரீகாந்தன்.

செவ்வை வாசிப்பு :

திரு. ஸ்ரீகாந்தன்

(துணை ஆசிரியர், லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம்)

செல்வி. நாராயணன் மல்லிகா தேவி

(பெளத்த பாளி பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்,
மொழியியல் துறை)

வெளியீடு : மஹாமேக வெளியீட்டாளர்கள்.

வடுவாவ,

யாடிகல்லூவுவ,

பொல்கஹுவெல

முதலாம் பதிப்பு : 2017ம் வருடம் வைசாக பூரணை

ISBN 978-955-687-116-6

© 2016 All rights Reserved. Shraddha Media Network |www.tamilbuddhist.com

Tel: (+94) 71 232 88 46 | e-mail : info@tamilbuddhist.com

முன்னுரை

எமது பரம குருவான பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் எம் மீது கொண்ட மகா கருணையினாலேயே இந்த உத்தம தர்மத்தினை மொழிந்தருளினார். அந்த மகா வழிகாட்டியின் சாசனமாகவே இந்த தர்மம் விளங்குகிறது. சுத்த (குத்திர போதனைகள்), கெய்ய (போதனை மற்றும் செய்யுள் எனும் இரண்டும் உள்ளடங்கியவை), வெய்யாகரண (ஆரிய சத்தியங்களை மென்மேலும் பகுத்து மொழிந்திருக்கும் போதனைகள்), காதா (செய்யுள்கள்), உதான (முயற்சியின்றி சுயமாக உதிரும் வார்த்தைகள்), இதிவுத்தக (நிச்சயப்படுத்தி மொழிந்த போதனைகள்), ஜாதக (பகவானது முற்பிறப்பு வரலாறுகள்), அப்புததம்ம (ஆச்சரியமிக்க புதினமான விடயங்கள் கொண்ட பகுதி), வேதள்ள (வினா விடை வடிவிலானவை) என இந்த மகா வழிகாட்டியின் சாசனம் ஒன்பது அங்கங்களை உடையதாக திகழ்கிறது.

தம்ம பதம் ‘காதா’ எனும் செய்யுள் வடிவிலான சாசனத்திற்கு உட்பட்டதாகும். இந்த உத்தம செய்யுள்களை மகா வழிகாட்டியின் சாசனம் என்றழைப்பதற்கு காரணம் இந்தச் செய்யுள்களில் பொதிந்திருக்கும் விசேஷமான இயல்புகளினாலேயே. அதாவது, இந்த உத்தம செய்யுள்களின் பொருளை உணர்ந்து அதன்படி தமது வாழ்வினை நல்வழிப்படுத்திக்கொள்ளும் ஓர் ஆரிய சீடனாலேயே இந்தத் துன்பப்பெருங்கடலான பிறப்பு இறப்பிலிருந்து மீண்டு உன்னத மோட்சத்தினை உறுதி செய்ய முடியும்.

ஒரு சமயம் சஹம்பதீ எனும் மகா பிரம்மராஜன் பாக்கியமுள்ள பகவான் முன் தோன்றி பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானையும், பகவானது உத்தம தர்மத்தினையும், பகவானது ஆரிய

சங்கையரையும் புகழ்ந்து சில செய்யுள்களை உரைத்தார். அதன் ஒரு செய்யுளில் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது.

“ஏகஸ்மின் ப்ரஹ்மசரியஸ்மின் - சஹஸ்ரங் மச்ச ஹாயினங்”

“ஒரு தம்ம பதத்தில் மாறனை* வென்று இருக்கும் ஆயிரம் அரஹத் தேர்கள் வீந்திருக்கிறார்கள்”

(சம்யுக்த நிகாயம் 01)

அது எவ்வளவு உண்மை என்பதனை புத்த பகவானது தர்மத்தினை மிகவும் அவதானத்துடன் வாசிக்கும் பொழுது உங்களால் புரிந்துக்கொள்ள முடியும். ‘தம்ம பதம்’ மூலமும் உங்களால் இதனை நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

‘தம்ம பதம்’ இருபத்து ஆறு பிரிவுகளை கொண்டதாகும். முதலாவது தர்ம சங்கீதியத்தின் போது மகா காசியப்ப அரஹத் தேரர் உட்பட்ட மகா தேர்களே தம்ம பதத்தினை இவ்வாறு வகைப்படுத்தினர். பரம உத்தமமான இந்த ஸ்ரீ சத்தர்மத்தினை** முறையாக ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கு அந்த அரஹத் தேர்கள் செயற்பட்ட விதம் மிகவும் ஆச்சரியத்திற்குரியது. அந்த உத்தமர்கள் ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் இந்தத் தம்மபதத்தினை வகைப்படுத்தினர்.

யமக வர்க்கம், இருபது செய்யுள்களை கொண்டதாகும். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய இரு சோடிகளுடன் கூடிய செய்யுள்களே இப்பகுதியில் உள்ளடங்குகின்றன. யமக என்றால் ‘சோடி’ என்பதாகும். இதன்பால் மனம், வாழ்க்கை, தர்ம மார்க்கம், என்பன

*உயிர்களை சன்சாரத்தில் பிணைத்து வைத்திருப்பவன். உயிர்கள் மோட்சமடைவதனை தடுப்பவன்

**: புத்த பகவான் போதித்த தர்மம்

தொடர்பாகவுள்ள அர்த்தம் நிறைந்த விடயங்கள் உள்ளடங்குகின்றன. தம்ம பதம் இந்த யமக வர்க்கத்தினாடாகவே ஆரம்பமாகிறது.

இரண்டாவது வகை ‘அப்பமாத’ வகையாகும். அப்பமாத என்றால் தாமதமின்மையாகும். அதாவது ஒருவர் குசல தர்மதங்களை* தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு இருக்க வேண்டிய அவசரமாகும். அகுசலங்களை** அழித்துக்கொண்டு குசல தர்மங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஒருவர் வீரியம் செய்வது இந்தத் தாமதமின்மை எனும் குணத்தினாலேயே. புத்த பகவான்மார்கள் எப்போதும் தாமதமின்மை எனும் குணத்தினை மிகவும் வர்ணித்தார்கள். தாமதத்தின் தீமையையும் தாமதமின்மையின் நன்மையையும் எமது புத்த பகவான் மிகவும் சுந்தரமான முறையில் எடுத்தியம்பும் விதத்தினை நாம் இந்த ‘அப்பமாத’ எனும் பகுதியின் மூலம் உணர்ந்துகொள்ளலாம். இங்கு பன்னிரண்டு செய்யுள்கள் இருக்கின்றன.

மனம் தொடர்பான அழுர்வ விடயங்களை நீங்கள் மூன்றாம் பகுதிக்குரிய ‘சித்த’ எனும் பிரிவின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும். இது பதினொரு செய்யுள்களைக் கொண்டது. தவறான பாதையில் செல்லும் மனதின் அபாயமும் இவ்வாறாக தவறான பாதையில் பயணிக்கும் மனதினை நல்வழிப்படுத்துவதால் கிடைக்கும் மன நிம்மதியையும் புத்த பகவான் மிக மிக இனிமையான முறையில் மொழிந்தருளியுள்ளார். தேன் நிறைந்த பொற்கலனைப் போன்ற இந்தப் பகுதி தம்ம பதத்தின் மூன்றாம் பகுதிக்குரியதாகும்.

*: நிராசை, கோபமின்மை, நல்லஸ்ரிவ என்பனவற்றால், சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன குசலம் எனப்படும்.

**: பேராசை, கோபம், அறியாமை என்பனவற்றால், சிந்தனைய அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன அகுசலம் எனப்படும்.

நான்காவது பகுதி ‘புஷ்ப’ வகையாகும். பூக்களை உவமைப்படுத்தி பகவான் மொழிந்தருளிய பதினாறு செய்யுள்களை வாசிக்கும் பாக்கியம் உங்களுக்கு இந்த பகுதியின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தது ‘பால்’ வகையாகும். இங்கு பாலகன் எனக் குறிப்பிடப்படுவது சிறு குழந்தையை அல்ல. பகவானது தர்மத்தில் பாலகன் எனக்கூறப்படுவன், புண்ணிய பாவங்களை அறியாத, சத்புருஷ அசத்புருஷர்களை அறியாத, சரியான பாதை பிழையான பாதை அறியாத, சரியான பார்வை (சம்மா திட்டி)*, தவறான பார்வை (மிச்சா திட்டி)* அறியாத புதுஜ்ஜனனாவான்*. இந்த பால குணம் கொண்டவனது ஞானமற்ற மன இயல்பும், அகங்காரமும், கொடிய தன்மையையும் பற்றி இந்த பகுதியை வாசிப்பதன் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மகா அரஹத் தேரர்கள் இந்த கீழ்த்தரமான பால குணம் கொண்டவர்களை பற்றி கூறி முடித்த பின்னர் இடம்பெறும் அடுத்த பகுதியில் மகா உன்னத குணங்களை கொண்ட பண்டிதரைப் பற்றியுள்ள ‘பண்டித’ வகையினை தம் பத்தினுள் இணைத்துள்ளனர். ஆறாவது வகையான இந்த பண்டித வர்க்கத்தினுள் பதினாறு செய்யுள்கள் உள்ளடங்குகின்றன. இங்கு பண்டிதர் எனப்படுபவர் பட்டம் பெற்றவரோ அல்லது வேறு வேறு மகா விருதுகளைப் பெற்றவரோ அல்லர். தர்மத்தில் பண்டிதர் என்பது கிலேசங்களை அழித்து முழுத்தூய்மை பெற்ற அரஹத்** தேரரை குறிப்பிடும் இன்னுமொரு பெயராகும். பிரக்ஞை

*. பத விளக்க பகுதியை காண்க

**. கிலேசங்களந்துவர், மீண்டும் பிறவி எடுக்காதவர். பரிபூரணத்துவத்தினை அடைந்தவர்.

(ஞானம்) படைத்த மகா உத்தமர்களது குணவியல்புகளும், அவ்வாறான உத்தமர்களுடன் பழகுவதன் மகிமையையும் எடுத்துக் கூறும் இந்தப் பண்டித வகையினை பகவான் அழகுடன் எடுத்தியம்பியுள்ள முறை அபூர்வமே!

மனக்கிலேசங்களை வேறுத்த மகா சுந்தர குணங்கள் கொண்ட உத்தமர்களை பற்றிக் கூறப்படும் பத்துச் செய்யுள்களைக் கொண்டிருக்கும் ‘அரஹண்தக’ வகையே ஏழாவது வகையாகும். இவ்வாறான யுகத்தில் கூட மகா மோட்சத்தினை உறுதி செய்ய அரஹத் தேர்களது இயல்பினை அறியக்கிடைப்பது எமது பாக்கியமே.

ஆயிரம் என்றவகையில் விடயங்கள் விபரிக்கப்படும் பதினாறு செய்யுள்கள் கொண்டதே ‘சஹஸ்ர’ வகையாகும். அதுபோன்று நூறு என்ற எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான தர்ம விடயங்களும் இங்கு உள்ளடங்குகின்றன. ஒருவருக்கு தர்மத்தின் படி வாழும் வாழ்வின் பெறுமதியை உணர்வதற்கு இப் பகுதியே போதுமானதமாக அமையலாம்.

‘பாவம்’ என்பது விலக்கி வைக்க வேண்டியதொன்றாகும். எல்லா பாவங்களில் இருந்தும் நீங்குவதற்காகவே அனைத்து புத்தர்மார்களும் தர்மத்தினைப் போதித்தார்கள். பாவத்தின் இயல்பு, அஞ்ஞான மூட மாந்தர்கள் பாவத்தினை விரும்பும் விதம், அதன் கொடிய விளைவுகள் என்பன மிகவும் தெளிவாக பகவானால் மொழியப்பட்ட பகுதியே ஒன்பதாம் பகுதிக்குரிய ‘பாவ’ வகையாகும்.

அடுத்தது ‘தண்ட’ பகுதியாகும். தண்ட என்றால் தண்டனையாகும். துண்புறுத்தப் பயன்படுத்தும் கம்பு, கட்டை என்பவையும் தண்ட என்றே அழைக்கப்படும். ஞானமற்ற மூடன் நரகத்தின் பிறப்பு வரை தண்டனைகள் பெறும்

விதமும் அனைத்துப் பாவங்களில் இருந்து நீங்கும் பிக்கு மோட்சத்தினால் நிம்மதியடையும் விதமும் பதினேழு செய்யுள்களைக் கொண்ட இந்த பகுதியின் மூலம் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

முதுமையடைந்து அழுக்கடைந்து போதல் என்பது ஒருவருக்கு பிறப்பினாலேயே உடைமையாகும் துக்கமாகும். இந்த யதார்த்தத்தினை உணர்ந்து கொள்ளும் ஞானமுள்ள ஆரிய சீடன் முதுமை, மரணம் என்பன அற்ற மகா மோட்சத்தினை அடைவதற்காக ஆரிய எண்சீர் வழியிலேயே பயணிப்பார். இது தொடர்பான உணர்வினை பெற்றுக்கொள்ள உதவும் பதினொரு செய்யுள்களைக் கொண்ட ‘ஜரா’ வகையே பத்தாவது பகுதிக்குரியதாகும்.

பதினோராவது வகைக்குரியது தன்னைப் பற்றிக் கூறும் ‘அந்த’ வகையாகும். மிகவும் பொறுப்புடன் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் தலையாய கடமை தனக்கே உரியது என்பதனை ஆழமாகக் கூறும் பத்து செய்யுள்களைக் கொண்ட இந்தப் பகுதியை நாம் அறிந்திருத்தல் மிகவும் அவசியமே.

எமது புத்த பகவான் உலகங்கள் தொடர்பாக பண்ணிரெண்டு செய்யுள்களில் மொழிந்த பகுதியே ‘லோக’ வகையாகும். வாழ்க்கை எனும் உலகம் தொடர்பாக உணர்வதற்கு இந்தப் பகுதி உபகாரமாக அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

பதினான்காவது பகுதி புத்த பகுதி ஆகும். இங்கு பதினெட்டு செய்யுள்கள் உள்ளடங்குகின்றன. சம்புத்த பகவான்மார்களைப் பற்றி புத்த பகவானே மொழிந்த இந்த ரம்மியமான செய்யுள்களை நீங்கள் புத்த பகுதியில் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

சுகத்தினையே அனைவரும் விரும்புகின்றனர். புத்த பகவான்

ஒருவர் உலகிற்கு தோன்றக்காரணம் உயிர்கள் துயரிலிருந்து விடுதலையடைந்து சுகம் பெறுவதற்கான வழியைக் காண்பிப்பதற்கே. சுகம் என்றால் என்ன என்பதனை தெளிவாக உணர்ந்துக் கொள்வதற்கு உபகாரமாகும் பன்னிரண்டு செய்யுள்களை கொண்ட ‘சுக’ பகுதியே இதுவாகும்.

உலகிலுள்ள மிகவும் பிரியமானவர்கள் யார் என்று அறிந்துகொள்வதற்கும், மிகவும் பிரியமான முறையில் புண்ணியங்கள் விளைவுகள் தரும் முறை தொடர்பாகவும் அறிந்துகொள்வதற்கு வேண்டுமானால் நீங்கள் ‘பிய’ பகுதியை கற்க வேண்டும். இங்கு பன்னிரண்டு செய்யுள்கள் அடங்குகின்றன.

‘குரோதம்’ மிகவும் அபாயகரமானதாகும். இவ்வாறான அபாயகரமானதை மனத்தில் தேக்கி வைப்பதனால் தனக்கே அது ஆபத்தானதாக மாறும். எனவே இந்த மனம், வாக்கு, காயம் என்பனவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி குரோதத்தினைத் தோற்கடிக்கும் முறை தொடர்பாகப் புத்த பகவான் மிகவும் அழகான முறையில் பதினான்கு செய்யுள்களின் வாயிலாக மொழிந்தருளியுள்ளார்.

எமது புத்த பகவான் மகா கருணையுடன் மொழிந்தருளிய இருபத்து மூன்று செய்யுள்களை கொண்ட ‘மல்’ பகுதியே அடுத்த பகுதியாகும். ‘மல்’ என்றால் துரு ஆகும். தர்மத்தில் குறிப்பிடப்படுவது கிலேசங்கள் எனும் துருவைப் பற்றியே. இந்தக் கிலேச துருவினை அழித்துக்கொள்வது தொடர்பாகவே பகவான் இப் பகுதியில் மொழிந்துள்ளார்.

பத்தொன்பதாவது வகையில் உள்ளடங்குவது ‘தம்மட்ட’ பகுதியாகும். தர்மத்தில் நிலைத்திருக்கும் வாழ்க்கை தொடர்பாகக் கூறப்பட்ட இந்தப் பகுதியில் பதினேழு செய்யுள்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

அந்த மகா மோட்சத்தினை அடைவதற்கு உலகில் இருப்பதோ ஒரே ஒரு வழியே. அதுவே ஆரிய எண்சீர் வழியாகும். அந்த எண்சீர் வழி தொடர்பாகவும், உன்னத மோட்சம் தொடர்பாகவும் மொழிந்த இந்த ‘மக்க’ பகுதியில் பதினேழு செய்யுள்கள் உள்ளடங்குகின்றன.

தம்ம பதத்தில் உள்ள இருபத்தோராவது பகுதி ‘பகிண்ணக’ வகையாகும். ‘பகிண்ணக’ என்றால் வெவ்வேறு வகையான தர்ம விடயங்கள் உள்ளடக்கிய செய்யுள்கள் கொண்ட பகுதியாகும். இங்கு பதினாறு செய்யுள்கள் உள்ளடங்குகின்றன. மிகத்தூய்மையான தர்ம அர்த்தங்கள் ததும்புகின்ற இந்த செய்யுள்களை வாசிப்பதனால் மன அமைதியைப் பெற முடியும்.

அசத்புருஷ (கீழ்த்தரமான குணங்களை கொண்ட) பாவிகளின் வாழ்வு பெரும்பாலும் முடிவுறுவது நரகத்தின் பிறப்புடனேயே. எனவே பாவம், அதர்மம், துட்டத்தனம், என்பவற்றை அழித்துவிட வேண்டும். அதற்காக நாம் வாசிக்க வேண்டிய பகுதியே ‘நிரய’ பகுதியாகும். இது தம்மபதத்தின் இருபத்து இரண்டாவது வகையாகும்.

‘நாக’ என்பது யானையைக் குறிப்பிடும் ஒரு பெயராகும். யானையை உவமைப்படுத்தி எமது பகவான் மொழிந்தருளிய செய்யுள்கள் கொண்ட இந்தப் பகுதி ‘நாக’ பகுதியாகும். இப் பகுதியில் பதினான்கு செய்யுள்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

சன்சார (பிறப்பு, இறப்பு சமூற்சி) துக்கத்திற்கு காரணம் இந்த ‘தண்ணூ’ (பேராசை) ஆகும். அழிக்க வேண்டிய ஆரிய சத்தியமும் இதுவே. இந்தத் தண்ணூவை பற்றி பஸ்வேறு வகையாக போதித்தருளிய இருபத்து ஆறு செய்யுள்கள் இந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன. இந்தத் துக்கங்களுக்குக்

காரணமான பேராசையை அழித்துக்கொள்வதற்காக நாமும் இந்த பகுதியினை வாசிப்போம்.

தம்மபதத்தின் இருபத்தைந்தாவது பகுதி ‘பிக்கு’ பகுதியாகும். இந்த பகுதியில் இருபத்து மூன்று செய்யுள்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. சீலம், சமாதி, பிரக்ஞை என்பவற்றை பரிபூரணப்படுத்திக்கொண்ட மனமாசுகள் அந்றே அரஹத் உத்தமர்களே உண்மையான பிக்குமார்களாவர்.

இறுதிப் பகுதி பிராமணப் பகுதியாகும். பிராமணன் என்றால் புத்த பகவானது காலத்தில் சமூக அந்தஸ்து பெற்ற சமூகத்தின் வரவேற்பு பெற்ற உயர்ந்த ஒருவராவார். ஒருவரது உயர்வு அவரது பிறப்பு, பதவி, அந்தஸ்து, கல்வியறிவு என்பவற்றில் தங்கியிருப்பதல்ல. மாறாக அவர் தன் வாழ்வில் உருவாக்கிக்கொள்ளும் குணநலன்களிலேயே தங்கியுள்ளது என புத்த பகவான் மொழிந்தருளியுள்ளார். எனவே தான் பகவான் பிராமணன் எனும் சுட்டுப்பெயரை அரஹத் தேர்களுக்கு பயன்படுத்தினார். இங்கு பகவான் மொழிந்தருளிய நாற்பத்தொரு செய்யுள்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

தம்மபதத்தில் உள்ள மொத்தச் செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை நானுற்று இருபத்து மூன்றாகும். நீங்களும் இந்த உத்தம தம்ம பதத்தினை அர்த்தத்துடன் கற்க முயற்சி செய்யுங்கள். தம் வாழ்வினை உய்த்துணர்ந்து கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். பரம பவித்திரமான உத்தம தர்மத்தின் சுவையினை நீங்களும் சுவைத்துப் பாருங்கள்!

இந்த உத்தம நூலினை கெளரவத்துடன் பரசீலிக்கும் அனைவருக்கும் இந்த உத்தம தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுவதற்கான அதிவீட்டும் கிட்டுவதாக!

உள்ளடக்கம்

பகுதி	பக்கம்
01. இரு செய்யுள்களை கொண்டு மொழிந்த பகுதி	15
02. தாமதமின்மை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	24
03. மனம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	29
04. மலர்களை உவமைப்படுத்தி மொழிந்த பகுதி	33
05. அஞ்ஞான பாலன் தொடர்பாக போதித்த பகுதி	39
06. ஞானமுள்ள சத்புருஷனை பற்றி மொழிந்த பகுதி	45
07. அரஹத் தேர்கள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	51
08. ஆயிரம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	56
09. பாவம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	62
10. தண்டனைகள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	68
11. முதுமையடைவது தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	75
12. தான் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	80
13. உலகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	84
14. சம்புத்த பகவான் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	89

15. சுகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	96
16. பிரியமாதல் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	101
17. குரோதம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	106
18. துரு தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	111
19. தர்மத்தில் நிலைப்பது தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	119
20. மோட்ச மர்க்கம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	126
21. தர்ம விடயங்கள் கலந்து உள்ள பகுதி	133
22. நரகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	139
23. யானை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	145
24. பேராசை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	151
25. பிக்கு தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	163
26. உண்மையான பிராமணன் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி	171

தம்மோ ஊவே ரக்கத் தம்மசாரின்
சத்துங் மஜுன்துங் யதா வஸ்ஸகாலே
ஏசான்சங்சோ தம்மே கச்ன்னே
ந துக்கதின் கச்சத் தம்மசார் தி

பெரிய மழையின் போது, உறுதியான குடையை
ஏந்திக்கொண்டிருக்கும் ஒருவரை அந்த குடை
எவ்வாறு நனையவிடாமல் பாதுகாக்கிறதோ அதேபோல்
தர்மத்தில் ஈடுபடுபவரை கண்டிப்பாக தர்மம்
பாதுகாக்கும். தர்மத்தினை முறையாக பின்பற்றுபவர்
நால்வகை நரகங்களில் பிறக்கமாட்டார். இதுவே நன்கு
பழக்கப்படுத்திய தர்மத்தின் உன்னத விளைவாகும்.

(தேர தேரி காகத)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

01.யமக வக்கோ
(இரு செய்யுள்களை கொண்ட பகுதி)

**1. மனோபுப்பங்கமா தம்மா மனோசெட்டா மனோமயா -
மனசா சே பதுட்டேன பாசதி வா கரோதி வா தத்தோ
நங் துக்கமன்வேதி சக்கங்வ வஹதோ பதங்.**

ஆற்றும் அனைத்து பாவ புண்ணியச் செயல்களுக்கும்
மனமே அடிப்படையாக உள்ளது. மனமே முதன்மை
பெறுகிறது. மனதாலேயே அனைத்தும் உருவாகின்றன. ஒருவர்
கொடிய உள்ளத்தை கொண்டு கொடிய வார்த்தைகளை
பிரயோகிப்பாராயின், பாவச்செயல்களைச் சூரியவராயின்
அவரால் சேகரிக்கப்படும் அந்த பாவமானது எநுதினது
பின்னே வரும் வண்டியின் சக்கரத்தை போல் இடைவிடாது
துன்பத்தினையே அளித்த வண்ணம் பின்தொடரும்.

(ஜீதவனராமத்தில் சக்குபால தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது.)

**02. மனோபுப்பங்கமா தம்மா மனோசெட்டா மனோமயா-
மனசா சே பசன்னேன பாசதி வா கரோதி வா
தத்தோ நங் சுகமன்வேதி சாயாவ அனபாயினி**

ஆற்றும் அனைத்து பாவ புண்ணியச் செயல்களுக்கும் மனமே
அடிப்படையாக உள்ளது. மனமே முதன்மை பெறுகிறது.
மனதாலேயே அனைத்தும் உருவாகின்றன. ஒருவர் நல்
மனதுடம் நன்மை விளைவிக்கும் வார்த்தைகளைப்

பிரயோகிப்பாராயின், புண்ணியச் செயல்களை செய்வாராயின் அவரால் சேகரிக்கப்படும் அந்தப் புண்ணியமானது, நீங்காத நிழலை போல் பின்தொடர்ந்து வந்து இன்பத்தினையே தரும்.

(ஜேதவனராமத்தில் மட்டகுண்டலீக்கு போதிக்கப்பட்டது)

03. அக்கொச்சி மங் அவதி மங் - அஜினி மங் அஹாசி மெயே தங் உபன்யஹந்தி - வேரங் தெசங் ந சம்மதி

அவன் என்னை இகழ்ந்து தூற்றினான்; என்னை அடித்தான்; என்னை தோற்கடித்தான்; எனது பொருளை கவர்ந்து கொண்டான் போன்ற எண்ணங்களை ஒருவன் சதா சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பானாயின் அவனுள்ளே இருக்கும் பகைமை ஒரு போதும் தணியாது.

(ஜேதவனராமத்தில் துல்லதிஸ்ஸ தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

04. அக்கொச்சி மங் அவதி மங் - அஜினி மங் அஹாசி மெயே தங் உபன்யஹந்தி - வேரங் தேசுபசம்மதி

அவன் என்னை இகழ்ந்து தூற்றினான்; என்னை அடித்தான்; என்னை தோற்கடித்தான்; எனது பொருளை கவர்ந்து கொண்டான்; இது போன்ற எண்ணங்களை ஒருவர் நினைக்காது குரோத்ததைத் தோற்றுவித்துக் கொள்ளாமல் இருப்பாராயின் அவரது பகைமை தணிந்துவிடும்.

(ஜேதவனராமத்தில் துல்லதிஸ்ஸ தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

05. நஹி வேரேன வேரானி சம்மந்தீத குதாசனங் அவேரேன ச சம்மந்தி ஏச தம்மோ சனந்தனோ

பகைமையால் பகைமையை அழிக்க முடியாது. பகைமை

கொள்ளாதிருப்பதன் மூலம்தான் பகைமை அழியும். பகைமை கொள்ளாமலிருக்கும் போது பகைமை அழியும் என்பது தொன்று தொட்டு வரும் உலக நியதியாகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஓர் அரக்கிக்கு போதிக்கப்பட்டது)

**06. பரே ச விஜானன்தி - மயமெத்த யமாமசே
யே ச தத்த விஜானன்தி - ததோ சம்மன்தி மேதகா.**

இவ்வாறு கலகம் செய்து கொண்டிருந்தால் நாம் தான் அழிவுறுவோம், என்பதனை கலகம் செய்கின்றவர்கள் உணர்மாட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள், இவ்வாறு கலகம் செய்வதால் நாம் அழிவுறுவோம் என்பதனை உணர்வார்களாயின் அதன் காரணமாக அந்தக் கலகங்கள் தணிந்துவிடும்.

(கோசம்பி நகரில் கலகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த சில பிக்குமாருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

**07. சுபானுஸ்ஸிங் விஹரன்தங் - இந்திரியேச அசங்வுதங்
போஜனம்ஹி அமத்தஞ்ஞாதங் - குசீதங் ஹீனவீரியங்
தங் வே பஸஹநி மாரோ - வாதோ ருக்கங்வ துப்பலங்**

தன் மனம் குழம்பிப்போகும் வண்ணம் எண்ணங்களுக்கு இடமளித்தால், கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் ஆகிய புலன்களை அடக்கிக் கொள்ளாவிட்டால், உணவு உண்பதன் உண்மையான அர்த்தம் என்னவென்பதனை அறியாவிட்டால் அவன் வீரியமற்ற சோம்பேறியாவான். பெரும் குறைவளியில் அகப்பட்டு வேரறுந்த மரத்தைப் போன்று அவன் மாறனுக்கு அடிபணிந்தவனாவான்.

(சேதவ்ய நகரில் சூளகால, மஹாகால எனும் இரு பிக்குமாருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

- 08. அசுபானுபஸ்ஸி விஹரன்தங் - இந்திரியேசு சுசங்வதங் போஜனம்ஹி ச மத்தஞ்ஞாதங் - சத்தங் ஆரத்தவீரியங் தங் வே நப்பசஹுதி மாரோ - வாதோ சேலங்வ பப்பதங்**

ஒருவர், காமத்தின் மீதான மோகம் அழிந்துபோகும் வண்ணம் அசுபமானவற்றை அசுபமானவையாகவே நோக்குவாராயின், கண், காது, நாசி, நா, உடல், மனம் என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வாராயின், உணவருந்துவதன் உண்மையான அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வாராயின், அவர் சத்தா* கொண்டவராவார். உன்னத எண்சீர் வழியில்** பயணிக்கும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீரியம் உடையவர். எவ்வளவு பெரிய சூரியாவளி காற்று வீசினாலும் அசையாது நிற்கும் பெரும் பாறையைப்போன்ற அவரை மாற்னால் அசைக்கக்கூட முடியாது. (சாவத்திய நகரில் சூளகால, மகாகால என்போருக்காக போதிக்கப்பட்டது.)

- 09. அனிக்கசாவோ காசாவங் - யோ வத்தங் பரிதஹூஸ்ஸதி அபேதோ தமசவ்சேன - ந சோ காசாவமரஹுதி**

எவரேனும் ஒருவர் தம் மனத்தில், கிலேசம் எனும் கறைகளை கொண்டு இந்த சீவரத்தை (காவியடையை) தரித்துக்கொண்டிருப்பாராயின், புலன்டக்கம் இல்லாத, உண்மை பேசாத அந்த நபர் அரஹத் பதாகையான இந்த சீவரத்தை தரிப்பதற்கு எவ்வித தகுதியும் அற்றவராவார். (ராஜகிருகத்தின் தேவதத்தனுக்கு மொழியப்பட்டது)

- 10. யோ ச வன்த கஸ்வஸ்ஸி - சீலேசு சுசமாஹுதோ உபேதோ தமசச்சேன - ச வே காசாவமரஹுதி**
-

* மும்மணிகள் மீது கொண்டுள்ள அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் கூடிய பக்தி

**. மேட்சத்தினை அடையும் ஓரே வழி என புப மொழிந்த பாதை. மேலதிக விளக்கங்களுக்கு பத விளக்கத்தினை காண்க

சீவரத்தை தரித்திருப்பவர் கிலேசம் எனும் கறைகளை அழித்தவராயின், ஒழுக்கம் மிக்கவராயின், உளச்சமாதி மிக்கவராயின், புலன்டக்கம் கொண்டவராயின், உண்மையை மாத்திரமே பேசுபவராயின், உண்மையிலேயே அவர்தான் இந்த சீவரத்தை தரிக்க தகுதியானவராவார்.
(ராஜகிருகத்தில் தேவதத்தனுக்காக மொழியப்பட்டது)

11. அசாரே சாரமதினோ - சாரேசாஸாரதஸ்ஸினோ தே சாரங் நாதிக்ச்சன்தி - மிச்சாசங்கப்ப கோசரா

இந்த உலகில் அர்த்தமற்ற பல விடயங்கள் இருக்கின்றன. சிலருக்கு அவை அர்த்தம் நிரம்பியவைகளாகவே தென்படும். சீலம், சமாதி, ஞானம் எனும் அர்த்தம் செறிந்தவற்றை அவர்கள் அர்த்தமற்ற வீணான விடயங்களாகவே பார்ப்பார்கள். மூடக் கருத்துக்களுக்கு அவர்கள் இரையாகியிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு அர்த்தம் நிரம்பியவை கிடைக்காது.

(வேலுவனராமத்தில் சுஞ்சய பரிப்பிராஜனுக்கு மொழிந்தது)

12. சாரதோ ச சாரதோ ஞத்வா - அசாரங் ச அசாரதோ தே சாரங் அதிக்ச்சன்தி - சம்மா சங்கப்பகோச்சரா

(சம்மா திட்டியினால்) நற்காட்சியினால் (சம்மா சங்லப்பத்தினை) நந்சிந்தனையை உருவாக்கிக்கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சீலம், சமாதி, ஞானம் எனும் அர்த்தம் நிரம்பியவற்றை அர்த்தம் நிரம்பியவையாகவே அறிவார்கள். அர்த்தமற்றவற்றை அர்த்தமில்லாதன என்பதனையும் அறிவார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் துக்கமற்ற மோட்சத்தினை அடைவார்கள்.

(வேலுவனராமத்தில் சுஞ்சய பரிப்பிராஜனுக்கு மொழிந்தது)

**13. யதா காரங் துச்சன்னங் - வுட்டி சமதிவிழ்ஜதி
வவங் அபாவிதங் சித்தங் - ராகோ சமதிவிழ்ஜதி**

ஓரு வீட்டினது கூரையை பிழையான முறையில் அமைத்திருந்தால் மழை பெய்யும்போது அந்த கூரையினுடாக மழைநீர் வீட்டினுள்ளே வரும். சமத விபஸ்ஸனா என்பவற்றினால் பாதுகாக்கப்படாத மனமும் அப்படித்தான். அந்த மனத்தினுள் தீய ஆசைகள் உட்புகும்.
(ஜேதவனராமத்தில் நந்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்தது)

**14. யதா காரங் சுச்சன்னங் - வுட்டி ந சமதிவிழ்ஜதி
வவங் சுபாவிதங் சித்தங் - ராகோ ந சமதிவிழ்ஜதி**

வீட்டினது கூரையை முறையாக அமைத்திருந்தால் மழை நீர் வீட்டினுள் வராது. சமத விபஸ்ஸனா தியானங்கள் மூலம் விருத்தி செய்துகொண்ட மனமும் அப்படித்தான். அந்த மனத்தினுள் தீய ஆசைகள் உட்புகமாட்டாது.
(ஜேதவனராமத்தில் நந்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்தது)

**15. இத சோச்சதி பெச்ச சோச்சதி
பாபகார் உபயத்த சோச்சதி
ஸோ சோச்சதி ஸோ விஹங்குதி
திஸ்வா கம்மகிலிட்ட மத்தனோ**

பாவம் செய்தவன் இவ்வுலகிலும் வருந்துவான். மறுவுலகிலும் வருந்துவான். இவ்வுலகம், மறுவுலகம் எனும் இரு உலகங்களிலும் வருந்துவான். தான் செய்த அகுசல* கர்மங்களை கண்டு அவன் விசனமடைவான் ; துன்புறுவான்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு பன்றி வேடனுக்கு போதிக்கப்பட்டது)

- 16. இத மோததி பெச்ச மோததி
கதபுஞ்ஞோ உபயத்த மோததி,
ஸோ மோததி ஸோ பமோததி
திஸ்வா கம்மவிசுத்தி மத்தனோ**

புண்ணியம் செய்தவர் இவ்வுலகிலும் சந்தோஷமடைவார்; மறுவுலகிலும் சந்தோஷமடைவார். அவர் இவ்வுலகம், மறுவுலகம் எனும் இரு உலகங்களிலும் இன்புறுவார். தான் செய்த குசல** கர்மங்களை கண்டு அவர் இன்புறுவார்; பூரிப்படைவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் தம்மிக எனும் உபாசகருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

- 17. இத தப்பதி பெச்ச தப்பதி - பாபகாரீ உபயத்த தப்பதி
பாபங்மேகதன்தி தப்பதி-பீய்யோ தப்பதி துக்கதிங்கதோ**

பாவம் செய்தவனே இம்மையிலும் வருந்துவான்; மறுமையிலும் வருந்துவான். அவன் இருலோகங்களிலும் வருந்துவான். ‘ஜயோ! நான் பாவங்கள் செய்தேனே!’ என வருந்துவான். நரகத்தில் பிறந்த பின்னர் அவன் மேலும் வருந்துவான்.

(தேவதத்தனுக்கு ஜேதவனராமத்தில் போதிக்கப்பட்டதாகும்)

- 18. இத நந்ததி பெச்ச நந்ததி கதபுஞ்ஞோ
உபயத்த நந்ததி புஞ்ஞங் மே கதன்தி நந்ததி
பீய்யோ நந்ததி சுக்கதிங் கதோ**

*.பேராசை, கோபம், அறியாமை என்பனவற்றால், சிந்தனைய அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன அகுசலம் எனப்படும்.

**. நிராசை, கோபமின்மை, நல்லறிவு என்பனவற்றால், சிந்தனைய அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன குசலம் எனப்படும்.

புண்ணியங்களைச் செய்தவர்தான் இம்மையிலும்
இன்புறுவார்; மறுமையிலும் இன்புறுவார். அவர்
இருலோகங்களிலும் இன்புறுவார். ‘நான் புண்ணியங்களை
செய்துகொண்டேன்’ என நினைத்து பூரிப்படைவார்.
சுவர்க்கத்தில் பிறந்த பின்னர் மேலும் இன்புறுவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் சுமணா எனும் அரசகுமரிக்கு
போதிக்கப்பட்டது)

19. பஹாம்பி சே சஹிதங் பாசமானோ
ந தக்கரோ ஹோதி நரோ பமத்தோ
கோபோவ காவோ கணயங் பரேசங்
ந பாகவா சாமஞ்ஞஸ்ஸ ஹோதி

தர்மத்தில் ஈடுபட தாமதமாகியவர் (தர்மத்தினை
அபின்பற்றாதவர்) ஏனையோருக்கு எவ்வளவுதான் தர்மத்தை
போதித்தாலும், தான் அந்த தர்மத்தை பின்பற்றமாட்டார்.
அவர் பிறருக்கு உரித்தான் மாட்டுத்தொழுவத்தைப்
பார்த்துக்கொள்ளும் ஒரு மேய்ப்பவனை போன்றவராவார். தன்
வாழ்வினுள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய ஞானப்பேறுகளுக்கு
அவர் உரிமையாளராக மாட்டார்.

(ஜேதவனராமத்தில் தோழமைகொண்ட இரு பிக்குமாரை
போதிக்கப்பட்டது)

20. அப்பம்பி சே சஹிதங் பாசமானோ
தம்மஸ்ஸ ஹோதி அனுதம்மசாரி
ராகங் ச தோசங் ச பஹாய மோஹங்
சம்மப்பஜானோ சவிமுத்த சித்தோ
அனுபாதியானோ இத வா ஹராங் வா
ச பாகவா சாமஞ்ஞஸ்ஸ ஹோதி

தர்மத்தை பின்பற்றும் ஒருவர், தர்மத்தைச் சிறிதளவு போதிக்கும் ஒருவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் அந்த தர்மத்தில் நிலைத்திருந்து ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பவற்றை நீக்கிக்கொள்வார். தர்ம உய்த்துணர்வின் மூலம் அனைத்து துக்கங்களில் இருந்தும் நீங்கிய ஒரு மனதை ஏற்படுத்திக்கொள்வார். இந்த உலகத்திலுள்ள, பரலோகத்திலுள்ள எதன் மீதும் அவர் பிணைந்துபோக மாட்டார். தன் துறவு வாழ்வின் உத்தம ஞானப்பேற்று நிலைகளின் உரிமையாளராக விளங்குவதும் இவ்வாறான ஒருவரே!

(ஜேதவனராமத்தில் தோழமை கொண்ட இரு பிக்குமாரை நோக்கி போதிக்கப்பட்டதாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(இரு செய்யுள்களை கொண்ட யமக செய்யுட் பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

**02.அப்பமாத வக்கோ
(தாமதமின்மை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)**

**21.1 அப்பமாதோ அமதபதங் - பமாதோ மச்சனோ பதங்
அப்பமத்தா ந மீயந்தி - யே பமத்தா யதா மதா**

தாமதமின்றி சீல, சமாதி, ஞானம் ஆகியவற்றை விருத்தி செய்பவர் மோட்சத்தை அடைவார். காம சுகத்தில் திளைத்து தாமதிப்பவருக்கு மீண்டும் மீண்டும் கிடைப்பது மரணமே. தாமதமின்றி தர்மத்தைப் பின்பற்றுவோர் மீண்டும் பிறவா நிலையை (நிர்வாண மோட்சத்தை) அடைவார்கள். தர்மத்தில் ஈடுபட தாமதிப்பவர்கள் தாம் வாழ்ந்தாலும் பிணங்களைப் போன்றே வாழ்வர்.

**22.2 ஏதங் விசேசதோ ஞுத்வா - அப்பமாதம்ஹி பண்டிதா
அப்பமாதோ பமோதன்தி - அரியானங் கோசரோ ரதா**

தாமதமின்றி தர்மத்தை பின்பற்றும் ஞானமுள்ளவர்கள் தாமதம் மற்றும் தாமதமின்மையின் வேறுபாட்டினை நன்கு அறிவார்கள். எனவே அவர்கள் ஆரிய உத்தமர்களின் தங்குமிடமான போதி அங்க தர்மங்களின் மீது விருப்பங்கொள்கிறார்கள். தாமதமின்மை எனும் நற்குணத்தை எண்ணி எண்ணி மகிழ்வார்கள்.

**23.3 தே ஜாயினோ சாததிகா - நிச்சங் தழ்வுபரக்கமா
புஸந்தி தீரா நிப்பானங் - யோகக்கேமங் அனுத்தரங்**

அந்த ஞானமுள்ள ஆரிய சீடர்கள் எப்பொழுதும் தியான நிலைகளை மேம்படுத்துவார்கள். எப்போதும் பலத்த வீரியத்துடன் தர்மத்தில் ஈடுபடுவார்கள். எனவே அனைத்துப் (பவங்களுக்குமான) விளைவு தரும் கர்மங்களுக்குமான பினைப்புக்களில் இருந்து விடுதலையடைந்து உன்னதமான மோட்சத்தினை உறுதி செய்வார்கள்.

24.4 உட்டானவதோ சதிமதோ சுசிகம்மஸ் நிசம்மகாரினோ சஞ்ஞுதஸ்ஸ சம்மஜீவினோ அப்பமத்தஸ்ஸ யசோபிவட்டதி

ஒருவரிடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீரியம் இருக்குமாயின், நல்ல சுயவுணர்வு இருக்குமாயின், அறிவினால் ஆராய்ந்து செயற்படும் தன்மை இருக்குமாயின், புலன்டக்கம் இருக்குமாயின், தார்மீக வாழ்வை வாழ்வாராயின் அந்தத் தாமதமற்ற உத்தமரின் கீர்த்தி உயர்வாகப் பரவும்.

(வேலுவனத்தில் கும்பகோசனுக்கு போதிக்கப்பட்டது)

25.5 உட்டானேனப்பமாதேன - சஞ்ஞமேன தமேன ச தீபங் கயிராத மேதாவி - யங் ஓகோ நாபிகீர்தி

ஞானமுள்ள ஆரிய சீடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீரியத்துடனும் தாமதமின்மையுடனும் இருப்பார். கட்டுப்பாடுகள் உடையவராக இருப்பார். தன்னை நன்கு தர்மத்தின்வழி அடக்கிக்கொள்வார். கிலேசம் எனும் வெள்ளத்தினால் ஒருபோதும் மூழ்காத மோட்சம் எனும் தீவினை அவர் அதன் மூலமே உருவாக்கிக்கொள்வார்.

(வேலுவனத்தில் சுள்ள பந்தக தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

26.6 பமாதமனுயுஞ்ஜூன்தி - பாலா தும்மேதினோ ஜூனா அப்பமாதன் ச மேதாவி - தனங் செட்டங்வ ரக்கதி

ஞானமற்ற கீழ்த்தரமான குணங்கள்கொண்ட மூட மக்கள் காம சுகத்தில் திளைத்து தாமதத்தில் ஒட்டிக்கொண்டு வாழ்கின்றனர். ஆனால் ஞானமுள்ளவர்கள் இந்த தாமதமின்மை எனும் குணத்தைத் தன்னிடமிருக்கும் மகா செல்வத்தை பாதுகாப்பதை போன்று பாதுகாத்துக்கொள்வார். (ஜேதவனராமத்தில் ஒரு முகூர்த்த விழாவினை முன்னிட்டு போதிக்கப்பட்டது)

27.7 மா பமாதமனுயுஞ்ஜேத - மா காமரதிசன்தவங் அப்பமத்தோ ஹி ஜாயன்தோ - பப்போதி விபுலங் சுகங்

(பல்வேறு கூத்துக்களினால் தாமதமாகும் சாதாரண மக்களைப் போன்று) தாமதத்தினை விரும்பி வாழ வேண்டாம். இந்தக் காமசுகத்தை விரும்ப வேண்டாம். காமத்தினோடு ஒன்றித்து வாழ வேண்டாம். தாமதமின்றி தர்மத்தை பின்பற்றினால், தியாங்கள் செய்தால் மகா சுகத்தை அடைய முடியும். (ஜேதவனராமத்தின்போது கேலிக்கூத்துக்களை முன்னிட்டு போதிக்கப்பட்டது)

28.8 பமாதங் அப்பமாதேன - யதா நாததி பண்டிதோ பஞ்ஞாபாசாதமாருய்யூ - அசோகோ சோகினிங் பஜங் பப்பதட்டோவ பும்மட்டே - தீரோ பாலே அவெக்கதி

ஞானமுள்ள ஆரியசீடன்தர்மத்தில்ஸடுபடவள்ளதாமதத்தினைத் தாமதமின்மையால் அழிப்பார். அப்போது அவர் ஞானம் எனும் மாளிகைக்குள் பிரவேசிப்பார். மலை உச்சியில் ஏறிய ஒருவர் மலையாடவாரத்தில் இருக்கும் மக்களை காண்பதை போன்று ஞானமெனும் மாளிகையில் தான் சோகமற்று இருந்துகொண்டு சோகமடையும் மக்களை காண்பார்.

(ஜேதவனராமத்தில் மகா காசியப்ப தேர்ருக்காக போதிக்கப்பட்டதாகும்)

29.9 அப்பமத்தோ பமத்தேச சுத்தேச பஹாஜாகரோ அபலஸ்ஸங்வ சீகஸ்ஸோ ஹித்வா யாதிசமேதசோ

சுந்தரமான ஞானத்தினை உடைய முனிவர், தர்மத்தைப் பின்பற்றத் தாமதமாகும் மக்களின் மத்தியில் தாமதமாகாமல் இருப்பார். நன்றாக உறங்கும் மக்களின் மத்தியில் உறங்காமல் தியானம் செய்வார். அவர் பலவீனமான குதிரையை வென்று முன்னேறிச்செல்லும் சக்திவாய்ந்த குதிரையை போன்று அந்த மோட்சத்தினை உறுதி செய்வார்.

(ஜேதவனராமத்தில் இரு பிக்குமார்களுக்கு போதிக்கப்பட்டது)

30.10 அப்பமாதேன மகவா - தேவானங் செட்டதங் கதோ அப்பமாதங் பஸங்ஸுந்தி - பமதோ கரஹிதோ சதா

அந்தத் தேவேந்திரன் மனிதனாக பூவுலகில் வாழும்போது தாமதமின்றி நிறைய புண்ணியங்களைச் செய்துகொண்டதாலேயே தேவர்கள் மத்தியில் உன்னத நிலையை அடைந்தார். புத்தர்கள் தாமதமின்மையை வர்ணித்து பேசுவார்கள். தர்மத்தினைப் பின்பற்ற தாமதமாதல் என்பது எப்போதும் நிந்தனைக்குட்படுவதாகும். (வைசாலி நகரில் தேவேந்திரனுக்கு போதிக்கப்பட்டது)

31.11 அப்பமாதரதோ பிக்கு - பமாதே பயதஸ்ஸீ வா சங்யோஜனங் அனுங் தூலங் - டஹங் அக்கீவ கச்சதி

ஒரு பிக்கு தாமதமின்றி தர்மத்தில் ஈடுபடுவாராயின், தர்மத்தில் ஈடுபடுவதற்கு தாமதிப்பதன் அபாயத்தை உணர்வாராயின், அனைத்தையும் ஏரித்துக்கொண்டு முன்னேறும் தீயைப் போன்று

அவர் அனைத்துப் பினைப்புக்களையும் அழித்துக்கொண்டு அந்த மோட்சத்தை நோக்கியே செல்வார்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு பிக்குவிற்கு போதிக்கப்பட்டது)

32.12 அப்பமாதரதோ பிக்கு - பமாதே பயதஸ்ஸீ வா அபப்போ பரிஹாணாய - நிப்பானஸ்ஸேவ சந்திகே.

ஒரு பிக்கு தாமதமின்றி தர்மத்தில் ஈடுபடுவாராயின், தர்மத்தில் ஈடுபடுவதற்கு தாமதத்தின் அபாயத்தை உணர்வாராயின், அவர் ஒருபோதும் இழிநிலைக்கு உட்படமாட்டார். அந்த மோட்சத்தின் அருகிலேயே அவர் இருப்பார்.

சாது ! சாது!! சாது !!!

(தாமதமின்மை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

03. சித்த வக்கோ
(மனம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**33.1 பன்தனங் சபலங் சித்தங் - துரக்கங் துன்னிவாரயங்ட
உஜங் கரோதி மேதாவி - உச்காரோ வ தேஜனங்**

மனம் என்பது ஒவ்வொர் எண்ணத்தினாலும் சஞ்சலமடைந்து கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மனத்தைப் பாதுகாப்பது மிகவும் கடினமானதாகும். தவறிமூழ்ப்பதிலிருந்து காத்துக்கொள்வதும் மிகவும் கடினம். ஆனால் தர்மத்தை பின்பற்றும் ஞானமுள்ள ஒருவர், வளைந்துள்ள ஒரு அம்பை நேராக்கும் அம்பு செய்வோனைப் போல் இந்த மனதை தர்மத்தின் மூலம் சீராக்கிக்கொள்வார்.

(வாலிகா பர்வதத்தில் மேகிய தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

**34.2 வாரிஜோவ தலே கித்தோ - ஓகமோகத உப்பதோ
பரிபந்ததிதங் சித்தங் - மாரதெய்யங் பஹாதவே**

தரையிலிட்ட மீன் தூடி தூடிப்பதை போன்று இந்த மனம் ஒவ்வொர் எண்ணத்தினாலும் தூடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இத்தகைய சஞ்சலமடையும் மனத்துடன் இருப்பதால், நன்கு திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள பாவமிகுந்த மாறனது இந்த பிணைப்பிலிருந்து மீள வேண்டும்.

(வாலிகா பர்வதத்தில் மேகிய தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

**35.3 துன்னிக்கஹஸ்ஸ லஹுனோ - யத்த காமனிபாதி னோ
சித்தஸ்ஸ தமதோ சாது - சித்தங் தன்தங் சுகாவஹங்**

இந்த மனதினை நிந்தனை செய்து கட்டுப்படுத்துவது கடினமானதாகும். அது ஒரு நொடியிலேயே மாறிவிடும். தன் இஷ்டப்படி தான் ஆசைபடுவதன் பின்னாலேயே இந்த மனம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறானதோரு மனதினை கட்டுப்படுத்துவது எவ்வளவு சிறந்த விடயம்? நன்றாகப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் மனதினால் பெரும் சுகத்தினை பெறலாம்.

36.4 சுதுத்தசங் சுனிபுனங் - யத்த காமனிபாதினங் சித்தங் ரக்கேத மேதாவி - சித்தங் குத்தங் சுகாவஹங்

மனதின் உண்மையான நிலையை அறிந்து கொள்வது மிகவும் கடினமானதாகும். அதேபோல் இந்த உள்ளத்தின் செயற்பாடு மிக மிக நுண்ணியமானதாகும். தன் இஷ்டப்படி தான் ஆசைபடுவதன் பின்னாலேயே இந்த மனம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஞானமுள்ள ஒருவர் தான் இந்த மனதினைத் தவறான பாதைக்கு செல்லாது பாதுகாத்துக்கொள்வார். நன்றாகப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் மனதினால் பெரும் சுகத்தினைப் பெறலாம்.

37.5 தூரங்கமங் ஏகசரங் - அசரீரங் குஹாசயங் யே சித்தங் சஞ்ஞமெஸ்ஸன்தி - மொக்கந்தி மாரபந்தனா

இந்த மனம் நீண்ட பயணங்கள் செல்லும். ஆனால் தனிமையாகவே பயணிக்கும். மனதிற்கு உடம்பில்லை. ஆனால் இந்த மனம் சரீரம் எனும் குகையினுள்ளே வசிக்கிறது. எவ்ரேனும் இத்தகைய மனதை அடக்கிக்கொள்வாராயின் அவரால் மாறுன்று பிணைப்பிலிருந்து மீளாம்.
(சாவத்தியத்தில் பாகினெய்ய சங்கரக்கித தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

**38.6 அனவட்டித சித்தஸ்ஸ - சத்தம்மங் அவிஜானதோ
பரிப்லவ பசாதஸ்ஸ - பஞ்ஞா ந பரிபூரதி**

ஆசையினால் நனையாத மனம் கொண்டவருக்கு, கோபத்தினால் பாதிப்படையாத மனம் கொண்ட ஒருவருக்கு, பாவ புண்ணியம் எனும் இரண்டையும் இல்லாமல் செய்து கொண்டவருக்கு, உறங்காமல் தியானம் செய்பவருக்கு எவ்வித அச்சமுமில்லை.

**39.7 அனவஸ்ஸத சித்தஸ்ஸ - அனன்வாஹத சேதசோ
பஞ்ஞுபாப பஹீஸ்ஸ - நத்தி ஜாகரதோ பயங்**

ஆசையினால் ஈரமாகாது, கோபத்தின் தாக்குதல்களுக்கு உட்படாது, பாவ புண்ணியம் எனும் இரண்டினையும் இல்லாதொழித்து, உறங்காமல் தியானம் செய்யும் ஒருவருக்கு எவ்விதப் பயமும் இல்லை.

(சாவத்தியத்தில் சித்தஹத்த தேரருக்கு போதிக்கப்பட்டதாகும்)

**40.8 கும்புபமங் காயமிமங் விதித்வா - நகருபமங்
சித்தங்மிதங் டபெத்வா
யோடேட மாரங் பஞ்ஞாவதேன - ஜிதங் ச ரக்கே
அனிவேசனோ சியா**

இந்த உடம்பு விரைவாகவே உடைந்து செல்லும் மட்பாண்டத்தைப் போன்றது என்பதனை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். சிறப்பாக பாதுகாக்கும் ஒரு நகரத்தை போன்று இந்த மனதை பாதுகாக்க வேண்டும். ஞானம் எனும் ஆயுதத்தினால்தான் மாற்றுடன் போர் புரிய வேண்டும். கிலேச யுத்தத்தை வெற்றிபெற்று மனதை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். மீண்டும் ஒருபோதும் சன்சாரத்தில் தங்குமிடம் அமைக்க வேண்டாம்.

**41.9 அசிரங் வத காயோ - படவிங் அதிசெஸ்ஸதி
சுத்தோ அபேத விஞ்ஞானோ - நிரத்தங்வ கலிங்கரங்**

நிச்சயமாகவே இந்த உடல் நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்கும் ஒன்றில்ல. விஞ்ஞானம் வெளியேறிய பின்பு பயனற்ற மரக்கட்டையைப் போன்று இந்த உடல் மண்ணிற்குச் சொந்தமாகிவிடும்.

(சாவத்திய நகரில் பூதிகத்ததில்லை தேரருக்கு போதித்தாகும்)

**42.10 திசோ திசங் யங் தங் கயிரா - வேரி வா பன வேரினங்
மிச்சா பணிவிதங் சித்தங் - பாபியோ நங் ததோ கரே**

ஓரு திருடன் இன்னுமொரு திருடனுக்கு இழைக்கும் தீங்கினை விட பகையாளி தன் பகையாளிக்கு இழைக்கும் தீங்கினை விட மூடப் பார்வைகளை கொண்ட மனம் ஒருவரை பாவியாக்கும். (தீங்கு விளைவிக்கும்)

(கோசலநாட்டில் நந்த எனும் மந்தை மேய்ப்பவனுக்காக போதிக்கப்பட்டதாகும்)

**43.11 ந தங் மாதா பிதா கயிரா - அஞ்ஞேவாபி ச ஞாதகா
சம்மா பணிவிதங் சித்தங் - செய்யசோ நங் ததோ கரே**

நன்மை விளைவிக்கும் தர்மத்தில் இந்த மனதை நிலைநிறுத்தி வைத்தல் எனும் உத்தம செயற்பாட்டினை தன் தாய் செய்துகொடுக்க மாட்டாள். தந்தை செய்து கொடுக்கவும் மாட்டார். வேறு உறவினர்கள் செய்து கொடுக்கவும் மாட்டார்கள். இந்த செயற்பாட்டினை ஒருவர் செய்து கொள்வதன் மூலமே உத்தம நிலையை அடைய முடியும்.

சாது! சாது!! சாது!!!

(உள்ளாம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

04.புப்ப வர்க்கம்
(மலர்களை உவமைப்படுத்தி மொழிந்த பகுதி)

**44.1 கோ இமங் பட்டவிங் விஜூஸ்ஸதி
யமலோகங் ச இமங் சதேவகங் கோ தம்மபதங்
சதேசிதங் குசலோ புப்பமிவ பசெஸ்ஸதி**

இந்த பூமியை வெற்றிக்கொள்பவர் யார்? நரகத்தினை வெற்றிக்கொள்பவர் யார்? தேவர்களையுடைய இந்த உலகினை வெல்பவர் யார்? திறமையான பூக்காரன் அழகிய மலர்களை தேர்ந்தெடுத்து பறிப்பதைப் போன்று முறையாக போதித்த இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து கொள்பவர் யார்? (சாவத்திய நகரில் பூமி தொடர்பாக பேசிக்கொண்டிருந்த ஜன்நாறு தேர்களுக்காக மொழிந்ததாகும்)

**45.2 சேகோ பட்டவிங் விஜூஸ்ஸதி
யமலோகங் ச இமங் சதேவகங்
சேகோ தம்மபதங் சதேசிதங்
குசலோ புப்பமிவ பசெஸ்ஸதி**

உன்னதமான மோட்சப்பாதையில் பயணிப்பவர் தான் இவ் உலகை வெற்றிக்கொள்வார். நரகத்தினை வெல்பவரும் அவரே. தேவர்களையும் உள்ளடக்கிய இந்த உலகத்தை வெல்பவரும் அவரே. திறமையான பூக்காரன் அழகிய மலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொய்வதைப் போன்று முழுமையாகப் போதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்பவரும் அவரே.

(சாவத்திய நகரில் பூமி தொடர்பாக பேசிக்கொண்டிருந்த ஜந்நாறு தேரர்களுக்காக மொழிந்ததாகும்)

**46.3 பேணுபமங் காயமிமங் விதித்வா மர்சிதம்மங்
அபிசமபுத்தானோ செத்வான மாரஸ்ஸ படுக்கானி
அதஸ்ஸனங் மச்சுராஜஸ்ஸ கச்சே**

சாரமந்த நுரையை போன்றதாகவே இந்த உடலைக் காண வேண்டும். கானல் நீரின் இயல்பே இந்த வாழ்வில் உள்ளது என்பதனை உணர்ந்துக்கொள்ள வேண்டும். மாற்னிடம் இருக்கும் கிலேச பிணைப்புக்கள் எனும் மலர்மாலைகளை அழித்தொழித்து மாரனால் ஒருபோதும் காண முடியாத மோட்சத்தை நோக்கியே செல்ல வேண்டும்.

(சாவத்தியத்தில் கானல் நீரினை முற்கொண்டு தியானம் செய்த ஒரு பிக்குவிற்கு போதிக்கப்பட்டது)

**47.4 புப்பானி ஹேவ பவிநன்தங் - ப்யாசத்த மனசங் நரங்
சுத்தங் காமங் மஹோகோவவ - மச்சு ஆதாய கச்சதி**

திறமையான பூக்காரன் மலர்களைப் பறிப்பதற்காக ஒவ்வொரு செடியையும் நோக்கிச் செல்வதைப் போன்று இந்தக் காம சுகத்தில் ஓட்டிக்கொண்டவரும் காமத்தினையே தேடிக்கொண்டு போவார். மக்கள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் போது வெள்ளப்பெருக்கு வந்து அவர்களைக் கடலுக்கு அடித்துச் செல்வதைப் போன்று மாற்னால் அவர்கள் நரகத்திற்கே இழுத்துச் செல்லப்படுவார்கள்.

(சாவத்திய நகரின்போது விடுடப சாக்கியனுக்கு போதிக்கப்பட்டதாகும்)

**48.5 புப்பானி ஹேவ பசிநந்தங் - ப்யாசத்த மனசங் நரங்
அதித்தங் யேவ காமேசு - அந்தகோ குருதே வசங்**

பூக்காரன் பூக்களைத் தேடித்தேடி ஊர் ஊராக செல்வதைப்போன்று இந்தக் காமத்தில் ஒட்டிக்கொண்டு இருப்பவன் காம சுகத்தினையே தேடியலைவான். அந்தக் காமத்தினால் எவ்வித திருப்தியையும் அடையாமலே இறுதியில் அவன் மாறன்று பிடிக்குள் அகப்பட்டுக்கொள்வான். (சாவத்தியத்தில் பதிபூஜிகா உபாசகியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

49.6 யதாபி பமரோ புப்பங் - வண்ணகந்தங் அஹேடயங் பலேதி ரசமாதாய் - ஏங் காமே முனீ சரே

மலரின் சுந்தரத்தினையும் சுகந்தத்தினையும் அழிக்காமலே தேனீ மலரின் தேனை பருகிச் செல்கிறது. ஆரிய முனிவரும் கிராமத்தினுள் ஜயமேற்றம் (பிண்டபாதம்) செய்வதும் இப்படியே.

(சாவத்தியத்தில் மச்சரிய கோசிய சீமானுக்கு போதித்தாகும்)

50.7 ந பரேசங் விலோமானி - ந பரேசங் கதாகதங் அத்தனோவ அவெக்கெய்ய - கதானி அகதானி ச

ஏனையோரது பேச்சுக்களின் சரி பிழைகளைப் பார்க்கத் தேவையில்லை. ஏனையோர் செய்தவற்றையும் செய்யாதவற்றையும் தேடிப்பார்க்கத் தேவையில்லை. தன்னைப் பற்றி பார்த்துக்கொண்டாலே போதுமானதாகும். தான் செய்தவற்றையும் செய்யாதவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டால் போதுமானதாகும்.

(சாவத்தியத்தில் பாதிக ஆஜீவகனுக்கு போதிக்கப்பட்டது)

51.8 யதாபி ருசிரங் புப்பங் - வண்ணவந்தங் அகந்தங் ஏவங் சுபாசிதா வாசா - அபலா ஹோதி அகுப்பதோ

மலர் ஒன்று இருக்கிறது; மிகவும் அழகானது. ஆனால் வாசனை இல்லை. அதேபோன்று தான் புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய தர்மம் கூட பின்பற்றாத ஒருவருக்குப் பயனில்லாத விடயமாகும்.

(சாவத்தியத்தில் சத்தபாணீ உபாசகருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

52.9 யதாபி ருசிரங் புப்பங் - வண்ணவந்தங் சகந்தங் ஏவங் சுபாசிதா வாசா - சபலா ஹோதி பகுப்பதோ

ஒரு மலர் இருக்கிறது ; மிகவும் அழகியது. நனுமணம் மிக்கதும் கூட. அதேபோன்று புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய தர்மத்தினை பின்பற்றும் ஒருவரால் அந்த தர்மத்திலிருந்து நல்ல பெறுபேறுகளை பெற முடியும்.

(சாவத்தியத்தில் சத்தபாணீ உபாசகருக்கு போதிக்கப்பட்டது)

53.10 யதாபி புப்பராசிம்ஹா - கயிரா மாலாகுணே பஹா ஏவங் ஜாதேன மச்சேன - கத்தப்பங் குசலங் பஹாங்

திறமையான பூக்காரன் அழகிய மலர்களை சேர்த்து பல அழகிய மலர்மாலைகளை கட்டுவதைப்போன்று மனித உலகில் பிறந்தவர் குசலங்களையே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். (சாவத்தியத்தில் விசாகா உபாசகிக்கு போதித்ததாகும்.)

54.11 நுப்பகந்தோ படிவாதமேதி-நசந்தனங்தகரமல்லிகா வா சதங்சகந்தோ படிவாதமேதி-சப்பாதிசா சப்புரிசோ பவாதி.

மலர்களின் வாசனை மேல் வளிமண்டலம் வரை பரவிச்செல்லாது. சந்தனம், குவளை, மல்லிகை என்பன எவ்வளவு வாசனை மிகுந்ததானாலும் மேல் வளிமண்டலம் வரை பரவிச்செல்லாது. ஆனால் சத்புருஷர்களின் நந்துணங்களின் சுகந்தம் மேல் காற்று மண்டலம் வரை

பரவிச்செல்லும். சத்புருஷன் அனைத்து திசைகளையும் சுகந்தமாக்குவார்.

(சாவத்திய நகரின்போது ஆனந்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

55.12 சந்தனங் தகரங் வாபி - உப்பலங் அத வஸ்ஸிகி ஏதேசங் கந்தஜாதானங் - சீலகந்தோ அனுத்தரோ

சந்தனம், குவளை, நீலோற்பலம், மல்லிகை எனும் மலர்களின் வாசனையை விட நற்குணமும் சீலமும் மிக்கவர்களின் சீலத்தின் சுகந்தம் எத்தனை நறுமணம் உடையது?

(சாவத்தியத்தில் ஆனந்த தேரருக்கு போதித்ததாகும்)

56.13 அப்பமத்தோ அயங் கந்தோ - யாயங் தகரசந்தனீ யோ ச சீலவதங் கந்தோ - வாதி தேவேச உத்தமோ

சந்தனம், குவளை, மல்லிகை போன்ற மலர்களின் வாசனை கொஞ்சமே. ஆனால் நற்குணமுள்ளவர்களின் சீல சுகந்தம் இவற்றிலும் மேலானதாகும். அந்தச் சுகந்தம் தேவலோகம் வரை பரவிச்செல்லும்.

(வேலுவனராமத்தில் காசியப்பதேரருக்கு போதிக்கப்பட்டதாகும்)

57.14 தேசங் சம்மபண்ண சீலானங் - அப்பமாதவிஹாரினங் சம்மதஞ்ஞா விமுத்தானங் - மாரோ மக்கங் ந விந்ததி

அந்த அரஹத் தேர்கள் சீலம் மிக்கவர்கள். தாமதமின்றியே தர்மத்தில் ஈடுபடுவார்கள். ஆரிய சத்திய உய்த்துணர்வின் மூலம் அனைத்துத் துக்கங்களிலிருந்தும் நீங்கி இருப்பார்கள். அவர்கள் பயணிக்கும் பாதையினை மாறனால் அறிந்துகொள்ள முடியாது.

(வேலுவனராமத்தில் கோதிக தேரரின் பரிநிப்பாணத்தினை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

58.15 யதா சங்காரதானஸ்மிங் - உஜ்ஜிதஸ்மிங் மஹாபதே பதுமங் தத்த ஜாயேத சுசிகந்தங் மனோரமங்

பாதையின் ஓரங்களில் குப்பைகளை இடும் பெரிய சேற்றுக்குழிகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சேற்றில் அழகியதொரு தாமரை மலர் மலர்கிறது. அந்த தாமரை சுகந்தம் மிக்கது. அழகானது.

59.16 ஏவங் சங்காரபூதேச - அந்தபூதே புதுஜ்ஜனே அதிரோவதி பஞ்ஞாய - சம்மா சம்புத்த சாவகோ

கீழ்த்தரமான குணம் படைத்த இந்த புதுஜ்ஜனரின்* உலகமும் குப்பைகளை இடும் சேற்றுக்குழியை போன்றதாகும். அந்த சேற்றில் மலர்ந்த தாமரையைப் போன்றே பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானது சீடனும் ஞானத்தினால் பிரகாசிப்பார். (ஜேதவனராமத்தில் கரஹுதின்னவை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(மலர்களை உவமித்து மொழிந்த பகுதி முந்திற்று)

*. பத விளக்கவுரையை பார்க்க

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

05. பால வகை

(அஞ்ஞான பாலன் தொடர்பாக போதித்த பகுதி)

**60.01 தீகா ஜாகரதோ ரத்தி - தீகங் சன்தஸ்ஸ யோஜனங்
தீகோ பாலானங் சங்சாரோ - சத்தம்மங் அவிஜானங்**

உறக்கமின்றி விழித்திருப்பவருக்கு இரவு மிகவும்
நீளமானது. சோர்வடைந்தவருக்கு ஒரு யோசனை
தூரமும் மிகவும் நீளமானது. அதேபோன்றுதான்
இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணராத கீழ்த்தரமான
குணம் கொண்டவனுக்கு இந்த சன்சாரப்
பயணம் (பிறவிப்பயணம்) மிகவும் நீளமானது.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு அரச சேவகனுக்கு போதித்ததாகும்)

**61.02 சரங் சே நாதிகச்செய்ய - செய்யங் சதிசமத்தனோ
ஏகசரிங் தழ்வங் கயிரா - நத்தி பாலே சஹாயதா**

தன்னை விட உயர்ந்த குணப்பண்புகளைக் கொண்ட
ஒருவருடன் பழக வேண்டும். இல்லையேல் தனக்குச் சமமான
குணப்பண்புகளை கொண்ட ஒருவருடன் பழக வேண்டும்.
இவ்வாறானவர்களை தேடிக்கொள்ள முடியாவிடல், மிகுந்த
வீரியத்துடன் தனிமையில் வாழ வேண்டும். பாவம் மிகுந்த
அசத்புருஷர்களுடன் (கீழ்குணம் கொண்டோருடன்) நட்பு
வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

(சாவத்தியத்தில் காசியப்ப தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**62.03 புத்தா மத்தி தனம்மத்தி - இதி பாலோ விஹங்குதி
அத்தாஹி அத்தனோ நத்தி - குதோ புத்தா குதோ தனங்**

எனக்குப் பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர். என்னிடம் செல்வம் இருக்கிறது. என்று அஞ்ஞான முடன் அதனை நினைத்தே பெருமிதம் கொள்வான். ஆனால் தனக்கு தானே இல்லாதபோது பிள்ளைகள் எங்கே? செல்வம் எங்கே?

(சாவத்தியத்தில் ஆனந்த சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

63.04 யோபாலோ மஞ்ஞதி பால்யங்-பண்டிதோ வாபி தேன் சோ பாலோ ச பண்டிதமானி - ச வே பாலோதி வுச்சதி

எவரேனும் ஒர் அஞ்ஞான முடன் தன் அறிவின்மையை உணர்ந்துக்கொள்வாராயின் அவர் அறிவாளியாவதற்குக் காரணமாக அமைவது அந்த விடயமே. ஆனால் அஞ்ஞான முடன் தன்னை ஒரு மகா அறிவாளியைப் போன்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பானாயின் அவனை கண்டிப்பாக மகா முடன் என்றே கூற வேண்டும். (ஜேதவனராமத்தில் இரு திருடர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

64.05 யாவஜீவம்பி சே பாலோ - பண்டிதங் பயிருபாசதி ந் சோ தம்மங் விஜானதி - தப்பீ சூபரசங் யதா

ஒர் அஞ்ஞான முடன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு ஞானமுள்ள பண்டிதருடன் பழகினாலும் கறியின் சுவை அறியாத கரண்டியைப் போன்று அவர் தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து கொள்ளமாட்டார்.

(ஜேதவனராமத்தில் உதாய் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

65.06 முஹ்ததமபி சே விஞ்ஞா - பண்டிதங் பயிருபாசதி கிப்பங் தம்மங் விஜானாதி - ஜிவஹா சூபரசங் யதா

ஞானமுள்ள ஒருவர் சிறிது நேரத்திற்கேனும் ஞானமுள்ள ஒருவருடன் பழகினால் கறியின் சுவையறிந்த நாவினைப் போன்று

அவர் மிகவும் வேகமாக தர்மத்தினை யத்துணர்ந்து கொள்வார். (ஜேதவனராமத்தில் பாடெய்ய பிக்குமார்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

66.07 சுருள்தி பாலா தும்மேதா - அமித்தேனேவ அத்தனா கரோன்தா பாபகங் கம்மங் - யங் ஹோதி கடுகப்பலங்

அறிவற்ற அஞ்ஞான மூடன் தனக்குத் தானே தீங்கு விளைவித்துக்கொண்டு வாழ்கிறான். தன்னால் இயன்றளவு பாவங்களைச் செய்து கொண்டே வாழ்கிறான். இறுதியில் அவனுக்குக் கொடுர வேதனைகளை அனுபவிக்கவே நேரிடும். (வேலுவனராமத்தில் சுப்புத்தன் எனும் சிரங்கு நோயாளியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

67.08 ந தங் கம்மங் கதங் சாது - யங் கத்வா அனுதப்பதி யஸ்ஸ அஸ்ஸமுகோ ரோதங் - விபாகங் படிசேவதி

எதேனும் செய்த பின்னர் அது தொடர்பாக பின்வருந்த நேரிடுமாயின், கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டு அதன் தீய விளைவுகளை அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் அவ்வாறான பாவங்களைச் செய்யக்கூடாது.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு விவசாயியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

68.09 தங் ச கம்மங் கதங் சாது - யங் கத்வா நானுதப்பதி யஸ்ஸ பதீதோ சுமனோ - விபாகங் படிசேவதி

ஏதேனும் செய்த பின்னர் பின் வருந்த வேண்டியதில்லையாயின், அதன் புண்ணிய விளைவுகளை இன்பத்தினால் திளைத்த மனதுடன் அனுபவிக்க நேரிடுமாயின் அவ்வாறான புண்ணியங்களை செய்துக்கொள்வது என்பது எவ்வளவு சிறந்த விடயம்.

(ஜேதவனராமத்தில் சுமண் எனும் பூக்காரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

69.10 மதுவா மஞ்ஞதி பாலோ - யாவ பாபங் ந பச்சதி யதா ச பச்சதி பாபங் - அத பாலோ துக்கங் நிகச்சதி

பாவிக்குத் தான் செய்த பாவங்களுக்கான விளைவுகள் கிட்டாத வரை தான் செய்யும் பாவங்கள் தேனை போன்றே இனிக்கும். ஆனால் என்றோ ஒருநாள் அந்தப் பாவங்கள் கொடிய விளைவுகளைத் தரும்போதுதான் அஞ்ஞான மூடன் துன்பத்திற்குள்ளாவான்.

(ஜேதவனராமத்தில் நந்த இளைஞனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

71.11 மாசே மாசே குசக்கேன - பாலோ புஞ்ஜேத போஜனங் ந சோ சங்காததம்மானங் - கலங் அக்கதி சோளசிங்

அஞ்ஞான மூடன், தான் கிலேசங்களை அழிப்பதாக நினைத்து மாதத்திற்கு ஒரு முறை புல் நுனியில் பூசப்பட்ட உணவை உட்கொள்வான். (அக்காலத்தில் இருந்த விரதவகையில் ஒன்று) ஆனால் அது, தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து சகல கிலேசங்களையும் அழித்த அரஹத் தேரரது வாழ்வினை , பதினாறாக பிரித்து அவற்றின் ஒரு பாகத்தை பதினாறாக பிரித்து வரும் அளவிற்கு கூட பெறுமதியற்றதாகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஜம்புக ஆஜீவனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

72.12 ந ஹி பாபங் கதங் கம்மங் - சஜ்ஜூ கீரங் வ முச்சதி டஹங் தங் பாலமன்வேதி - பஸ்மச்சன்னோவ பாவகோ

பால் சீக்கிரமாகவே உறைந்துவிடும். ஆனால் ஒருவர் செய்த

பாவத்தின் விளைவு அவரைச் சீக்கிரமாகவே நாடி வராது. சாம்பலினுள் புதைந்திருக்கும் தீயை போல் தகுந்த காலத்தில் அவனைப் பின்தொடர்ந்து வந்து துண்பத்திற்குள்ளாக்கும். (வேலுவனராமத்தில் ஒரு பிரேத ஆத்மாவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

73.13 யாவதேவ அனத்தாய

**ஞத்தங் பாலஸ்ஸ ஜாயதி
ஹன்தி பாலஸ்ஸ சுக்கங்சங்
முத்தமஸ்ஸ விபாதயங்**

கீழ்த்தரமான குணம் கொண்ட ஒருவரிடம் (அசத்புருஷனிடம்) எத்தகைய கல்வியறிவு அல்லது திறமை இருப்பினும் அது அவனது அழிவிற்கே வழி வகுக்கும். இறுதியில் அந்த அசத்புருஷன் தன் அறிவையும் அழித்துக்கொள்வான். நந்குணங்கள் சிறிதளவேனும் இருந்தால் அதனையும் அழித்துக்கொள்வான். அவன் அழிவை நோக்கியேபயணிப்பான். (வேலுவனராமத்தில் ஒரு பிரேத ஆத்மாவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

74.14 அசதங் பாவன மிச்செய்ய - புரக்காரங் ச பிக்குச ஆவாசெசு ச இஸ்ஸரியங் - பூஜா பரகுலேசு ச

அஞ்ஞான பிக்கு ஒருவர், விரும்புவதெல்லாம் மரியாதைகளையும், உபசாரங்களையுமே. அவர் சங்கையரின் மத்தியில் முதலிடம் பெறுவதற்கே விரும்புவார். எல்லா இடங்களிலும் முதலிடம் பெறுவதற்கே விரும்புவார். தாயக* குடும்பங்களில் இருந்தும் மரியாதைகளையும்,

* புத்த பகவானது இல்லற சீடர்கள். பிக்கு பிண்குணீ என்போருக்கு உபசாரம் செய்வோர்.

உபசாரங்களையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கே விரும்புவார்.

**75.15 மமோவ கதமஞ்ஞுன்து கிழி பப்பஜிதா உபோ
மமோவ அதிவசா அஸ்ஸூ கிச்சாகிச்சேக கிள்மிசி
இதி பாலஸ்ஸ சங்கப்போ இச்சா மானோ ச வட்டதி**

இல்லறத்தாரும் துறவறம் பூண்டோரும் என்னிடம் மட்டுமே கேட்டறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அனைத்து விடயங்களும் என் அறிவறுத்தல்களின்படியே செய்தல் வேண்டும் என கீழ்த்தரமான குணம் கொண்டவனே சிந்திப்பான். அதனாலேயே அவனுள் இருக்கும் பாவ ஆசைகளும், அகம்பாவமும் வளர்கின்றன. (ஜேதவனராமத்தில் சுதம்ம தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**76.16 அஞ்ஞா ஹி ஸாபூபனிசா - அஞ்ஞா நிப்பாணகாமினி
ஏவமேதங் அபிஞ்ஞாய - பிக்கு புத்தஸ்ஸ சாவகோ
சக்காரங் நாபிநந்தெய்ய - விவேகமனுப்ரஹ்மயோ**

இலாபம், உபசாரம், கீர்த்தி, புகழ் ஆகியவற்றை பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வது வேறு செயற்பாடு. மோச்சத்தை உறுதி செய்வது மற்றுமொரு செயற்பாடு. புத்த பகவானது ஆரிய சீடன் இந்த வேறுபாட்டினை நன்கு உணர்ந்தே இருப்பார். எனவே அவர் இலாபம், உபசாரம், கீர்த்தி, புகழ் என்பவற்றை விரும்பமாட்டார். தர்மத்தினை பின்பற்றுவதற்கும், தியானங்கள் செய்வதற்கும் தேவையான ஓய்வினை பெறவே முயற்சி செய்வார். (ஜேதவனராமத்தில் திஸ்ஸ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(அஞ்ஞான பால குணம் கொண்டவன் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

06. பண்டித பகுதி

(நூனமுள்ள சத்புருஷ* பண்டிதன் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**77.1 நிதீனங்வ பவத்தாரங் - யங் பஸ்லே வஜ்ஜுதஸ்ஸினங்
நிக்கய்ஹவாதிங் மேதாவிங் - தாதிசங் பண்டிதங் பஜே
ததிசங் பஜமானஸ்ஸ - செயைய்போ ஹோதி ந பாபியோ**

பெறுமதியான புதையல் இருக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் நல்ல நண்பனைப் போன்று உத்தம குணங்கள் கொண்ட (சத்புருஷ) நண்பர் குறைகளை கண்டவுடன் கருணையை முதற்கொண்டு அறிவுரைகள் செய்து அந்த தவறுகளில் இருந்து மீள்வதற்கு உதவி செய்வார். இவ்வாறான நூனமுள்ள சத்புருஷர்களுடனே பழக வேண்டும். இவ்வாறான உத்தமர்களுடன் பழகுவதால் நன்மையே விளையும்; தீமை விளையாது.

(ஜேதவனராமத்தில் இராத தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**77.2 ஓவாதெய்யனுசாசெய்ய - அசப்பா ச நிவாரயே
சதங் ஹி சோ பியோ ஹோதி - அசதங் ஹோதி அப்பியோ**

உத்தம குணங்கள் கொண்ட (சத்புருஷ) நண்பர் தவறுகளில் இருந்து மீள்வதற்காக அறிவுரைகள் செய்வார். நல்ல விடயங்களை பின்பற்ற உதவி செய்வார். பாவங்களை செய்யவிடாது தடுப்பார். இவ்வாறான

*. பத விளக்கப் பகுதியினை காண்க

உத்தம குணங்களை கொண்ட சத்புருஷ நண்பர்களை ஞானமுள்ளவர்கள் மிகவும் விரும்புவார்கள். ஆனால் கீழான குணங்கள் கொண்ட அசத்புருஷர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். (ஜேதவனராமத்தில் அஸ்ஸஜீ புனப்பக்க எனும் இருவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

78.3 ந பஜே பாபகே மித்தே - ந பஜே புரிசாதமே பஜேத மித்தே கல்யாணே - பஜேத புரிசுத்தமே

பாவ செயல்களை புரியும் நண்பர்களுடன் பழக வேண்டாம். கீழ்த்தரமான எண்ணங்கள் கொண்டவர்களுடனும் பழக வேண்டாம். உத்தம குணங்கள் கொண்ட சத்புருஷ நண்பர்களுடனேயே பழக வேண்டும். சீலம், சமாதி, ஞானம் எனும் குணங்கள் கொண்டவர்களுடனேயே பழக வேண்டும். (ஜேதவனராமத்தில் சன்ன தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

79.4 தம்மபீதி சுகங் சேதி - விப்பசன்னேன சேதசா அரியப்பவேதிதே தம்மே - சதா ரமதி பண்டதோ

தர்ம உய்த்துணர்வினால் மனதை அமைதியாக்கிக்கொள்ளும் அறிவுள்ளவர்கள் தர்ம மகிழ்வுடன் சுகமாக வாழ்கின்றனர். அந்த ஞானமுள்ள ஆரிய சீடன் புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய அந்த ஆரிய தர்மத்தினை எந்நாளும் விரும்புவார். (ஜேதவனராமத்தில் மகா கப்பின தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

80.5 உதகங் ஹி நயன்தி நெந்த்திகா உசுகாரா நமயன்தி தேஜுனாங் தாருங் நமயன்தி தச்சகா அத்தானங் தமயன்தி பண்டிதா

வயலுக்கு நீர் இரைப்பவர்கள் தாம் விரும்பியபடி கால்வாய்களை அமைத்து நீரை வயலுக்குக் கொண்டு செல்வார்கள்; கொல்லர்கள் தத்தமது தேவைக்கேற்ப இரும்பினை செய்துகொள்வார்கள்; தச்சர்கள் தம் தேவைக்கேற்ப தளபாடங்களை செய்து கொள்கிறார்கள்; ஞானமுள்ளவர்களும் அப்படியே தம்மை தர்மத்தின் வழி அடக்கிக்கொள்வார்கள்.

(ஜேதவனராமத்தில் பண்டித சாமனேர சுவாமியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

81.6 சேலோ யதா ஏககணோ - வாதேன ந சமீரதி ஏவங் நின்தாபசன்சாகு - ந சமிஞ்ஜன்தி பண்டிதா

ஓரு கருங்கற்குன்று எவ்வளவு பலத்த காற்று வீசினாலும் அசையாமல் இருப்பதைப் போல் அறிவுள்ள உத்தம குணங்களை கொண்ட சத்புருஷர்கள் புகழ்ச்சி மற்றும் இகழ்ச்சியின் முன்பு அசையாமல் இருப்பார்கள். (ஜேதவனராமத்தில் லகுண்டக பத்திய மகா தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

82.7 யதாபி ரஹதோ கம்பீரா - விப்பசன்ணோ அனாவிலோ ஏவங் தம்மானி சுத்வான - விப்பசீதன்தி பண்டிதா

அழுந்த நடுக்கடலின் நீரானது அசைவற்று, சஞ்சலமற்று அமைதியாக இருப்பது போல ஞானமுள்ளவர்கள் இந்தப் பரிசுத்தமான தர்மத்தைச் செவிமடுத்து தன் சஞ்சலமான மனதை அமைதியாக்கிக்கொண்டு நிரந்தரமாகவே சாந்தமுடையவர்களாகின்றனர்.

(ஜேதவனராமத்தில் காணமாதாவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

83.8 சப்பத்த சே சப்புரிசா வஜன்தி
ந காம காமா லபயன்தி சன்தோ
சுகேன புட்டா அத வா துகேன
நோச்சாவசங் பண்டிதா தஸ்ஸயன்தி

சத்புருஷ உத்தமர்கள் எல்லாவற்றின் மீதான ஆசையை துறந்துவிடுவார்கள். தாம் விரும்பிவற்றை பெற வேண்டும் எனும் அங்ப ஆசை கொண்டு அவர்கள் ஏமாற்றுப்பேச்சுக்களை பேசமாட்டார்கள். எனவே சுகம் கிடைத்தாலும் துக்கம் கிடைத்தாலும் ஞானமுள்ள உத்தமர்கள் அவ் இன்ப துன்பங்களுக்கேற்ப தன்னிலையை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

(ஜேதவனராமத்தில் பிச்சைக்காரர்களுக்கு குறைகூறிய பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

84.9 ந அந்தஹேது ந பரஸ்ஸ ஹேது
ந புத்தமிச்சே ந தனங் ந ரட்டங்
ந இச்செய்ய அதம்மேன சமித்திமத்தனோ
ச சீலவா பஞ்ஞவா தம்மிகோ சியா

ஞானமுள்ளவர் தனக்காகவும் பாவம் செய்யமாட்டார். பிறருக்காகவும் பாவம் செய்ய மாட்டார். நேர்மையற்ற வழியில் கிடைக்கும் பிள்ளைகள், வீடுவாசல், செல்வம் என்பனவற்றை அவர் விரும்பமாட்டார். சுருங்கக்கூறினால் நேர்மையற்ற முறையிலான முன்னேற்றுத்தை அவர் விரும்பமாட்டார். அவர் சீலமிகுந்தவராக இருப்பார். ஞானமுள்ளவராகவும், தார்மீகமான வாழ்வினை வாழும் ஒருவராகவும் இருப்பார். (ஜேதவனராமத்தில் தம்மிக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

85.10 அப்பகா தே மனுஸ்லோக - யே ஜனா பாரகாமினோ அதாயங் இதரா பஜா - தீர்மேவானுதாவதி

இந்த மனிதர்கள் மத்தியில் (பிறப்பு இறப்பு பயணத்திலிருந்து) சன்சாரத்திலிருந்து மீண்டு உன்னத மோட்சம் எனும் அக்கரையை அடைவது மிகவும் சொற்பள்ளிக்கையானோரே. ஏனைய அனைத்து புதுஜ்ஜனர்களும்* இந்த சன்சாரத்திலேயே பயணிப்பார்கள். இக்கரைக்கே ஒடு வருவார்கள். (ஜேதவனராமத்தில் தர்மத்தினை செவிமடுப்பது தொடர்பாக மொழிகையில் போதித்ததாகும்)

86.11 யே ச கோ சம்மதக்காதே - தம்மே தம்மானுவத்தினோ தே ஜனா பாரமெஸ்ஸன்தி - மச்சுதெய்யங் சுதுத்தரங்

ததாகதர் ஒருவரால் மிகவும் தாய்மையாக மொழியப்பட்ட தர்மத்தின்படி எவரேனும் வாழ்வாராயின் அவர் மீள்வதற்கு மிகவும் கடினமான மாற்றது பிடியிலிருந்து தப்பி சன்சாரத்தின் (பிறவிப்பயணத்தின்) விடுதலை எனும் உத்தம மோட்சத்தினை நோக்கியே பயணிப்பார்.
(ஜேதவனராமத்தில் தர்மத்தினை செவிமடுப்பது தொடர்பாக மொழிகையில் போதித்ததாகும்)

87.12 கண்வறங் தம்மங் விப்பறாய - சுக்கங் பாவேத பண்டிதோ ஒகாநோகங் ஆகம்ம - விவேகே யத்த துரமங்

ஞானமுள்ளவர் அருசலங்களை (தீமைகளை) அழிப்பார்; அதேபோன்று அவர் குசலங்களையும் (நன்மைகளையும்) தன்னுள் விருத்தி செய்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்

*. பத விளக்க பகுதியினை காண்க

பின்னர் அவர் இல்லற வாழ்வினைத் துறந்து புத்த சாசனத்தினுள் நுழைவார். அதன் காரணமாக அவருக்கு சாதாரண உலகத்தோர் விரும்பாத, கடினமான தனிமையான ஓய்வுநேரங்கள் கிடைக்கும்.

88.13 தத்ராபிரதிமிச்செய்ய - ஹித்வா காமே அகிங்சனோ பரியோதபெய்ய அத்தானங்-சித்தக்லேசேஹி பண்டிதோ

அந்தத் தனிமையான ஓய்வினை அவர் மிகவும் விரும்புவார். காமத்தினை துறந்து நிக்கிலேச (கிலேசங்கள் அற்ற) வாழ்வினை நோக்கிப் பயணிக்கும் அந்த ஞானமுள்ளவர் தன் மனதில் உள்ள அனைத்துக் கிலேசங்களையும் அழித்து தூய்மையாக்கிக்கொள்வார்.

89.14 யேசங் சம்போதி அக்கேச - சம்மா சித்தங் சுபாவிதங் ஆதானபாடிநிஸ்ஸுக்கே - அனுபாதாய யே ரதா கீணாசவா ஜாதீமன்தோ - தே லோகே பரிணிப்புதா

எவரேனும் ஒருவரது மனதில் போதியங்க தர்மங்கள்* நன்கு விருத்தியடைந்து இருக்குமாயின் அனைத்து விதமான பினைப்புக்களையும் அழித்து உபாதானங்கள் அற்ற நிர்வாணமோட்சத்தினை உறுதி செய்திருப்பாராயின் ஆஸவங்களை அழித்த அந்த அரஹத் உத்தமர் ஞானத்தினால் பிரகாசிப்பார். அவர்தான் இவ் உலகில் உன்னத பரிநிர்வாணத்தினை எய்துவார். (ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(ஞானமுள்ள உத்தம குணங்கள் கொண்டவர் பற்றி மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று)

*.பத விளக்கவுறவையை பார்க்கவும்

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள் அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

07.அரஹன்தக பகுதி
(அரஹத் உத்தமர்களைப் பற்றி மொழிந்த பகுதி)

**90.01 கதத்தினோ விசோகஸ்ஸ - விப்பமுத்தஸ்ஸ சப்பதீ
சப்பகந்தப்பஹீணஸ்ஸ - பரிழஹோ ன விஜ்ஜதி**

அரஹத் உத்தமரானவர் பிறவிப்பயணத்தை முடித்தவர்
ஆவார்; சோகம் இல்லாமலேயே இருப்பார்; அனைத்திலிருந்தும்
முழுமையாக நீங்கியவராகவே இருப்பார்; அனைத்துவிதமான
கிலேச கட்டுக்களையும் அழித்தே இருப்பார். எனவே
அவருள் எவ்விதமான கிலேச தாகமும் இல்லை.

(ஜீவக மாஞ்சோலையில் ஜீவகனை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**91.02. உய்யுன்ஜுன்தி சதீமன்தோ - ந நிகேதே ரமன்தி தே
ஹங்சாவ பல்லலங் ஹித்வா - ஓகமோகங் ஜஹன்தி தே**

அந்த அரஹத் உத்தமர்கள் நால்வகை சதிப்பான
நிலைகளினுள்ளே தம் விழிப்புனர்வினை நிலைநிறுத்திக்
கொள்வர். சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களிலேயே
தம்மை ஈடுபூத்திக்கொள்வர். நால்வகை தானங்கள்* மீது
ஒட்டிக்கொள்ள மாட்டார்கள். எனவே அவர்கள் வசித்திருக்கும்
இடங்களிலிருந்து, குளத்தினை விட்டுப் பறந்து செல்லும்
அன்னத்தினை போன்று எவ்விதமான பற்றுதலும் இன்றி
புறப்படுவார்கள்.

*.சீவரம், பிண்டபாதம், உறையுள், ஓளடதம் எனும் நால்வகையாகும்.

வேலுவனராமத்தில் மகா காசியப்ப தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

92.03 யேசங் சன்னிசயோ நத்தி - யே பரிஞ்ஞாத போஜனா சுஞ்ஜுதோ அனிமித்தோ ச-விமொக்கோயஸ்ஸெகாசரோ ஆகாசேவ சகுந்தானங் - கதி தேசங் தூரன்னயா

அந்த அரஹத் உத்தமர்கள் தானங்களை சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். உட்கொள்ளும் தானத்தின் யதார்த்தத்தினை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அவர்களுக்கு சூன்ய சமாபத்தி*, அனிமித்த சமாபத்தி* மற்றும் மோட்சம் என்பன மாத்திரமே நோக்கமாக இருக்கும். வானில் பறந்து செல்லும் பறவைகளின் பயணப்பாதையை கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதேபோன்று அரஹத் உத்தமர்கள் பயணிக்கும் பாதையினையும் யாராலும் காண முடியாது.

(ஜேதவனராமத்தில் பேல்லட்டிசீச தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

93.04 யஸ்ஸாசவா பரிக்கீணா - ஆஹாரே ச அனிஸ்ஸிதோ சுஞ்ஜுதோ அனிமித்தோ ச-விமொக்கோயஸ்ஸெகாசரோ ஆகாசேச சகுந்தானங் - பதங் தஸ்ஸெ தூரன்னயங்

அந்த அரஹத் உத்தமர்கள் அனைத்துக் கிலேசங்களையும் அழித்தே இருக்கிறார்கள். உட்கொள்ளும் தானம் மீது மனதில் எவ்வித பற்றும் இல்லை. அவர்களுக்கு சூன்ய சமாபத்தி, அனிமித்த சமாபத்தி மற்றும் மோட்சம் என்பன மாத்திரமே நோக்கமாக இருக்கும். வானில் பறந்து செல்லும் பறவைகளின் பயணப்பாதையை கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதேபோன்று அரஹத் உத்தமர்கள் பயணித்த பாதையினையும் யாராலும் காண முடியாது.

*தியான நிலைகளாகும்.

(வேலுவனராமத்தில் அனுருத்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

94.05 யஸ்ஸின்திரியானி சமதங் கதானி
 அஸ்ஸா யதா சாரதினா சுதன்னா
 பஹ்னமானஸ்ஸ அனாசவஸ்ஸ
 தேவாபி தஸ்ஸ பிஹயன்தி தாதினோ

திறமையான சாரதி தன் குதிரைகளை நன்கு அடக்கிக்கொள்வதைப் போன்று எவரேனும் ஒருவர் தன் புலன்களை நன்கு அடக்கிக்கொள்வாராயின் அகம்பாவத்தினை அழித்த, கிலேசங்களை அழித்த, கவலையுறாத மனம் கொண்ட அந்த அரஹத் தேரரை தேவர்களும் விரும்புவார்கள். (பூர்வாராமத்தில் மகா கச்சாயன தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

95.06 படவிசமோ நோ விருஜ்ஜதி இன்தகீலுபமோ
தாதி சுப்பதோ ரஹதோவ அபேதகத்தமோ
சங்சாரா ந பவன்தி தாதினோ

அரஹத் தேரர் யாருடனும் முரண்படமாட்டார். அவர் தரணியை போன்றவராவார். என் வகை உலகதர்மங்களினால்* சஞ்சலமடையமாட்டார்கள். உறுதியான கற்றுாணைப்போன்று சிறந்த ஒழுக்கத்துடன் கூடியவர்கள். சேறில்லாத குளத்தினைப் போன்றவர்கள். இவ்வாறான அரஹத் உத்தமர்களுக்கு சன்சாரப்பயணம் (பிறவிப்பயணம்) என்பது கிடையாது.

96.07 சன்தங் தஸ்ஸ மனங் ஹோதி - சன்தா வாசா ச கம்ம ச

* இலாபம் நஷ்டம், யசசு அயசு, சுகம் துக்கம், நிந்தனை புகழ்

சம்மதஞ்ஞா விமுத்தஸ்ஸ - உபசன்தஸ்ஸ தாதினோ

அரஹத் உத்தமர்களிடம் இருப்பது குளிர்ச்சியான அமைதி ததும்பும் மனமாகும். அவர்களுடைய பேச்சும் மிகவும் இனிமையானதாகவே இருக்கும். உடலும் தணிந்ததாகவே இருக்கும். உய்த்துணர்வுடன் துக்கங்களிலிருந்து நீங்கிய ஷாந்தமான அரஹத் உத்தமர்கள் இப்படித்தான்.
(ஜேதவனராமத்தில் மகா திஸ்ஸ தேரரின் சாமனேர சீடரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

97.08 அஸ்ஸத்தோ அகதஞ்ஞா ச சன்திச்சேதோ ச யோ நாரோ ஹதாவகாசோ வன்தாசோ ச வே உத்தமபோரி சோ

எவரேனும் ஒருவர் துர்நம்பிக்கைகளை மீறிச்சென்று மோட்சத்தினை உறுதி செய்தவராயின், துக்கத்தினை உய்த்துணர்ந்தவராயின், பாடிச்சசமுப்பாதத்தின் (காரண காரிய செயற்பாட்டின்) தொடர் சங்கிலிகளை உடைத்தெறிந்தவராயின், பிறக்கக்கூடிய அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் அழித்தவராயின், கிலேசங்களை வாந்தி எடுத்தவராயின் உண்மையில் அவரே உத்தம மனிதர். (ஜேதவனராமத்தில் சாரிபுத்த மகா தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

98.09 காமே வா யதி வாரஞ்ஞே நின்னே வா யதி வா தலே யத்தாரஹன்தோ விஹரன்தி தஹ் பூமிங் ராமணய்யகங்

ஊராகட்டும், வனாந்தரமாகட்டும், சமவெளியாகட்டும், அல்லது மலைக்குன்றாகட்டும், அரஹத் உத்தமர்கள் எங்கு வசிக்கிறார்களோ உண்மையாகவே அவ் இடம் சுந்தரமானதாகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் கதிரவனத்தின் ரேவத மகா தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

99.10 ரமணீயானி அரஞ்ஞானி - யத்த ந ரமதீ ஜூனோ வீதராகா ரமிஸ்ஸன்தி - ந தே காமகவேசினோ

மகா வனாந்தரம் மிகவும் அழகானது. ஆனால் காம சுகத்தினை தேடியலையும் உலகத்தோர் அந்த வனங்களை விரும்பமாட்டார்கள். ஆசையினை முழுமையாக அழித்த மகா முனிவர்கள் அந்த வனாந்தரங்களை மிகவும் விரும்புவார்கள். அவர்கள் காமசுகத்தினை தேடி அலையாததுதான் அதற்கு காரணம்.

சாது! சாது!! சாது!!!

(அரஹத் தேரர்கள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முங்கிற்று)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அறவுத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

08.சஹஸ்ர வகை

(ஆயிரம் என்ற எண்ணிக்கை அடிப்படையில் மொழிந்த பகுதி)

100.01 சஹஸ்ஸமபி சே வாசா - அனத்தபதசங்ஹரிதா ஏகங் அத்தபதங் செய்யோ - யங் சுத்வா உபசம்மதி

இவ்வுலக மற்றும் மறுவுலக வாழ்விற்கு நன்மை பயக்காத
ஆயிரம் வார்த்தைக்களைப் பேசினாலும் எவ்விதப் பயனுமில்லை.
ஆனால் அர்த்தம் நிரம்பிய ஒரு சொல்லை கேட்டு ஒருவர்
வாழ்வினை அமைதிப்படுத்திக் கொள்வாராயின் அந்த ஒரு
வார்த்தைதான் உத்தமமானதாகும்.

(வேலுவனராமத்தில் தம்பதாடிகளை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

101.02 சஹஸ்ஸமபி சே காதா - அனத்தபதசங்ஹரிதா ஏகங் காதாபதங் செய்யோ - யங் சுத்வா உபசம்மதி

இவ்வுலக மற்றும் மறுவுலக வாழ்விற்கு நன்மை பயக்காத
மூடப்பார்வை* கொண்ட ஆயிரம் சுலோகங்கள் கூறினாலும்
எவ்வித பயனுமில்லை. வாழ்வினை உய்த்துணர்க்கூடிய
ஒரே ஒரு தர்மச்செய்யுளை கேட்டு ஒருவர் தன் வாழ்வினை
அமைதிப்படுத்திக் கொள்வாராயின் அந்த தர்மச்செய்யுளே
உத்தமமானதாகும்

(ஜேதவனராமத்தில் தாருசீரிய தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

*. பத விளக்க பகுதியை காண்க

102.03 யோ ச காதாசதங் பாசே - அனத்தபதசங்ஹிதா

ஏகங் தம்மபதங் செய்யோ - யங் சுத்வா உபசம்மதி
 இவ்வுலக மற்றும் மறுவுலக வாழ்விற்கு நன்மை பயக்காத மூடப்பார்வை கொண்ட நானு சுலோகங்கள் கூறினாலும் எவ்விதப் பயனுமில்லை. வாழ்வினை உய்த்துணர்க்கூடிய ஒரே ஒரு தர்மபதத்தினைக் கேட்டு ஒருவர் தன் வாழ்வினை அமைதிப்படுத்திக் கொள்வாராயின் அந்த தம்மபதமே உத்தமமானதாகும்.

103.04 யோ சஹஸ்ரஸங் சஹஸ்ரேஸன-சங்காமே மானுசே ஜினே
ஏகங் ச ஜெய்ய அத்தானங் - ச வே சங்காமஜாத்தமோ

எவரேனும் ஒருவர் ஆயிரம் போர்களைப் புரிந்து ஆயிரம் பேரைத் தோற்கடித்து வெற்றி பெற்றாலும் அது உண்மையான வெற்றியாகாது. எவரேனும் ஒருவர் இந்த கிலேச யுத்தத்திலிருந்து வெற்றிபெறுவாராயின் அவர் ஆயிரம் போர்களை வெற்றிபெற்றவரை விட உத்தமமானவர் ஆவார். (ஜேதவனாராமத்தின்போது குண்டலகேசி தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

104.05 அத்தா ஹவே ஜிதங் செய்யோ - யா சாயங் இதரா பஜா
அத்ததன்தஸ்ஸ போஸஸ்ஸ - நிச்சங் சஞ்ஞுதசாரினோ

உண்மையிலேயே தன்னை வெற்றிக்கொள்வதே உண்ணதமானதாகும். ஏனையோர் வேறு எவ் எவ் விடயங்களில் வெற்றி பெற்றாலும் அதில் எவ்வித பயனுமில்லை. தன்னை தர்மத்தின்படி அடக்கிக்கொண்டு, எந்நேரமும் புலன்டக்கத்துடன் இருப்பவருக்கே உண்மையான வெற்றி கிடைக்கும். (ஜேதவனாராமத்தின்போது ஒரு பிராம்மணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

105.06 நேவ தேவோ ந கந்தப்போ - ந மாரோ சஹ ப்ரஹ்மனா ஜிதங் அவஜிதங் கயிரா - ததாருபஸ்ஸ ஜன்துனோ

தேவர்களாலும் அத்தகையவரது வெற்றியைத் தடுக்க முடியாது. காந்தர்வர், பிரம்மர், ஏன் மாறனால் கூட அவரது வெற்றியைத் தடுக்க இயலாது.

(ஜேதவனாராமத்தில் ஒரு பிராமணருக்கு போதித்ததாகும்)

106.07 மாசே மாசே சஹஸ்சேன யோ

யஜேத சதங் சமங் ஏகங் ச
பாவிதத்தானங் முஹாத்தமபி பூஜையே சா
யே வ பூஜானா செய்யோ யங்
செ வஸ்ஸசதங் ஹாதங்

அழிரமாயிரம் செலவழித்து மாதா மாதம் யாகம் நிகழ்த்தினாலும், நாறு வருடங்கள் தொடர்ந்து யாகம் செய்தாலும் மனதை முற்று முழுதாக தூய்மைப்படுத்திக்கொண்ட அரஹத் தேரர் ஒருவரை ஒரு கணம் ஒருவர் பூஜித்தால், நாறு வருடங்கள் நடாத்திய அத்தனை பூஜைகளிலும் பார்க்க ஒரு கணம் செய்த இந்தப் பூஜையே உன்னதமானதாக அமையும் (வேலுவனாராமத்தில் சாரிபுத்த தேரரது மாமாவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

107.08 யோ ச வஸ்ஸஸதங் ஜன்து - அக்கிங் பரிசரே வனே ஏகங் ச பாவிதத்தானங் - முஹாத்தமபி பூஜையே சாயேவ பூஜானங்செய்யோ-யங்சே வஸ்ஸசதங் ஹாதங்

ஒருவர், நாறு வருடங்கள் வனத்தில் தனித்திருந்து அக்கினி பூஜைகளை செய்வதனை விட ஒரு கணமேனும் அனைத்து மனமாசுக்களையும் அழித்த மனதை

மேன்மைபடுத்திய ஒரு அரஹத் தேரரை பூஜிப்பாராயின் நாறு வருடங்களாக தொடர்ந்து செய்த அக்கினி பூஜையை விட ஒரு கணம் அரஹத் தேரருக்கு நிகழ்த்திய பூஜையே உயர்ந்ததாகும். (வேலுவனாராமத்தில் சாரிபுத்த தேரரது சகோதரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

108.09 யங் கிஞ்சி யிட்டங் ச ஹாதங் வ லோகே
சங்வச்சரங் யஜேத புஞ்ஞபெக்கோ
சப்பம்பி தங் ந சதுபாகமேதி
அபிவாதனா உஜ்ஜாகதேச செய்யோ

புண்ணியங்களை விரும்பும் ஒருவர் வருடந்தோறும் மகா யாகங்கள், சிறு யாகங்கள் என தானங்கள் அளித்தாலும் நேர் வழியில் பயணிக்கும் அரஹத் தேர தேரியருக்கு (கிலேசங்களற்ற பிக்கு பிக்குணியருக்கு) செய்யும் நமஸ்காரத்தின் நான்கின் ஒரு பகுதிக்கு கூட அவை ஈடாகாது. அரஹத் தேர தேரியருக்கு செய்யும் நமஸ்காரமே உன்னதமானதாகும். (வேலுவனாராமத்தின்போது சாரிபுத்த தேரரது நன்பரான ஒரு அந்தனையை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

109.10 அபிவாதனசீலிஸ்ஸ - நிச்சங் வத்தாபசாயினோ
சத்தாரோ தம்மா வட்டன்தி - ஆயு வண்ணோ சுகங் பலங்

சீலம்மிகுந்த உத்தமர்களை வணங்குதல், அறிவு, குணம் என்பவற்றை முதன்மையாக்கிக்கொண்டு பெரியோர்களுக்கு பணிவிடை செய்தல் ஆகியன ஒருவருள் ஆயுள், வர்ணம், சுகம், பலம் எனும் நால்வகையும் விருத்தியடைய உதவும். (தீகலம்பக வனத்தில் தீகாயு குமரனுக்கு போதித்ததாகும்)

110.11 யோ சே வள்ளஸசதங் ஜீவே - துள்ளீலோ அசமாஹிதோ
ஏகாஹங் ஜீவிதங் செய்யோ - சீலவன்தள்ஸ ஜாயினோ

எவரேனும் சீலமற்றவராக, உள ஒருமைப்பாடு இல்லாதவராக நாறு வருடங்கள் வாழ்வதை விட சீலமுள்ளவராக, தியான நிலைகளை விருத்தி செய்தவராக ஒருநாள் வாழ்வதே உயர்ந்ததாகும். (ஜேதவனராமத்தில் சங்கிச்ச தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

111.12 யோ சே வஸ்ஸசதங் ஜீவே - துப்பஞ்ஞோ அசமாஹிதோ ஏகா ஹங்ஜீவிதங் செய்யோ பஞ்ஞாவன்தஸ்ஸஜாயினோ

ஞானமும், உளச்சமாதியுமின்றி ஒருவர், நாறு வருடங்கள் வாழ்வதை விட ஞானத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சமத, விபஸ்ஸனா தியானங்களை விருத்தி செய்து கொண்டு ஒருநாள் வாழ்வதே உயர்வானதாகும். (ஜேதவனராமத்தில் பானுகொண்டஞ்ஞ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

112.13 யோ சே வஸ்ஸசதங் ஜீவே - குசீதோ ஹீனவீரியோ ஏகா ஹங்ஜீவிதங் செய்யோ - விரியமாரபதோ தழஹங்

ஒருவர், மோட்சத்தினை அடைய முயற்சி செய்யாமல் சமத விபஸ்ஸனா தியானங்கள் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யாமல் நாறு வருடங்கள் வாழ்வதை விட பலத்த வீரியத்துடன், சமதா விபஸ்ஸனா தியானங்கள் செய்து கொண்டு ஒருநாள் வாழ்வதே உயர்வானதாகும். (ஜேதவனராமத்தில் சப்பதாச தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

113.14 யோ சே வஸ்ஸசதங் ஜீவே - அபஸ்ஸங் உதயவ்யங் ஏகா ஹங்ஜீவிதங் செய்யோ - பஸ்ஸதோ உதயவ்யங்

ஒருவர், பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின்* தோற்றுத்தினையும் அழிவினையும் விபஸ்ஸனா ஞானத்தினால் காணாமால் நூறு வருடங்கள் வாழ்வதை விட பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் அநித்தியத்தை (நிரந்தரமற்ற தன்மையை) ஆராய்ந்து கொண்டு ஒருநாள் வாழ்வது மேன்மையானதாகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் பட்டாசாரா தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**114.15 யோ சே வஸ்ஸசதங் ஜீவே அபஸ்ஸங்
அமதங்பதங் ஏகா ஹங் ஜீவிதங் செய்யோ -
பஸ்ஸ தோ அமதங் பதங்**

ஒருவர், உயர்வான மோட்சத்தினை அடையாமல் நூறு வருடங்கள் வாழ்வதை விட அந்த உத்தம மோட்சத்தினை உறுதி செய்து கொண்டு ஒருநாள் வாழ்ந்தால் கூட அதுவே உத்தமமானதாகும். (ஜேதவனராமத்தில் கிசாகோதமியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**115.16 யோ சே வஸ்ஸசதங் ஜீவே - அபஸ்ஸங் தம்மமுத்தமங்
ஏகா ஹங் ஜீவிதங் செய்யோ - பஸ்ஸதோ
தம்மமுத்தமங்**

ஒருவர், உத்தம தர்மத்தினை உய்த்துணராமல் நூறு வருடங்கள் வாழ்வதை விட இந்த நிர்மலமான தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து ஒருநாள் வாழ்ந்தாலும் அதுவே உயர்வானதாகும் (ஜேதவனராமத்தில் ஒரு தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்

*காலத்திற்கும் அவகாசத்திற்கும் இடைப்பட்ட உருவம், அனுபவிப்பு, சமிக்ஞை, சிந்தனை, விஞ்ஞானம் எனும் இந்த ஜூந்தின் மீது பிணைந்து போதலாகும்.

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

09.பாப பகுதி
(பாவங்கள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**116.01 அபித்தரேத கல்யானே - பாபா சித்தங் நிவாரயே
தன்தங் ஹி கரோதோ புஞ்ஞங் - பாபஸ்மிங் ரமதீ மனோ**

தானம், சீலம், சமாதி ஆகிய நன்மை பொருந்திய விடயங்களைச் சீக்கிரமாகவே செய்துகொள்ள வேண்டும். அதேபோன்று மனதைப் பாவங்களிலிருந்து தவிர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். உண்மையான தேவையின்றி தாமதமாகிய வண்ணம் புண்ணியங்களைச் செய்வதாயின் தன்னையுமறியாமலேயே மனம் பாவங்களை விரும்பும்.

(ஜேதவனராமத்தில் குலேகசாடக அந்தணரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**117.02 பாபங் சே புரிசோ கயிரா
ந தங் கயிரா புனப்புனங் ந தம்ஹி சந்தங்
கயிராத சுகோ புஞ்ஞஸ்ஸ உச்சயோ**

அறியாமையால் மனம்,வாக்கு, காயம் எனும் மூன்று கதவுகளினால் ஏதேனும் பாவங்கள் செய்திருப்பீர்களாயின், மீண்டும் மீண்டும் அந்தப் பாவங்களை செய்ய வேண்டாம். அவ்வாறான பாவங்கள் தொடர்பான ஆசைக்குக் கூட மனதில் இடமளிக்காதீர்கள். துக்கம் எனக்கூறுவது பாவத்தையே. (ஜேதவனராமத்தில் செய்யக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

118.03 புஞ்ஞங் சே புரிசோ கயிரா - கயிராதே தங் புனப்புனங் ஹதம்ஹி சந்தங் கயிராத - சுகோ புஞ்ஞஸ்ஸ உச்சயோ

எவ்வேறும் ஒருவர் சத்தாவுடன் (பக்தியுடன்) மனம், வாக்கு, காயம் எனும் மூன்று கதவுகளினால் புண்ணியங்கள் செய்வாராயின், மீண்டும் மீண்டும் செய்ய வேண்டியதும் அந்தப் புண்ணியச் செயல்களையே. புண்ணியங்கள் செய்வதற்கு மனதில் விருப்பினை தோற்றுவித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். சுகம் எனக்கறுவது இந்தப் புண்ணியங்களே.
(ஜேதவனராமத்தில் லாஜா எனும் தெய்வத்தினை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

119.04 பாபோவி பஸ்ஸதி பத்ரங் - யாவ பாபங் ந பச்சதி யதா ச பச்சதி பாபங் - அத பாபோ பாபாதனி பஸ்ஸதி

பாவம் செய்தவருக்கு தான், செய்த பாவங்கள் விளைவு தராதவரை அந்த பாவங்கள் சுந்தரமானவையாகவே தென்படும். ஆனால் அவை கொடிய வகையில் விளைவுதர ஆரம்பிக்கும் போதுதான் அவர் அந்த பாவசெயல்களின் உண்மையான இயல்பினைக் காண்பார்.
(ஜேதவனராமத்தில் அணைபின்டு சீமானின் வீட்டில் வசித்த தேவதையை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

120.05 பத்ரோபி பஸ்ஸதி பாபங் - யாவங் பத்ரங் ந பச்சதி யதாச பச்சதி பத்ரங் - அத பத்ரோ பத்ரானி பஸ்ஸதி

செய்த புண்ணியங்கள் விளைவுகள் தராதவரை அது அவருக்கு நல்டமாகவே தென்படும். ஆனால் அவை விளைவுகளைத் தரும்போதுதான் அந்த புண்ணியமிக்கவர் புண்ணியத்தின் உண்மையான இயல்பினை இனங் கண்டுகொள்வார்.

(ஜேதவனராமத்தில் அணைபிண்டு சீமானின் மாளிகையில் இருந்த தேவதையை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

121.06 மாவமஞ்ஞேத பாபஸ்ஸ - ந மன்தங் ஆகமிஸ்ஸதி உதபிந்துனிபாதேன - உதகும்போபி பூரதி பூரதி பாலோ பாபஸ்ஸ - தோக தோகம்பி ஆசினங்

‘இது ஒரு சிறு பாவம்தானே’ இந்தப் பாவத்தின் விளைவுகள் நம்மை நோக்கி வராது என்று கண்டு கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டாம். நீர்த்துளிகள் ஓவ்வொன்றாக விழுந்து குடம் நிரம்புவது போன்று அஞ்ஞான மூடன் சிறிது சிறிதாக பாவங்களைச் செய்யும்போது அந்தப் பாவங்கள் ஒன்று சேர்ந்து இறுதியில் அவரது முழு வாழ்வும் பாவங்களால் நிறைந்து போகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் சங்கையரின் பொருட்களை கவனயீனமாக உபயோகித்த பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

122.07 மாவஞ்ஞேத புஞ்ஞஸ்ஸ - ந மங் தங் ஆகமிஸ்ஸதி உதபிந்து நிபாதேன - உதகும்போபி பூரதி பூரதி தீரோ புஞ்ஞஸ்ஸ - தோகதோகம்பி ஆசினங்

‘இது ஒரு சிறு புண்ணியம் தானே. இது விளைவு தராது என நினைக்க வேண்டாம். நீர்த்துளிகள் ஓவ்வொன்றாக விழுந்து குடம் நிரம்புவதைப் போன்று ஞானமுள்ளவர், சிறிது சிறிதாகச் சரி புண்ணியங்களை செய்யும்போது அந்த புண்ணியங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து இறுதியில் அவரது முழு வாழ்வும் புண்ணியங்களினால் நிறைந்து போகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் பிலாலபாதக சீமானை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

123.08 வாணிஜோவ பயங மக்கங்

அப்பசத்தோ மஹத்தனோ

விசங் ஜீவிதுகாமோவ

பாபானி பரிவஜ்ஜயே

மிகுந்த செல்வமிருக்கும் வியாபாரியிடம் சேவகர்கள் குறைவாக இருந்தால் அவர் அபாயகரமான பயணங்களைக் கைவிடுவார். வாழ்வதற்கு ஆசையுள்ள நபர் விஷம் போன்றவற்றை உட்கொள்ளமாட்டார். அதுபோல் அனைத்துப் பாவங்களையும் வாழ்விலிருந்து நீக்க வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் மகாதன வியாபாரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

124.09பாணிம்ஹி சே வணோ நாவஸ்ஸ

ஹரெய்ய பாணினா விஸங்

நாப்பணங் விசமன்வேதி நத்தி பாபங் அகுப்பதோ

கையில் காயங்கள் ஏதும் இல்லாவிட்டால் அந்தக் கையினால் எந்த விஷத்தினையும் கொண்டு செல்ல முடியும். கையில் காயங்கள் இல்லாததால் அந்த விஷம் உடலுக்குள் செல்லாது. அதேபோல் பாவங்கள் செய்யாத ஒருவருக்கு தீய விளைவுகளைக் கொடுக்க கூடிய பாவங்கள் இல்லை. (வேலுவனராமத்தின்போது குக்குடமித்த வேடனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

125.10 யோ அப்பதுட்டஸ்ஸ நரஸ்ஸ துஸ்ஸதி

சத்தஸ்ஸ போஸஸ் அனங்கணஸ்ஸ

தமேவ பாலங் பச்சேதி பாபங்

சுகுமோ ரஜோ படிவாதங்வ கித்தோ

யாருக்கும் எவ்விதத் தீங்கும் விளைவிக்காத, கிலேசங்களற்ற,

மாசுகளற்ற ஒருவருக்கு எவ்வேறும் தீங்கு விளைவித்தால் வானுத்தை நோக்கி வீசும் தூசு வீசியவரை நோக்கி வருவதைப் போன்று அந்த அஞ்ஞான முடனை நோக்கியே தீய விளைவுகளும் வரும்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு வேடனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

126.11 கப்பமேமேகே உப்பஜ்ஜன்தி - நிரயங் பாபகம்மினோ சக்கங் சுகதினோ யன்தி - பரினிப்பந்தி அனாசவா

சிலர் மீண்டும் கருவில் கருவறுகிறார்கள். பாவம் செய்துகொண்டவர்கள் மீண்டும் நரகத்தில் பிறக்கிறார்கள். புண்ணியம் செய்துகொண்டவர்கள் மீண்டும் சுவர்க்கத்தில் பிறக்கிறார்கள். ஆனால் எண்சீர் மார்க்கத்தில் பயணித்த மகா முனிவர்கள் ஆசுவங்களை* நீக்கிக்கொண்டு உன்னத பரிநிர்வாணத்தினை அடைகிறார்கள்.

(மணீகார குலுபகதிஸ்ஸ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

127.12 ந அந்தலிக்கே ந சமுத்தமஜ்ஜே ஹந பப்பதானங் விவரங் பவிஸ்ஸ ந விஜ்ஜதீ சோ ஜகதிப்பதேசோ யத்தட்டிதோ முஞ்செய்ய பாபகம்மா

ஏதாவது ஓரிடத்தில் மறைந்திருந்து, பாவ விளைவுகளிலிருந்து மீள முடியுமாயின், அவ்வாறானதொரு இடம் வானத்திலும் இல்லை; சமுத்திரத்திலும் இல்லை; மலைக்குகையின் உள்ளேயும் இல்லை; அவ்வாறானதொரு இடம் உலகில் எங்குமே இல்லை (ஜேதவனராமத்தில் மூன்று பிக்குமார்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

*.மனதில் உள்ள கிலேசங்களின் (மனமாசுகளின்) ஒரு வகையாகும்.

128.13 ந அந்தலிக்கே ந சமுத்தமஜ்ஜே
ந பப்பதானங் விவரங் பவிஸ்ஸ
ந விஜ்ஜதீ சோ ஜகதிப்பதேசோ
யத்தட்டிதங் நப்பசஹேத மச்ச

ஏதாவது ஓரிடத்தில் மறைந்திருந்து, மரணத்திலிருந்து மீள முடியுமாயின், அவ்வாறானதொரு இடம் வானத்திலும் இல்லை; சமுத்திரத்திலும் இல்லை; மலைக்குகையின் உள்ளேயும் இல்லை; அவ்வாறானதொரு இடம் உலகில் எங்குமே இல்லை.

(நீக்ரோதாராமத்தின்போது சுப்பதுத் த எனும் சாக்கியனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது!சாது!! சாது!!!

(பாவங்கள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முந்திற்று)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அறவுத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

**10.தண்ட பகுதி
(தண்டனைகள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)**

**129.01 சப்பே தசன்தி தண்டஸ்ஸ சப்பே பாயந்தி மச்சனோ
அத்தானங் உபமங் கத்வா ந ஹனென்யை ந காதயே.**

தண்டனை அனுபவிப்பதற்கு அனைவருமே அஞ்சவார்கள்; மரணத்திற்கும் அனைவரும் அஞ்சவார்கள். எனவே தன்னை உவமானமாகக்கொண்டு எந்த உயிரையும் கொல்ல வேண்டாம்; கொல்வதற்கு வழி காட்டிடவும் வேண்டாம். (ஜேதவனராமத்தில் சப்பக்கிய தேரர்களுக்காக மொழிந்தது)

**130.02 சப்பே தசன்தி தண்டஸ்ஸ சப்பேசங் ஜீவிதங் பியங்
அத்தானங் உபமங் கத்வா ந ஹனென்யை ந காதயே**

தண்டனை அனுபவிப்பதற்கு அனைவருமே அஞ்சகின்றனர்; அனைவரும் தத்தமது வாழ்வினை மிகவும் விரும்புகின்றனர். ஆகையால் தன்னை உவமானமாகக்கொண்டு எந்த உயிரையும் கொல்ல வேண்டாம்; கொல்வதற்கு வழிகாட்டவும் வேண்டாம்.

(ஜேதவனராமத்தில் சப்பக்கிய தேரர்களுக்காக மொழிந்தது)

**131.03 சுககாமானி பூதானி யோ
தண்டேனவிஹின்சதி அத்தனோ
சுகமேசானோ பெச்ச சோ ந ஸபதே சுகங்**

அனைத்து உயிர்களும் சுகமாக வாழ்வதற்கே விரும்புகின்றன. ஒருவர் தன்னுடைய சுகத்திற்காக ஏனைய உயிர்களை அடித்துத் துன்புறுத்தி இம்சிப்பாராயின் அவர் பரலோகத்தில் சுகத்தினை அடையாட்டார்.
(ஜேதவனராமத்தில் சிறுவர்கள் சிலருக்காக போதிக்கப்பட்டது)

132.04 சுககாமானி பூதானி - யோ தண்டேன ந ஹின்சதி அத்தனோ சுகமேசானோ - பெச்ச சோ லபதே சுகங்

அனைத்து உயிர்களும் சுகமாக வாழ்வதற்கே விரும்புகின்றன. ஒருவர் அதனை அறிந்து தன்னுடைய சுகத்திற்காக ஏனைய உயிர்களை இம்சிக்காது இருப்பாராயின் அவர் பரலோகத்தில் சுகத்தினையே அனுபவிப்பார்.

(ஜேதவனராமத்தில் சிறுவர்கள் சிலருக்காக போதிக்கப்பட்டது)

133.05 மாவோச பருசங் கஞ்சி - வுத்தா படிவதெய்யுங் தங் துக்கா ஹி சாரம்பகதா - படிதண்டா புசைய்யுங் தங்

யாரிடமும் கொடிய வார்த்தைகளை பிரயோகிக்காதீர்கள். நீங்கள் கடுஞ்சொற்களை பிரயோகிப்பீராயின் ஏனையோரும் உங்களுக்கு கடுஞ்சொற்களையே பிரயோகிப்பார்கள். சச்சரவுகள் ஏற்படும் பேச்சுக்களினால் துக்கமே தோன்றுகிறது. அதனால் உங்களுக்கே பிரச்சினையாகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் குண்டதான் தேருக்காக போதிக்கப்பட்டது)

134.06 ச சே நேரேசி அத்தானங் - கங்சோ உபஹ்தோ யதா ஏச பத்தோசி நிப்பாணங் - சாரம்போ தே ந விஜ்ஜதி

சப்தம் தோன்றும் உலோக பாத்திரத்தை உடைத்து விட்டதை போன்று வார்த்தையை கட்டுப்படுத்தி

வாழ்வினை அமைதியாக்கிக்கொண்டால் அவர் தன்னுள்ளே தணிந்துவிடுவார். அப்போது சச்சரவுகள் தோன்றாது.
(ஜேதவனராமத்தில் குண்டதான தேருக்காக போதிக்கப்பட்டது)

135.07 யதா தண்டேன கோபாலோ - காவோ பாஜூதி கோசரங் ஏவங் ஜரா ச மச்சு ச - ஆயங் பாசென்தி பாணினங்

மந்தை மேய்ப்பவன் கம்பினால் மாடுகளை அடித்து புல்வெளிகளை நோக்கி இழுத்து செல்வதை போல் முதுமை, மரணம் எனும் இவை இரண்டும் உயிர்களினது ஆயுளை முடித்துவிடும்.

(பூர்வாராமத்தில் பெளர்ணமி தினத்தன்று உயர்ச்சீலம் தொடர்பாக மொழியும்போது போதிக்கப்பட்டது)

136.08 அத பாபானி கம்மானி - கரங் பாலோ ந புஜ்ஜுதி சேஹி கம்மேஹி தும்மேதோ அக்கிதட்டோவ தப்பதி

ஞானமற்ற மூடன் எவ்வளவு பாவம் செய்தாலும் அதன் அபாயத்தினை உணரமாட்டான். இநுதியில் அந்த ஞானமற்ற மூடன் தீயினால் ஏரிவதைப்போன்று தான் செய்த கர்மங்களின் விளைவினால் துன்புறுவான்.

(வேலுவனாராமத்தில் அஜகர பிசாகக்கு போதிக்கப்பட்டது)

137.09 யோ தண்டேன அதண்டேச - அப்பதுட்டேச துஸ்ஸதி தஸ்னனமஞ்ஞதரங் டானங் - கிப்பமேவ நிகச்சதி

ஆயுதங்களைத் தவிர்த்து அனைத்து உயிரினங்கள் மீதும் அன்பினைப் பரப்பும் அரஹத் உத்தமருக்கு எவரேனும் கொடிய மனதுடன் துன்புறுத்துவாராயின் அவர் பின்வரும் பத்து வகையான துன்பங்களுல் ஒரு துன்பத்தைச் சீக்கிரமாகவே அனுபவிப்பார்.

**138.10 வேதனங் பருசங் ஜானிங் - சரீரஸ்ஸு ச பேதனங்
கருகங் வாபி ஆயாதங் - சித்தக்கேபங் ச பாபுனே**

கொடிய உடலியல் வேதனைகளை அனுபவிக்க நேரிடும். அப்படியில்லாவிட்டால் கை கால்களுக்கேனும் உபாதைகள் ஏற்படலாம். அல்லது கொடிய நோய்கள் ஏற்படலாம். இல்லையேல் மதி மயங்கி பித்துப் பிடித்துவிடும்.

**139.11 ராஜதோ வா உபசக்கங்
அப்பக்கானங் ச தாருணங்
பரிக்கயங் ச ஞாதினங்
போகானங் ச பபங்குரங்**

அரசின் தண்டனைக்குரியவராவார். கொடிய குற்றங்களுக்கு ஆளாகலாம். அல்லது உறவினர்களை இழக்கலாம். இல்லையேல் தன்னுடைய சொத்துக்கள் அழிந்து போகலாம்.

**140.12 அத வாஸ்ஸு அகாரானி
அக்கி டஹதி பாவகோ
காயஸ்ஸு பேதா துப்பஞ்ஞோ
நிரயங் சோ உபபஜ்ஞதி**

தன் வீடுவாசல்கள் தீக்கு இரையாகலாம். அந்த அஞ்ஞான முடன் மரணித்த பின்னர் நரகத்தில் பிறப்பான்.
(வேலுவனாராமத்தில் மொக்கல்லான தேரரைத் தாக்கிய கொள்ளையர்களை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**141.13 ந நக்கரியா ந ஜூடா ந பங்கா நாநாசகா
தண்ணிச்சாயிகாவா ரஜோ ச ஜல்லங்
உக்குடிகப்பதானங் சோதென்தி மச்சங்
அவிதிண்ணகங்கங்**

பால (கீழான) குணங்களைக் கொண்ட புதுஜ்ஜனர்கள் (தர்மத்தினை அறியாதவர்கள்) தூய்மையாக வேண்டும் என எண்ணி நிர்வாணமாகத் தவம் செய்து, தலையில் சடை முடியுடன் இருந்தாலும். பற்களில் பசை படிந்திருந்தாலும் பஸ்வேறுபட்ட விரதங்களை மேற்கொண்டாலும், இருக்கை முறைகளில் அமர்ந்தாலும் உடல் முழுவதும் சாம்பலையும் தூசையும் படர விட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் கடின நிலைகளில் அமர்ந்திருந்தாலும் அவர்கள் சந்தேகத்திலிருந்து நீங்காமல் வாழ்வதால் உண்மையான தூய்மையை அடைய முடியாது.

(ஜேதவனராமத்தில் அனேக பொருட்களை உபயோகிக்கும் ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

142.14 அலங்கதோ சேபி சமங் சரெய்ய - சன்தோ தன்தோ நியதோ பிரம்மசாரீ சப்பேச பூதேச நிதாய தண்டங் - சோ பிராம்மணோ சோ சமணோ ச பிக்கு

அழகாகத் தன் உடலை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவர் தர்மத்தை பின்பற்றுவாராயின், சாந்தமானவராயின், புலனடக்கம் உடையவராயின், மோட்சப்பாதையில் பயணிப்பவராயின், பிரம்மச்சரியத்தை மேற்கொண்டவராயின், அனைத்து வகையான ஆயுதங்களைத் துறந்தவராயின், அவர்தான் உண்மையான பிரமணராவார். அவர்தான் உண்மையான பிக்கு

(ஜேதவனராமத்தில் சந்ததி எனும் அமைச்சரை முன்னிட்டு மொழிந்ததாகும்)

143.15 ஹிரீநிசேதோ புரிசோ - கோசி லோகஸ்மிங் விஜ்ஜதி யோ நிந்தங் அபபோதேதி அஸ்ஸோ பத்ரோ காசாமிவ

எவரேனும் வெட்கத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு பாவ

அகுசலங்களை (தீமைகளை) செய்யாதிருப்பார்களாயின் அவர்கள் மிகவும் குறைவே. மிகவும் திறமையான குதிரை சவுக்கடியை விரும்பாமல் தன்னை திருத்திக்கொள்வதைப் போன்று அவர்கள் ஏனையோரது நிந்தனைகளுக்கு அஞ்சி தன்னை தர்மத்தின்வழி நெறிப்பத்துபவர்களாக இருப்பார்கள். (ஜேதவனராமத்தில் பிலோதிக தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

144.16 அஸ்சோ யதா பத்ரோ கசானிவிட்டோ
ஆதாபினோ சங்வேகினோ பவாத
சத்தாய சீலேன ச விரியேனச சமாதினா
தம்மவினிச்சயேன ச சம்பண்ணவிஜ்ஞாசரணா
பதிஸ்ஸதா பஹஸ்ஸத துக்கமி தங்அனப்பகங்

தன்னுடைய தாமதம் எனும் காரணத்தினால் சாட்டையடி வாங்கிய ஆஜானேய்ய (உயர்வகை) குதிரை இன்னும் இன்னும் வீரியமுள்ளதாகும். அதேபோல் நீங்களும் இந்த சன்சார (பிறவிப்) பயணத்தை வெறுத்து, கிலேசங்களை அழிப்பதற்கே முயற்சிக்க வேண்டும். சத்தா (பக்தி), சீலம், சமாதி என்பன கொண்டு விபஸ்ஸனா ஞானத்தின் மூலமே தீர்மானங்கள் எடுக்க வேண்டும். உய்த்துணர்வும் நடத்தையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். நன்றாக சுயவுணர்வுடனும் அறிவுடனும் தர்மத்தினுள் மனதை நிலைநிறுதிக்கொண்டு இந்த சன்சார (பிறவி) பயணத்தை அழிக்க வேண்டும். (ஜேதவனராமத்தில் பிலோதிக தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

145.17 உதயகங் ஹி நயன்தி நெத்திகா
உசுகாரா நமயன்தி தேஜனங்
தாருங் நமயன்தி தச்சகா
அத்தானங் தமயன்தி சுப்பதா

நீரைக் கொண்டு செல்பவர்கள் தமக்கு வேண்டிய திசைகளில் கால்வாய்களை அழைத்து அந்த நீரை திசை திருப்பிக்கொண்டு செல்வார்கள்; இரும்புக்கொல்லர்கள் தமக்கு வேண்டிய வகையில் அம்புகளை செய்கிறார்கள்; தச்சர்கள் தம் விருப்பத்தின்படி மரத்தளபாடங்களைச் செய்து கொள்கிறார்கள். அதேபோன்று அறிவாளிகள் தர்மத்தின் மூலம் தம் மனதை அடக்கிக்கொள்வார்கள்.
(ஜேதவனராமத்தில் சுக சாமணேர தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(தண்டனைகள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

11.ஐரா பகுதி

(முதுமை அடைவது தொடர்பாக மொழிந்த போதனை)

**146.01 கோ னு ஹாசோ கிமானந்தோ - நிச்சங் பஜ்ஜலிதே சதி
அந்தகாரேன ஒனத்தா - பதீபங் ந கவெஸ்ஸத**

இந்த வாழ்க்கை ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பவற்றுடன்
முதிர்ச்சியடைகிறது. நோய்நொடிகள், மரணம் சோகம்,
புலம்பல்கள், உடல் வேதனைகள், மன வேதனைகள்,
என்பவற்றினால் எந்நேரமும் வாழ்க்கை தீப்பற்றி ஏரிந்து
கொண்டிருக்கும் போது உங்களுக்கு என்ன சிரிப்பு? என்ன
சந்தோஷம்? அஞ்ஞானம் எனும் காரிருளில் மூழ்கியிருக்கும்
நீங்கள் தீப்ததைத் தேடாதிருப்பது ஏன்?

(ஜேதவனராமத்தில் விசாகா உபாசகியின் தோழிகளை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**147.02 பஸ்ஸ சித்தகதங் பிம்பங் - அருகாயங் சமுஸ்ஸிதங்
ஆதுரங் பஹாசங்கப்பங் - யஸ்ஸ நத்தி துவங் டிதி**

இப்போதாவது நன்கு பாருங்கள்! அழகாக இந்த உடலை
அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் இந்த உடலில் இருப்பது
தசைகளோடு பின்னப்பட்டிருக்கும் ஒரு எழும்புக்கூடாகும்.
நோய் நொடிகளின் உறைவிடமே இந்த உடலாகும்.
அஞ்ஞானம் மிக்க மனிதன் இந்த உடலை பற்றி பலாவாறான
அழகிய எண்ணங்களை மனதில் கொண்டிருந்தாலும் இந்த
உடல் நித்தியமற்றது. நிலையில்லாதது.

(வேலுவனராமத்தில் சிரிமா எனும் விலைமாதுவை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**148.03 பரிஜினனமிதங் ரூபங் - ரோகநிட்டங் பபங்குரங்
பிஜ்ஜதி பூதிசந்தேஹோ - மரணந்தங் ஹி ஜீவிதங்**

நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடல் முதுமையடைந்து அழிந்துபோகும். நோய்நொடிகளின் உறைவிடம் போன்றதே இந்த உடல். விரைவாகவே அழிந்துவிடும். ஒன்பது கதவுகளால் எந்நேரமும் அருவருப்பானவை வெளியேறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்த வாழ்க்கை மரணத்துடன் முடிவடைகிறது. (ஜேதவனராமத்தில் உத்தர் தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**149.04 யானிமானி அபத்தானி - அலாழுனேவ சாரதே
காபோதகானி அட்டினி - தானி திஸ்வா நகா ரதி**

கோடைக் காலங்களில் உடைத்து ஆங்காங்கு எறியப்பட்ட சுரைக்காய்களைப் போன்றே இந்த மண்டையோடுகள் இருக்கின்றன. இந்த மனித என்புகள் மணிப்புறாவின் நிறத்தினை ஒத்த (சாம்பல்) நிறத்தினாலானவை இவற்றைக் கண்டும் காமத்தின் மீது என்ன ஆசை..? (ஜேதவனராமத்தில் அட்டிமானிக பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**150.05 அட்டினங் நகரங் கதங் - மங்சலோஹிதலேபனங்
யத்த ஜரா ச மச்ச ச - மானோ மக்கோ ச ஹஹிதோ**

இந்த உடல் என்புகளினால் கட்டியமுப்பப்பட்டு தசைகளை இரத்தத்தினால் மெழுகி உருவாக்கப்பட்ட நகரத்தினை போன்றதாகும். முதுமையடைவதும் மரணமடைவதும் இந்த உடலே. அகம்பாவம் ஏற்படுவதும் இந்த உடலுக்கே. நன்றியுணர்ச்சி இன்மையும் இந்த உடலுக்கே ஏற்படுகிறது.

(ஜேதவனராமத்தில் ரூபநந்தா தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**151.06 ஜீரன்தி சே ராஜூரதா சுசித்தா
அதோ சர்ரம்பி ஜூரங் உபேதி
சதங் ச தம்மோ ந ஜூரங் உபேதி
சன்தோ ஹவே சப்பி பவேதயன்தி**

விசித்திரமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட எழில்மிக்க தேர்கள் கூட ஒருநாளில் உக்கி அழிந்து போகும். எவ்வளவு அலங்காரம் செய்தாலும் இந்த உடலும் ஒருநாள் அழிந்து போகும். ஆனால் சத்புருஷனின் (உத்தம மனிதரின்) குணநலன்கள் ஒருபோதும் அழிவதில்லை. ஓந்தமிக்க முனிவர்கள் சத்புருஷர்களுக்கு இவ்விடயத்தையே கற்றுக்கொடுக்கின்றனர்.

(ஜேதவனராமத்தில் மல்லிகா அரசியின் மரணத்தை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**152.07 அப்பசுத்தாயங் புரிசோ - பலிவத்தோவ ஜீரதி
மங்சானி தஸ்ஸ வட்டந்தி - பஞ்ஞா தஸ்ஸ ந வட்டதி**

சத்தர்மத்தினை (சத்புருஷ தர்மத்தினை) முறையாக அறிந்திராத முடன் ஏருமையை போன்று பருமனாவான். அவனது தசை மட்டுமே வளரும். ஞானம் வளராது. (வேலுவனராமத்தில் லாலுதாயி தேரரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**153.08 அனேகஜாதி சங்சாரங் - சந்தாவிஸ்ஸங் அனிப்பிசங்
கஹகாரகங் கவேசந்தோ - துக்கா ஜாதி புன்புனங்**

இந்த சன்சாரப் (பிறவிப்) பயணத்தில் பல்வேறு வகையான துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு துன்பகரமான

பயணத்தை நான் பயணித்தேன். இந்த சன்சார துக்கத்தினை உருவாக்கும் தச்சன் யார் என்பதையே நான் தேழியலைந்தேன். மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதானது துக்கமே.

(மகா போதிவிருட்சத்தின் நிழலின்போது பகவான் மொழிந்தருளிய உதான செய்யுள்)

154.09 கஹகாரக! திட்டோசி - புன கேஹங் ந கஹாசி சம்மா தே பாக்கா பக்கா - கஹக்கூடங் விசங்கிதங் விசங்காரகதங் சித்தங் - தண்ஹானங் கய மஜ்ஜகா

ஏய் தச்சனே! நான் உன்னை கண்டு பிடித்துவிட்டேன். உன்னால் எனக்காக மீண்டும் வீடுகளைக் கட்ட முடியாது. உனது அத்தனை பலகைகளையும் நான் துண்டு துண்டாக உடைத்து விட்டேன். கூரையின் பிரதான பலகையினையும் உடைத்து ஒவ்வொரு புறமாக நான் வீசியெறிந்துவிட்டேன். இந்த மனதில் சங்ஸ்காரங்கள் (காரண காரிய செயன்முறை) இல்லாமல் போய்விட்டது. தண்ஹா (பேராசை) முழுமையாக அழிந்துவிட்டது.

(மகா போதிவிருட்சத்தின் நிழலின்போது பகவான் மொழிந்தருளிய செய்யுள்கள்)

156.10 அவரித்வா ப்ரம்மசரியங் - அலத்தா யொப்பனே தனங் ஜின்னகொஞ்சாச ஜாயன்தி - கீனமச்சேவ பல்லலே

அறிவற்றவர்கள் இளமைக்காலத்தில் பிரம்மசரியத்துடன் கூடிய மோட்சப்பாதையில் பயணிக்கமாட்டார்கள். குறைந்தபட்சம் செல்வத்தினைக் கூட ஈட்டமாட்டார்கள். கடைசியில் முதுமையடைந்து மீண்கள் இல்லாத சேற்று நிலத்தை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கிழட்டுக்கொக்குகளை போன்று பார்த்த திசையை பார்த்த வண்ணம் இருப்பார்கள்.

157.11 அசரித்வா ப்ரஹ்மசரியங் - அலத்தா சொப்பனே தனங் சென்தி சாபாதிகித்தாவ - புராணானி அனுத்துனங்

அறிவற்றவர்கள் இளமைக்காலத்தில் பிரம்மச்சரியத்துடன் கூடிய மோட்சப்பாதையில் பயணிக்கமாட்டார்கள். குறைந்தபட்சம் செல்வத்தினை கூட ஈட்டமாட்டார்கள். அந்த அறிவற்றவர்கள், எய்திய ஈட்டி விழுந்த இடத்திலேயே கிடந்து உக்கிப் போவதை போன்று முன்னர் அனுபவித்த சுகங்களை நினைத்து நினைத்து பெருமுச்சு விடுவார்கள். (இசிபத்தனராமத்தில் மஹாதன சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(முதுமை அடைவது தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

அத்த பகுதி
(தன்னைப் பற்றி மொழிந்த பகுதி)

157.01 அத்தானங் சே பியங் ஜஞ்ஞா - ரக்கைய நங் சுரக்கிதங் தின்னமஞ்ஞுதரங் யாமங் - படிஜுக்கைய பண்டிதோ

தன் மீது அன்பு கொண்ட ஒருவன் தன்னைத்தானே
பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். அறிவுள்ள ஒருவன்
தனது சிறுவயது, இளமை அல்லது முதுமை எனும்
இம்முன்று காலங்களில் ஒரு காலத்திலாவது மனதினை
மேன்மைபடுத்தும் குசல்களை (நன்மைகளை)
செய்து தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
(பேசகலா வனத்தில் போதிராஜ குமரனை நோக்கி
மொழிந்தது)

158.02 அத்தானமேவ பட்டமங் பதிருபே நிவேசயே அதஞ்ஞமனுசாசெய்ய ந கிலிஸ்ஸெய்ய பண்டிதோ

அனைத்து விடயங்களுக்கும் முன்பு நற்குணங்களில்
தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகே
ஏனையோருக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். இவ்வாறாக
செயற்பட்டால் ஞானமுள்ளவர் அசுத்தமடையமாட்டார்.
(ஜேதவனராமத்தில் உபநந்த தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

159.03 அத்தானங் சே ததா கயிரா - யதஞ்ஞமனுசாசதி சுதன்தோ வத தம்மேத - அத்தா ஹி கிர துத்தமோ

ஏனையோருக்கு நல்லுபதேசம் செய்வதைப்போன்றே தானும் அந்த உபதேசங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் வாழ வேண்டும். முதலில் தான் தர்மத்தின்படி அடங்கிய பின்னரே ஏனையோரை தர்மத்தின்படி அடக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். தன்னைத் தர்மத்தின்படி கட்டுப்படுத்துதல் என்பது இலகுவான விடயமல்ல.

(ஜேதவனராமத்தில் பதானிகதிஸ்ஸ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

160.04 அத்தாஹி அத்தனோ நாதோ - அத்தாஹி அத்தனோ கதி தஸ்மா சஞ்ஞமயத்தானங் - அஸ்ஸங்பத்ரங்வ வானிஜோ

தனக்கு தானே புகலிடம்; தன் வாழ்வு பயணத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பதுவும் தானே தான். எனவே திறமையான வியாபாரி தனது விலையுயர்ந்த குதிரையைப் பாதுகாப்பது போல் தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் குமார கஸ்ஸப தேரரின் தாயாரான பிக்குணியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

161.05 அத்தனாவ கதங் பாபங் - அத்தஜங் அத்தசம்பவங் அபிமன்ததி தும்மேதங் - வஜிரங்வஸ்மமயங் மணிங்

மாணிக்கத்தினால் தோன்றிய வைரக்கல்லே மாணிக்கத்தை அழிக்க வல்லது போல் தன்னுள் உருவாகிய, தன்னுள்ளே தோன்றிய தானே செய்த பாவத்தின் விளைவினாலேயே மூடன் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறான்.

(ஜேதவனராமத்தில் மகாகால உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

162.06 யஸ்ஸ அச்சந்தங் துஸ்ஸீல்யங் மாலுவா சாலமிவோதனங் கரோதி சோ தத்ததானங் யதா நங் இச்சதீ திசோ

நாகலிங்க மரத்தைச் சுற்றிக்கொள்ளும் பெரிய இலைகளைக் கொண்ட கொடிகளினால் அந்த விருட்சம் இறுதியில் முறிந்து நிலத்தில் சரிந்துவிடும். அதேபோன்று துஸ்சீஸ்ரான (ஓழுக்கமற்ற) ஒருவர், திருடன் இன்னுமொரு திருடனுக்குப் பாதிப்பு இழைப்பதனை விரும்புவதைப்போன்று தன்னுடைய ஓழுக்கமின்மையினால் தானே தனக்குப் பெரும் பாதிப்பினைத் தேடிக்கொள்வான்.

(ஜேதவனராமத்தில் தேவதத்தனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

163.07 சுகரானி அசாதூணி - அத்தனோ அஹிதானி ச யங் வே ஹிதங் ச சாதூங் ச - தங் வே பரமதுக்கரங்

தனக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பாவங்களை செய்வது மிகவும் இலகுவான காரியமாகும். ஆனால் ஏதேனும் ஒன்று தனக்கு நன்மையை விளைவிக்குமாயின், தனக்குச் சுகத்தைத் தருமாயின் அவ்வாறான விடயங்களை செய்வது மிகவும் கடினமானதாகும்.

(வேலுவனராமத்தில் தேவதத்தனை முன்னிட்டு
போதித்தாகும்)

164.08 யோ சாசனங் அரஹதங் - அரியானங் தம்மஜீவிதங் படிக்கோசதி தும்மேதோ - திட்டங் நிஸ்ஸாய பாபிகங் பலானி கட்டக்ஸ்ஸேவ - அத்தகஞ்ஞாய பல்லதி

ஒரு முடன் முடப் பார்வைகளினுள் இருந்துகொண்டு தார்மீகமாக வாழும் அரஹத் தேர்களது தர்மத்தினைத் தடுத்தால் முங்கிலில் தோன்றும் பழமே அந்த முங்கிலை அழிவிற்கு உள்ளாக்குவதைப் போன்று அவனுடைய வாழ்வினை அழிவுக்கு கொண்டு செல்லும்.

(ஜேதவனராமத்தின்போது கால தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**165.09 அத்தனாவ கதங் பாபங் - அத்தனா சங்கிலிஸ்ஸதி
அத்தனா அகதங் பாபங் - அத்தனாவ விசஜ்ஜதி
சுத்தி அசுத்தி பச்சன்தங் - சாஞ்ஞமஞ்ஞோ விசோதயோ**

ஓருவர் அசுத்தமடைவது தான் செய்யும் பாவங்களினாலயே. பாவங்கள் செய்யாமலிருப்பதனாலேயே ஒருவர் தூய்மையாகலாம். தூய்மைடைவதும் அசுத்தமடைவதும் ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட பொறுப்பிலானதாகும். ஒருவரால் இன்னுமொருவரை தூய்மைப்படுத்த இயலாது. (ஜேதவனராமத்தில் சூளகால உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**166.10 அத்தத்தங் பரத்தேன - பஹ்னாபி ந ஹாபயே
அத்தத்தமபிஞ்ஞாய - சதத்தபசதோ சியா**

ஏனையோரின் நலனுக்காக அயராது உழைத்து தன்னுடைய நலனை இழந்துவிடக்கூடாது. தனக்கு நன்மையை ஏற்படுத்தக்கூடியது எது என ஆராய்ந்து உணர்ந்து உண்மையான நன்மை எனும் அரஹத்நிலையை அடைவதற்கே முயற்சி செய்ய வேண்டும். (ஜேதவனராமத்தில் அத்தத்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!!! சாது!!!

(தன்னை பற்றி மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

நமோ தல்ள பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தல்ல
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

லோக பகுதி
(உலகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

167.01 ஹீனங் தம்ம ந சேவெய்ய - பமாதேன ந சங்வசே
மிச்சாதிட்டிங் ந சேவெய்ய - ந சியா லோகவத்தனோ

இழிவான காமத்தினைத் தேடி அலையத் தேவையில்லை;
தர்மத்தில் ஈடுபடுவதற்குத் தாமதித்தலாகாது; மூட
பார்வைகளுக்கு இடமளிக்கக் கூடாது. சன்சாரப்பயணத்தினை
நீளடையச் செய்யக்கூடாது.

(ஜேதவனராமத்தில் சாமனேர தேரர் ஒருவரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

168.02 உத்திட்டே நப்பமஜ்ஜெய்ய - தம்மங் சுசரிதங் சரே
தம்மசாரீ சுகங் சேதி - அஸ்மிங் லோகே பரம்ஹா ச

சோம்பலைத் துறந்து எழ வேண்டும். தாமதமின்றி நன்நடத்தை
கொண்ட இந்தத் தர்மத்தினைப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.
தர்மத்தினை பின்பற்றுபவர் இவ்வுலம் மற்றும் மறுவுலகம்
எனும் இரு உலகங்களிலும் சுகமாக இருப்பார்.

(நீக்ரோதாராமத்தில் சுத்தோதன மன்னரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

169.03 தம்மங் சரே சுசரிதங் - ந நங் துச்சுரிதங் சரே
தம்மசாரீ சுகங் சேதி - அஸ்மிங் லோகே பரம்ஹா ச

நன்நடத்தை கொண்ட இந்த தர்மத்தினைப் பயிற்சி செய்ய

வேண்டும். ஒருபோதும் தீய நடத்தைகளை உடையவராக வாழக்கூடாது. தர்மத்தினைப் பின்பற்றுபவர் இவ்வுலம் மற்றும் மறுவுலகம் எனும் இரு உலகங்களிலும் சுகமாக இருப்பார்.

(நீக்ரோதாராமத்தில் சுத்தோதன மன்னரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

170.04 யதா புப்புலகங் பஸ்ஸே - யதா பஸ்ஸே மரீசிகங் ஏவங் லோகங் அவைக்கந்தங் - மச்சுராஜா ந பஸ்ஸதி

ஒருவர், அழிந்தொழிந்து போகும் நீர் குழியியைப் போன்று இந்த உலகத்தினைக் காணும்போது, கணத்தில் மறைந்துபோகும் கானல் நீராக இந்த உலகினைப் பார்க்கும்போது அவர் மாற்றது கண்களுக்குப் புலப்படமாட்டார்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

171.05 ஏத பஸ்திமங் லோகங் - சித்தங் ராஜரதாபமங் யத்த பாலா விசீதன்தி - நத்தி சங்கோ விஜானதங்

வாருங்கள், இந்த உலகின் உண்மை நிலையை வந்து பாருங்கள்! விசித்திரமாக அலங்கரித்து வைத்திருக்கும் ராஜ குதிரை வண்டியை போன்றது. அஞ்ஞான முடர்கள் இந்த வெளித்தோற்றுத்திற்கே ஏமாறுகிறார்கள். ஆனால் இதன் உண்மை நிலையை உணர்ந்தவர்கள் இந்த உலகத்துடன் எவ்விதக் கொடுக்கல் வாங்கலும் செய்வதில்லை.

(வேலுவனராமத்தில் அபயராஜ அரச குமாரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

172.06 யோ ச புப்பே பமஜ்ஜிதா - பச்சா சோ நப்பமஜ்ஜிதி சோ இமங் லோகங் பபாசேதி - அப்பா முத்தோவ சந்திமா

எவரேனும் ஒருவர் புற உலக விடயங்களில் முழுகி தர்மத்தைப் பின்பற்ற தாமதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; ஆனால் அவர் பிற்காலத்தில் புற உலக விடயங்களை குறைத்துக்கொண்டு தாமதமின்றி தர்மத்தினை பயிற்சி செய்கிறார்; மேகங்கள் அற்ற வானில் பிரகாசிக்கும் சந்திரனை போன்று அவரே இந்த உலகினை ஒளி செய்வார்.

(ஜேதவனராமத்தில் சம்முஞ்ஜஸீ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

173.07 யஸ்ஸ பாபங் கதங் கம்மங - குசலேன பிதியதி சோ இமங் லோகங் பபாசேதி - அப்பா முத்தோவ சந்திமா

எவரேனும் ஒருவர் தான் இதுவரை புரிந்த பாவங்களை, ஆரிய எண்சீர் வழியில் பயணிப்பதனாடாக தோற்றுவித்துக்கொள்ளும் குசலங்களின் (நன்மைகளின்) பலத்தினால் மூடிவிடுகிறோரோ அவர் மேகங்கள் அற்ற வானில் பிரகாசிக்கும் சந்திரனைப் போன்று இந்த உலகினை ஒளி செய்வார்.

(ஜேதவனராமத்தில் அங்குலிமால தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

174.08 அந்தபூதோ அயங் லோகோ - தனுகெத்த விபஸ்ஸதி சகுன்தோ ஜாலமுத்தோவ - அப்போ சக்காய கச்சதி

இந்த உலக உயிர்கள் மட்மை எனும் குருட்டுத்தன்மையால் இருளடைந்து இருக்கின்றனர். மிகவும் சொற்பமான எண்ணிக்கையானோரே யதார்த்தத்தினைக் காண்கின்றனர். பறவைகளை பிடிக்கும் வேடனது வலையிலிருந்து சில பறவைகள் மாத்திரமே விடுதலை அடையும். அதுபோன்று சுவர்க்கத்தில் பிறப்போரும் மிகவும் சொற்பமான எண்ணிக்கையானோரே.

(அக்காலவ எனும் ஆராமத்தில் வசித்திருக்கும்போது அக்கிராம வாசியான ஒரு நெசவாளரின் புதல்வியை முன்னிட்டு

போதித்ததாகும்)

175.09 ஹங்சா திச்சபதே யன்தி - ஆகாசே யன்தி இத்தியா
நீயன்தி திரா லோகம்ஹா - ஜேத்வா மாரங்சவாஹினிங்

அன்னங்கள் வானில் பறக்கின்றன. இருத்தி (சித்தாற்றல்) கொண்ட அரஹத் தேர்களும் வானில் நடந்து செல்கின்றனர். அந்த ஞானமுள்ள மகா முனிவர்கள் மகா சேணையுடன் கூடிய மாற்றனத் தோற்கடித்து இந்த அனைத்து உலகங்களில் இருந்தும் விடுதலை அடைந்து மோட்சத்தினை அடைகின்றனர். (ஜேதவனராமத்தில் முப்பது பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

176.10 ஏகங் தம்மங் அதீதஸ்ஸ - முசாவாதிஸ்ஸ ஐஞ்துனோ
விதிண்ணபரலோகஸ்ஸ - நத்தி பாபங் அகாரியங்

வாய்மை எனும் ஒரே ஒரு குண தர்மத்தினையும் மீறிச்சென்று, பொய்யிரைக்கும் ஒருவருக்கு மறுவுலகம் தொடர்பாக எவ்வித உணர்வும் இல்லை. எனவே அவரால் செய்ய முடியாத எவ்வித பாவமும் இல்லை.
(ஜேதவனராமத்தில் சிஞ்சா எனும் பெண்ணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

177.11 ந வே கதரியா தேவலோகங் வஜன்தி
பாலா ஹவே நப்பசங்சன்தி தானங்
தீரோ ச தானங் அனுமோதமானோ
தேனேவ சோ ஹோதி சுகீ பரத்த

கஞ்சத்தனம் உடையவர்கள் ஒருபோதும் தேவலோகம் செல்ல மாட்டார்கள். (கீழான குணம் கொண்டோர்)
அசத்புருஷர்கள் ஒருபோதும் தானமளிப்பதனை ஆதரிக்க

மாட்டார்கள். தானமளிப்பதனை ஆதரித்துப் பேசுவோர் ஞானமுடையோரே.

(ஜேதவனராமத்தில் கோசலை மன்னனது மகா தானத்தின்போது போதித்ததாகும்)

178.12 பதவ்யா ஏகரஜ்ஜேன - சக்கஸ்ஸு கமனேன வா சப்பலோகாதிபச்சேன - சோதாபத்திபலங்வரங்

முழு உலகினையும் வென்று பெரும் சக்கரவர்த்தி மன்னராவதனை விட, தேவலோகத்தில் பிறப்பதனை விட, அனைத்து உலகங்களுக்கும் அதிபதியாவதை விட சோதாபண்ண* நிலையை அடைவதே உத்தமம் (ஜேதவனராமத்தில் அனேபிண்டு சீமானது மகனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(உலகங்கள் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

*.நால்வகை ஞானப்பேர்யுக்களில் முதலாவதாகும். இந்நிலையை அடைந்தவர்கள் ஏழு பிறவிகளின் பின்னர் மோட்சத்தினை உறுதி செய்வார்கள், இந்நிலையை அடைந்தவர்கள் ஒருபோதும் நால்வகை நரகங்களில் பிறக்க மாட்டார்கள்.

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

14.புத்த பகுதி

(புத்த பகவான்மார் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

179.01 யஸ்ஸ ஜிதங் நாவஜீயதி

ஜிதமஸ்ஸ நோ யாதி கோசி லோகே
தங் புத்தமனன்தத்கோசரங்
அபதங் தேன பதேன நெஸ்ஸத

இந்தக் கிலேச யுத்தத்தினை அவர் வென்று முடித்தாயிற்று; அது ஒருபோதும் தோல்வியாகாது; அந்த மகா வெற்றியினை தோல்வியடைச் செய்யக்கூடிய எதுவுமே அவரை பின்தொடராது; சம்மா சம்புத்த பகவானது பிரக்ஞை எல்லையற்றது; அந்த உத்தமர் பயணிக்கும் பாதை கிலேசங்களாற்றது; இவ்வாறான ஒருவரை எப்படி ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறீர்கள்?

(போதி நிழலின்போது மாறனது புதல்விகளை நோக்கி போதித்ததாகும்)

180.02 யஸ்ஸ ஜாலினி விசத்திகா

தண்ணா நந்தி குஹிங்சி நேதவே
தங் புத்த மனன்தகோசரங்
அபதங் கேன பதேன நெஸ்ஸத

ஆசை என்பது வலையாகும். உயிர்களை பவத்தினுள் (விளைவுகள் அளிக்கும் கர்மத்தினுள்) சுற்றிவிடுவதால் அதற்கு ‘விசத்திகா’ எனவும் பெயர் உண்டு. (புத்த பகவானுள்) அவருள் தண்ணா (பேராசை) இல்லாததால் அவரை எந்த வகையிலும் இன்னுமொரு பிறப்பினை நோக்கிக் கொண்டு

செல்ல முடியாது. சம்மா சம்புத்த பகவானது பிரக்ஞை எல்லையற்றது. அந்த உத்தமர் பயணிக்கும் பாதை கிலேசங்களற்றது. இவ்வாறான ஒருவரை எப்படி ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறீர்கள்?

(போதி நிழலின்போது மாரனது புதல்விகளை நோக்கியும் குரு தேசத்தின்போது மாகந்தியாவை நோக்கியும் போதித்ததாகும்)

181.03 யே ஜானபசுதா தீரா - நெக்கம்முபசமே ரதா தேவாபி தேசங் பிழூயன்தி - சம்புத்தானங் சதீமதங்

(புத்தபகவான்மார்கள்) அவர்கள் பிரக்ஞை மிகுந்தவர்கள். தியானங்களிலேயே வசிக்கின்றனர். அனைத்து உலகங்களிலிருந்தும் நீங்கி மனதை முழுமையாக அமைதியாக்கிக்கொண்டு அந்த நிர்வாண மோட்சத்திலேயே இருக்கின்றனர். மிகவும் உயர்ந்த சுயவுணர்வினைக் கொண்டிருக்கும் சம்புத்தராஜனை தேவர்களும் விரும்புவார்கள். (கண்டப்பவிருட்ச நிழலின்போது யமாமஹ பாதிஹார்யத்தினை* முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

182.04 கிச்சோ மனுஸ்ஸபடிலாபோ கிச்சங் மச்சான ஜீவிதங் கிச்சங் சத்தம்மஸ்ஸவனங்கிச்சோ புத்தானங்உப்பாதோ

பல்வேறு துயரங்களை அனுபவிக்கும் இந்த மனித வாழ்வு கிடைப்பதே அரிய விடயம். தூய்மையான உத்தம தர்மத்தினைச் செவிமடுக்கக் கிடைப்பதும் மிகவும் அரிய விடயமே. புத்த பகவான்மார்களது தோற்றும் இவ் அனைத்தையும் விட அரிய விடயமாகும்.

*. மனதை விருத்தி கொண்டவர்களால் பல இருத்தி (சித்து) வேலைகளை செய்ய முடிந்தாலும் இந்த யமாமஹ பாதிஹார்யம் எனும் சித்தாற்றலை புத்த பகவான் ஒருவரால் மாத்திரமே செய்ய முடியும்.

(வாரணாசி நகரின்போது ஏரகபத்தன் எனும் நாகராஜனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

183.05 சப்ப பாபஸ்ஸ அகரணங் - குசலஸ்ஸ உபசம்பதா சசித்த பரியோதபனங் - ஏதங் புத்தான் சாசனங்

மனம், வாக்கு, காயம் எனும் மூன்று கதவுகளினாலும் எவ்வித அகுசலங்களையும் (பாவங்களையும்) செய்யாதிருத்தல், முப்பத்தேழு வகையான போதிசார் நல்லறங்கள் எனப்படும் குசலங்களையே செய்தல் மற்றும் மனதினை ஆரிய பாதையினுள் செலுத்தி தூய்மை படுத்திக்கொள்ளல்” எனும் இவையே அனைத்து புத்தர்மார்களதும் போதனையாகும். (ஜேதவனராமத்தில் மகா ஆனந்த தேரர் வினவிய ஒரு வினாவிற்கு பதிலாக பகவானால் மொழியப்பட்டது)

184.06 கந்தீ பரமங் தபோ திதிக்கா நிப்பாணங் பரமங் வதன்தி புத்தா ந ஹி பப்பஜிதோ பருபகாதீ சமணோ ஹோதி பரங் விஹோடயன்தோ

உயர்ந்த தவம் என்பது பொறுமை எனும் மகா ஷாந்தியையே குறிக்கும். புத்த பகவான்மார்கள் அந்த நிரவாணமோட்சத்தினையே உத்தமம் என மொழிவார்கள். ஏனையோரை அழிப்பவர் துறவி அல்ல. ஏனையோரைத் துன்புறுத்துபவர் சிரமணர் (துறவி) அல்ல. (ஜேதவனராமத்தில் மகா ஆனந்த தேரர் வினவிய ஒரு வினாவிற்கு பதிலாக பகவானால் மொழியப்பட்டது)

185.07 அனுபவாதோ அனுபகாதோ பாதிமொக்கே ச சங்வரோ மத்தஞ்ஞுதா ச பத்தஸ்மிங் - பந்தங் ச சயனாசனங் அதிசித்தே ச ஆயோகோ - ஏதங் புத்தான் சாசனங்

யாருக்கும் நிந்தனைகள், பரிகாசங்கள் செய்யக்கூடாது. எவரது உயிரையும் அழிக்கக்கூடாது. பாதிமொக்க சீலத்தினால் (துறவிகளுக்கான ஒழுக்கம்) தன்னை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு கிடைக்கும் தானத்தினை சுயவன்றவுடன் உட்கொண்டு சேய்மையான காடுகளில் உள்ள வனங்களில் வசிக்க வேண்டும். உள்ளச் சமாதியை நன்கு விருத்தி செய்துகொள்ளல் வேண்டும். புத்த பகவான்மார்களது அறிவுரை இதுவாகும்.
(ஜேதவனராமத்தில் மகா ஆனந்த தேரர் வினவிய ஒரு வினாவிற்கு பதிலாக பகவானால் மொழியப்பட்டது)

186.08 ந கஹாபணவஸ்னே - தித்தி காமேச விஜ்ஜதி அப்பஸ்ஸாதா துகா காமா - இதி விஞ்ஞாய பண்டிதோ

பொற்காசகள் மழையாகப் பொழிந்தாலும் ஒரு தனி மனிதன் பஞ்ச காமங்களை நினைத்து திருப்தியடைய மாட்டான். இந்த பஞ்சகாமங்களில் உள்ள சுகம் மிகவும் அற்பமே; துன்பங்களே அதிகம். அறிவுள்ளவர் இந்த உண்மையை உணர்ந்துக் கொள்வார்.

187.09 அபி திப்பேச காமேச - ரதிங் சோ நாதிகச்சதி தண்வஹக்கயரதோ ஹோதி - சம்மாசம்புத்த சாவகோ

பகவானது ஆரிய சீடர், திவ்விய காமசுகத்தின் மீதுகூட பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ளமாட்டார். சம்மா சம்புத்த பகவானது சீடர் தண்வஹாவை (பேராசையை) முழுமையாக அழிப்பதால் கிடைக்கும் அந்த நிர்வாணமோட்சத்தினையே மிகவும் விரும்புவார்.
(ஜேதவனராமத்தில் தர்மத்தில் ஈடுபட வீரியம் செய்யாத ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**188.10 பஹாங் வே சரணங் யன்தி - பப்பதானி வனானி ச
ஆராமருக்கசேத்யானி - மனுஸ்ஸா பயதஜ்ஜிதா**

அச்சத்தினால் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் அநேகமான மனிதர்கள் புகலிடமாக மலைகளைச் சரண் புகுகின்றனர். வனங்களைச் சரணடைகின்றனர். மரம் மட்டைகளைச் சரணடைகின்றனர்.

**189.11 நேதங் கோ சரணங் கேமங் - நேதங் சரணமுத்தமங்
நேதங் சரண மாகம்ம - சப்பதுக்கா பழச்சதி**

இந்த மரம் மட்டைகள் கற்குன்றுகளைச் சரணடைவதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை. அந்தப் புகலிடம் உன்னதமாகாது. இவ்வாறு சரணடைவதால் ஒருக்காலும் அனைத்து துக்கங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைய முடியாது.

**190.12 யோ ச புத்தங் ச தம்மங் ச - சங்கங் ச சரணங் கதோ
சத்தாரி அரியசச்சானி - சம்மப்பஞ்ஞாய பஸ்ஸதி**

எவரேனும் ஒருவர் உய்த்துணர்வுடன் புத்த பகவானை சரணடைவாராயின், ஸ்ரீ சத்தர்மத்தினையும் மஹா சங்கத்தினரையும் சரணடைவாராயின், அவர் ஞானத்தினை விருத்தி செய்துகொண்டு நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து கொள்வார்.

**191.13 துக்கங் துக்கசமுப்பாதங் - துக்கஸ்ஸ ச அதிக்கமங்
அரியஞ்சட்டங்கிகங் மக்கங் - துக்கூபசமகாமினங்**

துக்கம் என்பது ஆரிய சத்தியமாகும். துக்கத்தின் தோற்றுமும் ஆரிய சத்தியமாகும். துக்கத்தினை மீறிச்செல்வதால் கிடைக்கும் நிர்வாணமோட்சமும் ஓர் ஆரிய சத்தியமாகும். துக்கத்தினை

தணிக்கும் எண்சீர் வழியும் ஓர் ஆரிய சத்தியமாகும்.

192.14 ஏதங் கோ சரணங் - கேமங் ஏதங் சரணமுத்தமங் ஏதங் சரணமாகம்ம - சப்பதுக்கா பழச்சதி

இந்த மும்மணிகள்தான் (புத்த பகவான், ஆரிய தர்மம், மகா சங்கையர்) ஒரே பாதுகாப்பு; இந்த மும்மணிகள்தான் உன்னதமான புகலிடம்; இந்த மும்மணிகளைச் சரணடைவதன் மூலமே அனைத்துத் துன்பங்களிலிருந்தும் நீங்க முடியும். (ஜேதவனராமத்தில் கோசல மன்னனின் புரோஹித அந்தணை முன்னிட்டு போதித்தவையாகும்)

193.15 துல்லபோ புரிசாஜுஞ்ஞோ - ந சோ சப்பத்த ஜாயதீ யத்த சோ ஜாயதீ தீரோ - தங் குலங் சுகமேததி

பரம உத்தமமான புருஷோத்தமர் ஒருவரது தோற்றும் மிக மிக அரிதாகும். மகா பிரக்ஞை கொண்ட அந்த புருஷோத்தமர் எக்குலத்தில் தோன்றுகிறாரோ அந்தப் பரம்பரையே சுகம் பெறும். (ஜேதவனராமத்தில் ஆனந்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

194.16 சுகோ புத்தானங் உப்பாதோ - சுகா சத்தம்மதேசனா சுகா சங்கஸ்ஸ சாமக்கி - சமக்கானங் தபோ சுகோ

புத்த பகவான்மார்களது தோற்றும் உலகிற்கு மகா சுகமாகும். தூய்மையான தர்மத்தினைப் போதிப்பதும் பெரும் சுகமாகும். அந்தப் புத்த ராஜனது சீட்ர்களான சங்கையரது ஒற்றுமையும் சுகமாகும். இவ்வாறு ஒற்றுமையுடன் வசிக்கும் சங்கையர் புரியும் தியானங்களும் தர்மத்தை பின்பற்றுதலும் சுகமாகும். (ஜேதவனராமத்தில் அநேகமான பிக்குமார்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**195.17 பூஜாரஹே பூஜயதோ - புத்தே யதி வ சாவகே
பபஞ்ச சமதிக்கந்தே - திண்ணோகபரித்தவே**

கிலேசு குழப்பங்களை மீறிச்சென்ற, சோக புலம்பல்களிலிருந்து கரைசேர்ந்த புத்த பகவானுக்கோ அல்லது புத்த சீடர்களுக்கோ அல்லது அவ்வாறான பூஜைக்குரிய உத்தமருக்கோ எவ்வேறும் அன்னம், பான வகைகள் என்பன தானமளிப்பாராயின்,

**196.18 தே தாதிசே பூஜயதோ - நிப்புதே அகுதோபயே
ந சக்கா புஞ்ஞங் சங்காதுங் - இமெத்தமிதி கேளசி**

எவ்விதமான திடுக்கிடுதலும் பயமும் அற்ற தணிந்த மனமுடைய இவ்வாறான உத்தமர்களைப் பூஜிக்கும், உபசரிக்கும் ஒருவரது புண்ணியம் இவ்வளவுதான் என அளந்து சொல்ல எவ்ராலும் முடியாது.

சாது! சாது!! சாது!!!

(புத்த பகவான்மார் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அறவுத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

**15.சக வர்க்கம்
(சுகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)**

**197.01 சுககங் வத ஜீவாம - வேரினேசு அவேரினோ
வேரினோசு மனுஸ்லேசு - விஹாராம அவேரினோ**

உண்மையாகவே நாம் மிகவும் சுகமாகவே வாழ்கிறோம். ஒருவருக்கொருவர் பகைமை பாராட்டும் இவ் உலகில் நாம் எவர் மீதும் பகைமை பாராட்டாது வாழ்கிறோம். பகைமை கொண்ட மாந்தர்கள் மத்தியில் நாம் பகைமையற்று சுகமாக வாழ்கிறோம்.

(சாக்கிய நாட்டில் சாக்கிய கோலியர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**198.02 சுககங் வத ஜீவாம - ஆதுரேசு அனாதுரா
ஆதுரேசு மனுஸ்லேசு - விஹாராம அனுஸ்ஸகா**

உண்மையாகவே நாம் மிகவும் சுகமாகவே வாழ்கிறோம். கிலேசங்களால் நோய்வாய்ப்பட்ட உலகத்தின் மத்தியில் நாம் கிலேசங்களற்ற அந்த நோய்கள் எம்மை தீண்டாதவாறு வாழ்கிறோம். கிலேசங்களால் நோயற்ற மாந்தர்கள் மத்தியில் கிலேசங்களற்று நோயறாமல் இருப்பது நாமே.

(சாக்கிய நாட்டில் சாக்கிய கோலியர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**199.03 சுககங் வத ஜீவாம - உச்ஸகேசு அனுஸ்ஸகா
உஸ்ஸகேசு மனுஸ்லேசு - விஹாராம அனுஸ்ஸதா**

உண்மையாகவே நாம் மிகவும் சுகமாகவே வாழ்கிறோம். காம சுகத்தினை தேடிக்கொண்டு குழம்பிப்போய் இருக்கும் இந்த உலகில் காம சுகத்தினை துறந்து எவ்விதமான குழப்பமுமின்றி நாம் வாழ்கிறோம். காமத்தினைத் தேடி அலையும் உலகில் காமசுகத்தினை துறந்த நாம் எவ்வித குழப்பமும் இன்றி அலைச்சலுமின்றி சுகமாக வாழுகிறோம். (சாக்கிய நாட்டில் சாக்கிய கோலியர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

200.04 சுககங் வத ஜீவாம - யேசங் நோ நத்தி கிண்சனங் பீதிஹக்கா பவிஸ்ஸாம - தேவா ஆபஸ்ஸரா யதா

உண்மையாகவே நாம் மிகவும் சுகமாகவே வாழ்கிறோம். எம்முள் துக்கத்தினை தோற்றுவிக்கும் எவ்வித கிலேசங்களும் இல்லை. ‘ஆபஸ்ஸர்’ எனும் பிரம்மலோகத்தின் பிரம்மாக்களைப்போன்று எம்மால் இன்பத்தினை உட்கொண்டு (உணவாகக்கொண்டு) வாழ முடியும். (பஞ்சசாலா கிராமத்தின்போது மாறனை நோக்கி போதித்ததாகும்)

201.05 ஜயங் வேரங் பஸவதி - துக்கங் சேதி பராஜிதோ உபசன்தோ சுகங் சேதி - ஹித்வா ஜயபராஜயங்

போட்டியிடச் சென்று வெற்றி பெற்றால் பகைமைதான் தோன்றும். அதாவது வெற்றிபெற்றவர் மீது ஏனையோர் பகைமையும் பொறாமையும் கொள்வர். தோல்வியடைந்தவர் துக்கமடைவார். ஆனால் இந்த வெற்றி தோல்வி எனும் இரண்டினையும் கைவிட்ட முனிவரே சுகமாக வாழ்வார். (சாவத்திய நகரில் கோசலை மன்னரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**202.06 நத்தி ராகசமோ அக்கி - நத்தி தோஸசமோ கலீ
நத்தி கந்தாசமா துக்கா - நத்தி சன்திபரங் சுகங்**

ஆசைக்கு சமமானதொரு தீயில்லை. கோபத்திற்கு சமமானதொரு குற்றமுயில்லை. பஞ்சஉபாதானஸ்கந்தத்திற்கு* ஒப்பிடக்கூடிய வேறு துக்கமும் இல்லை. அந்த உத்தம மோட்ச சுகத்தினை விட வேறு சுகம் ஏதுமில்லை.

(சாவத்திய நகரின் போது காம சுகத்தில் மூழ்கியிருந்த இளைஞனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**203.07 ஜிக்ச்சா பரமா ரோகா - சங்காரா பரமா துகா
ஏதங் ஞுத்வா யதாபுதங் - நிப்பாணங் பரமங் சுகங்**

இந்தப் பசி பெரும் துக்கமாகும். காரண காரியங்களால் தோன்றியவைதான் மிகப்பெரிய துக்கம். இந்த உண்மையை உய்த்துணர்ந்தால் அந்த மகா மோட்சம்தான் உன்னத சுகமாகும்.

(அலவ்வ நகரில் ஒரு உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**204.08 ஆரோக்யா பரமா லாபா - சன்துட்டி பரமங் தனங்
விஸ்ஸாசா பரமா ஞாதி - நிப்பாணங் பரமங் சுகங்**

நோய்களற்ற ஆரோக்கியமான வாழ்வே பெரும் இலாபமாகும். வாழ்வினை உய்த்துணர்வதால் கிடைக்கும் இன்பமே உத்தம தனமாகும். நம்பிக்கைதான் உன்னத உறவினன். உன்னதமான சுகம்தான் அந்த உத்தம மோட்சமாகும்.

(ஜேதவனராமத்தில் கோசல மன்னரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**205.09 பல்வேக ரசங் பீத்வா - ரசங் உபசமஸ்ஸ ச
நித்தரோ ஹோதி நிப்பாபோ - தம்மபீதி ரசங் பிபங்**

தனிமையான வாழ்வினால் கிடைக்கும் சுவையும் கிலேசங்கள் அழிவதால் கிடைக்கும் அந்த மோட்சத்தின் சுவையையும் அருந்திய பிக்கு அல்லலுறும் ஒருவரல்ல; பாவம் உள்ளவரும் அல்ல.

(வைசாலி நகரின்போது திஸ்ஸ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

206.10 சாஹூ தஸ்ஸனமரியானங் - சன்னிவாசோ சதா சகோ அதஸ்ஸனேன பாலானங் - நிச்சமேவ சகீ சியா

உத்தம குணங்கள் கொண்ட சத்புருஷர்களை காணக்கிடைப்பது எவ்வளவு மேன்மொனதொரு விடயம். அவர்களுடன் ஒன்றாக வாழ்க்கிடைத்தால் எந்நானும் சுகம்தான். பால (கீழான) குணம் கொண்ட அசத்புருஷர்களை காணக்கிடைக்காதது உயிர்களுக்கு எந்நேரமும் சுகத்தினையே தரும்.

207.11 பாலசங்கதசாரீஹி தீக்மத்தான சோசதி துக்கோ பாலேஹி சங்வாசோ அமித்தேனேவ சப்பதா தீரோ ச சுகசங்வாசோ ஞாதீனங் வ சமாகமோ

அசத்புருஷ (கீழான) பால குணம் கொண்டோருடன் ஒன்றாக வாழ நேரிட்டால் அது நீண்ட காலத்திற்கு துன்பமனுபவிக்க காரணமாகும். அந்த அஞ்ஞானமிக்கவர்களுடன் வாழ நேரிடுவது எப்போதும் எதிரிகளுடன் வாழ்வதைப்போன்று துக்கத்தினையே தரும். ஆனால் ஞானமுள்ள சத்புருஷர்களுடன் (உத்தமர்களுடன்) வாழ்க்கிடைப்பது நல்ல உறவினருடன் இருப்பதைப் போன்று பெரும் சுகத்தினை தரும். (பேலுவ நகரில் தேவேந்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

* காலத்திற்கும் அவகாசத்திற்கும் இடைப்பட்ட உருவம், அனுபவிப்பு, சமிக்ஞை, சிந்தனை, விஞ்ஞானம் எனும் இந்த ஜந்தின் மீது பிணைந்து போதலாகும்.

**208.12 தஸ்மாஹி தீரங் ச, பஞ்ஞங் ச பஹ்ஸஸ்தங் ச
தோரய்ஹை சீலங் வதவன்தமாரியாவ்
தங் தாதிசங் சப்புரிசங் சுமேதங் - பஜேத
நக்கத்தபதங் வ சந்திமா**

பிரக்ஞையுள்ள, வாழ்வின் உய்த்துணர்வினைப் பெற்ற,
தர்மத்தினை நன்கு விருத்தி செய்துகொண்ட, வீரியமுள்ள,
ஓமுக்கமுள்ள, நன்நடத்தைகளை அறிந்த உத்தமர்கள்
இருக்கிறார்கள். ஆகாயத்துடன் தொடர்புற்றிருக்கும்
சந்திரனைப் போன்ற சுந்தரமான ஞானமுள்ள இவ்வாறான
சத்புருஷர்களுடன்தான் பழக வேண்டும்.

(பேலுவ நகரில் தேவேந்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(ககம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று)

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

16.பிய பகுதி

(பிரியமாதல் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

209.01 அயோகோ யுஞ்ஜமத்தானங்
யோகஸ்மிங் ச அயோஜயங்
அத்தங் ஹரித்வா பியக்காஹீ
பிவேதத்தானுயோகினங்

பின்பற்றக்கூடாத பிழையானவற்றையே சிலர்
பின்பற்றுகிறார்கள். பின்பற்ற வேண்டிய சதிப்படானத்தினை*
(நால்விழிப்புணர்வினை) பழக்கப்படுத்தல் போன்ற
உயரிய விடயங்களை பின்பற்றமாட்டார்கள்.
தான் விரும்புவதன் பின்னே ஒடி ஒடி நன்மையை
இழந்துவிடுவார்கள். ஆனால் நன்மையானவற்றை பின்பற்றிச்
சுகமனுபவிப்போரை கண்டதன் பின்னர் அவர்களும்
அந்த சுகத்தினை பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவார்கள்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரே குடும்பத்தில் இருந்து துறவு பூண்ட
மூவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

210.02 மா பியேஹி சமாகஞ்சி
அப்பியேஹி குதாசனங்
பியானங் அதஸ்ஸனங் துக்கங்
அப்பியானங் ச தஸ்ஸனங்

தான் விரும்பும் நபர்களுடன் அளவுக்கு மீறி நட்பு
வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். விரும்பாதவர்களுடன்

*. பத விளக்கவுரையை பார்க்க.

எவ்விதத்திலும் நட்பு பாராட்டத் தேவையில்லை. பிரியமானவர்களை மென்மேலும் விரும்புவதால் அவர்களைக் காணக்கிடைக்காவிடில் துக்கமே ஏற்படும். விரும்பாத நபர்களை காணக்கிடைப்பதாலும் துக்கமே ஏற்படும். (ஜேதவனராமத்தில் ஒரே குடும்பத்தில் இருந்து துறவு பூண்ட மூவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

211.03 தஸ்மா பியங் ந கயிராத - பியாபாயோ ஹி பாபகோ கன்தா தேசங் ந விஜ்ஜன்தி - யேசங் நத்தி பியாப்பியங்

எனவே எதன் மீதும் விருப்பம் கொள்ள வேண்டாம். அது அப்படித்தான். பிரியமானவர்களை விட்டு பிரிய நேர்ந்தால் அது ஒருவருக்கு துக்கத்தினையே தரும். ஆனால் எவ்ரேனும் ஒருவருக்கு பிரியமானவை பிரியமற்றவை என எதுவும் இல்லாவிடில் அவருள் கிலேச கட்டுக்களுக்கு இடமில்லை.

212.04 பியதோ ஜாயதி சோகோ - பியதோ ஜாயதி பயங் பியதோ விப்பமுத்தஸ்ஸ - நத்தி சோகோ குதோ பயங்

பிரியமானவற்றினாலேயே சோகம் தோன்றுகிறது. பிரியமானவற்றினாலேயே பயமும் தோன்றுகிறது. பிரியமானவற்றிலிருந்து விடுதலை அடைந்த ஒருவருக்குச் சோகமில்லை. பயம் எவ்வாறு தோன்றும்? (ஜேதவனராமத்தில் ஒரு தந்தையை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

213.05 பேமதோ ஜாயதி சோகோ - பேமதோ ஜாயதி பயங் பேமதோ விப்பமுத்தஸ்ஸ - நத்தி சோகோ குதோ பயங்

பாசம் வைத்திருக்கும் ஒன்றினால்தான் சோகமும் பயமும் தோன்றுகிறது. பாசத்தில் இருந்து விடுதலை அடைந்த

ஒருவருக்கு சோகமில்லை. பயம் எவ்வாறு தோன்றும்? (ஜேதவனராமத்தில் விசாகா மகா உபாசகியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**214.06 ரதியா ஜாயதி சோகோ - ரதியா ஜாயதி பயங்
ரதியா விப்பமுத்தஸ்ஸ - நத்தி சோகோ குதோ பயங்**

விருப்பினால் சோகம் தோன்றுகிறது. விருப்பினால்தான் பயமும் தோன்றுகிறது. விருப்பிலிருந்து விடுதலை அடைந்த ஒருவருக்கு சோகமில்லை. பயம் எவ்வாறு தோன்றும்? (வைசாலி நகரின்போது லிச்சவி இளவரசர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**215.07 காமதோ ஜாயதி சோகோ - காமதோ ஜாயதி பயங்
காமதோ விப்பமுத்தஸ்ஸ - நத்தி சோகோ குதோ பயங்**

காமங்களினால் சோகம் தோன்றுகிறது. காமங்களினாலேயே பயமும் தோன்றுகிறது. காமங்களிலிருந்து விடுதலை அடைந்த ஒருவருக்கு சோகமில்லை. பயம் எவ்வாறு தோன்றும்? (ஜேதவனராமத்தில் அனித்திகந்த குமாரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**216.08 தண்ணாய ஜாயதி சோகோ - தண்ணாய ஜாயதி பயங்
தண்ணாய விப்பமுத்தஸ்ஸ - நத்தி சோகோ குதோ பயங்**

ஆசையினாலேயே சோகம் தோன்றுகிறது. ஆசையினாலேயே பயமும் தோன்றுகிறது. ஆசையிலிருந்து விடுதலை அடைந்த ஒருவருக்கு சோகமில்லை. பயம் எவ்வாறு தோன்றும்? (ஜேதவனராமத்தில் ஓர் அந்தணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**217.09 சீலதஸ்ஸன சம்பண்ணங்
தம்மட்டங் சச்சவாதினங்
அத்தனோ கம்மகுப்பானங்
தங் ஜனோ குருதே பியங்**

எவரேனும் ஒருவர் சீலமிக்கவராயின், நால்வகை
பேருண்மைகளை காணுபவராயின், தர்மத்தினுள்
நிலைத்திருப்பவராயின், சத்தியவாதியானவராயின், இந்த
நன்னடத்தை கொண்ட வாழ்வினை வாழும் ஒருவரை
மக்களும் விரும்புவார்கள்.

(வேலுவனராமத்தில் ஜந்நாறு பிள்ளைகளை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**218.10 சன்தஜாதோ அனக்காதே - மனசா ச புடோ சியா
காமேசுச அப்படிபத்தசித்தோ-உத்தங்சோதோதி வுச்சதி**

மோட்சத்தின் மீது ஆசை கொண்ட ஒருவர் யாரிடம்
கூறாவிட்டாலும், அவர் மனதினால் அந்த மகா மோட்சத்தினை
ஸ்பரிசம் செய்வாராயின் அவருடைய மனம் காமங்களில்
ஒட்டிக்கொள்ளாது. அவரே மேல்நோக்கிப் பயணிப்பவர்
எனப்படுவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் அனாகாமீ நிலையை எய்திய ஒரு
தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**219.11 சிரப்பவாசிங் புரிசங் - தூரதோ சொத்திமாகதங்
ஞாதிமித்தா சுஹஜ்ஜா ச - அபினந்தன்தி ஆகதங்**

நிறைய நாட்களுக்கு பின்னர் வெளிநாட்டில் இருந்து ஒருவர்
பல யோசனை தூரத்தினைக் கடந்து சுகமாக திரும்பி
வரும்போது அவருடைய உற்றார், உறவினர்கள் நன்பர்கள்
ஆகியோர் அவரை அன்புடன் வறவேற்பார்கள்.

(வாராணாசியின் போது நந்திய உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

220.12 ததேவ கதபுஞ்ஞம்பி - அஸ்மா லோகா பரங் கதங் புஞ்ஞானி பதிகண்ணறன்தி - பியங் ஞாதிங் வ ஆகதங்

புண்ணியங்களைச் செய்து கொண்டாலும் அப்படித்தான். இவ்வுலகினை விட்டு மறுவுலகம் செல்லும்போது தான் இதுவரை செய்த புண்ணியங்கள் தன்னைத் தூரப்பிரதேசத்தில் இருந்து வரும் பிரியமான ஒருவரை உறவினர்கள் வரவேற்று ஏற்பதைப் போன்று வரவேற்கும்.

(வாராணாசியின் போது நந்திய உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(சுகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

**17.கோத பகுதி
(குரோதம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)**

**221.01 கோதங் ஜஹே விப்பஜஹேய்ய மானங்
சஞ்ஞோஜனங் சப்பமதிக்கமெய்ய
தங் நாமருபஸ்மிங் அசஜ்ஜமானங்
அகிஞ்சனங் நானுபதன்தி துக்கா**

இந்தக் குரோதத்தினை அழிக்க வேண்டும். இந்த
அகம்பாவத்தினை விசேடமாக அழிக்க வேண்டும்.
அனைத்து பிறவிக்கட்டுக்களையும் மீறிச்செல்லல் வேண்டும்.
நாமருபத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளாத கிலேசங்களற்ற நபரின்
பின்னே துக்கம் பின்தொடர்ந்து வராது.
(நீக்ரோதாராமத்தில் ரோஹ்னி எனும் குமரியை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**222.02 யோ வே உப்பதிதங் கோதங் - ரதங் பன்தங்வ தாரயே
தமஹங் சாரதிங் ப்ருமி - ரஸ்மிக்காஹோ இதரோ ஜனோ**

எவரேனும் ஒருவர் தன்னுள்ளே தோன்றிய குரோதத்தினை
அழித்துவிட்டால் அவர் வேகமாகப் பயணிக்கும் குதிரை
வண்டியினைக் கட்டுப்படுத்திச் சரியான பாதையில்
இட்டவர் போலாவார். அவரையே நான் சிறந்த சாரதி
என்பேன். ஏனையோர் வெறும் மூக்குக்கயிறை மாத்திரமே
பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(அக்காலவ சேதியத்தின்போது ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**223.03 அக்கோதேன் ஜினே கோதங் - அசாதுங் சாதுனா ஜினா
ஜினே கதரியங் தானேன - சச்சேன அலிகவாதினங்**

குரோதத்தினைக் குரோதம் கொள்ளாதிருப்பதன் மூலமே ஜெயிக்க முடியும். தீமையை நன்மையினாலேயே ஜெயிக்க முடியும். உலோபித்தனத்தினைத் தானமளிப்பதன் மூலமே ஜெயிக்க முடியும். பொய் உரைப்பவனைச் சத்திய வார்த்தைகளினாலேயே ஜெயிக்க முடியும்.
(வேலுவனராமத்தில் உத்தரை எனும் குமரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**224.04 சச்சங்பணேந குஜ்ஜெய்ய - தஜ்ஜாப்பஸ்மிம்பி யாசிதோ
ஏதேஹி தீஹி டானேஹி - கச்சே தேவான சன்திகே**

வாய்மையையே பேச வேண்டும்; கோபங்கொள்ளக்கூடாது; எவரேனும் ஏதேனும் கேட்டால் தன்னிடம் சிறிதளவே இருந்தாலும் தானமளிக்க வேண்டும்; இம் முன்றினையும் பழக்கப்படுத்தினால்தான் தேவர்கள் மத்தியில் பிறக்கலாம்.
(ஜேதவனராமத்தில் மகா மொக்கல்லான அரஹத் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**225.05 அஹின்சகா யே முனயோ - நிச்சங் காயேன சங்வதா
தே யன்தி அசுசுதங் டானங் - யத்த கன்த்வா ந சோசரே**

இந்த முனிவர்கள் மிகவும் அஹிம்சையானவர்கள். எந்நேரமும் உடலைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றனர். ஏதேனும் ஓரிடத்திற்கு சென்று சோகமில்லாமல் இருக்க முடியுமாயின் அந்த சோகங்களற்ற மரணமற்ற உன்னத மோட்சத்தினை நோக்கியே அவர்கள் பயணிப்பார்கள்.
(சாகேத நகரில் சாகேத எனும் அந்தனரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**226.06 சதா ஜாகரமானானங் - அஹோரத்தானுசிக்கினங்
நிப்பானங் அதிமுத்தானங் - அத்தங் கச்சன்தி ஆசவா**

எந்நேரமும் உறக்கத்தினைக் கட்டுப்படுத்தி இரவு பகல் எனும் இருவேளைகளிலும் தர்மத்தினை பின்பற்றும் மோட்சத்தில் ஒட்டியிருக்கும் அழகிய மனம் கொண்ட உத்தமர்களது அனைத்துக் கிலேசங்களும் அழிந்தொழிந்து விடும்.
(ராஜகிருகத்தின்போது புண்ணா எனும் பணிப்பெண்ணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**227.07 போராணமேதங் அதுல - னேதங் அஜ்ஜதனாமிவ
நின்தன்தி துண்வரீமாசீனங் - நின்தன்தி பஹ்பாணினங்
மிதபாணிம்பி நின்தன்தி - நத்தி லோகே அனன்திதோ**

புண்ணியமிக்க அதுல! இன்று மட்டுமல்ல, பண்டைய காலத்திலிருந்தே இப்படித்தான். அமைதியாக இருந்தாலும் ஏசுவார்கள்; அதிகமாக பேசினாலும் ஏசுவார்கள்; அளவுடன் பேசினாலும் ஏசுவார்கள்; இந்த உலகில் நிந்தனைக்கு உட்படாதவர்கள் யாருமே இல்லை.

**228.08 ந சாஹ் ந ச பவிஸ்ஸதி - ந சேதரஹி விஜ்ஜதி
ஏகந்தங் நிந்திதோ போசோ - ஏகந்தங் வா பசங்சிதோ**

வெறும் நிந்தனைகளை மட்டும் பெற்றவரோ அல்லது புகழை மாத்திரமே பெற்றவரோ முற்காலத்தில் இருக்கவுமில்லை. இக்காலத்திலும் இல்லை. எதிர்காலத்தில் இருக்கப்போவதுமில்லை.

**229.09 யங் சே விஞ்ஞா பசங்சன்தி - அனுவிச்ச சுவே சுவே
அசிச்த்தவுத்திங் மேதாவிங் - பஞ்ஞாசீலசமாஹிதங்**

ஞானமுள்ள ஒருவர் எவ்வேறும் ஒருவரை புகழ்ந்து போகவதாயின், அவரது தூய்மையான வாழ்வு, ஞானம், சீலம் (ஓழக்கமிகுந்த வாழ்க்கை), உளச்சமாதி, பிரக்ஞை என்பனவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து அறிந்த பின்னரே அவ்வாறு புகழ்ந்து பேச வேண்டும்.

230.10 நெக்கங் ஜம்போனதஸ்ஸேவ - கோ தங் நிந்திதுமரஹதி தேவாபி நங் பசங்சன்தி - ப்ரஹ்முனாபி பசங்சிதோ

இவ்வாறானவர் தூய்மையான பொன்னாலான உருவத்தினைப் போன்று ஜோலிப்பார். அவ்வாறானவரை நிந்தனைக்கு உட்படுத்த யார் தான் தகுதியானவர்? அவரைத் தேவர்களும் புகழ்வார்கள். பிரம்மாக்களும் புகழ்வார்கள்.

(ஜேதவனராமத்தில் அதுல எனும் உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்தவையாகும்)

231.11 காயப்பகோபங் ரக்கெக்யீ - காயேன சங்வதோ சியா காயதுச்சரிதங் ஹித்வா - காயேன சுசரிதங் சரே

இந்த உடலை சினங்கொள்ள விடாது பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்; உடலினைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். உடலினால் புரியும் தீமையான செயல்களில் இருந்து (உயிர்களை கொல்லுதல், களவு எடுத்தல், தகாத் காமச் செயலில் ஈடுபடுதல்) விடுபட்டு நன்மையானவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். (வேலுவனராமத்தில் சப்பக்கிய பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

232.12 வசீபகோபங் ரக்கெக்யீ - வாசாய சங்வதோ சியா வசீதுச்சரிதங் ஹித்வா - வாசாய சுசரிதங் சரே

பேச்சினைச் சினங்கொள்ள விடாது பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்; பேச்சினைச் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். பேச்சின் மூலம் செய்யும் தீமையான செயல்களில் இருந்து (பொய் சொல்லுதல், புறங்கூறுதல், கொடிய வார்த்தைகளை பேசுதல், அர்த்தமற்ற பேச்சுக்களை பேசுதல்) விடுபட்டு மனதினால் நன்மை வேண்டும்.

(வேலுவனராமத்தில் சப்பக்கிய பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

233.13 மனோபகோபங் ரக்கெய்ய - மனசா சங்வதோ சியா மனோதுச்சரிதங் ஹரித்வா - மனசா சுசரிதங் சடே

இந்த மனதினைச் சினங்கொள்ள விடாது பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். மனதினைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். மனதினால் செய்யும் தீமைகளில் இருந்து (பிறர் உடமைகளின் மீது ஆசை கொள்ளுதல், கோபம், பிழையான பார்வை) விடுபட்டு நன்மையானவற்றில் மனதை ஈடுபடுத்த வேண்டும். (வேலுவனராமத்தில் சப்பக்கிய பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

234.14 காயேன சங்வதா தீரா - அதோ வாசாய சங்வதா மனசா சங்வதா தீரா - தே வே சுபரிசங்வதா

பிரக்ஞையுள்ளவர் உடலினாலும் கட்டுப்பட்டவராவார். பேச்சினாலும் மனதினாலும் கட்டுப்பட்டவராவார். இவ்வாறான ஞானமுள்ளவர்கள் கண்டிப்பாக தன்னை மிகவும் சிறப்பான முறையில் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

(வேலுவனராமத்தில் சப்பக்கிய பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

(குரோதம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

18.மல பகுதி
(துரு தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**235.01 பண்டுபலாசோவதானிசி - யமபுரிசாபி ச தங் உபட்டிதா
உயேயோகமுகேசதிட்டசி-பாதெய்யம்பிசதேநவிஜ்ஞதி**

உங்களது வாழ்வு நன்கு பழுத்த இலையை போன்று
உதிர்ந்து போவதற்கு தயாராகத்தானே இருக்கிறது. இப்போது
உங்களது அருகில் யம தூதர்களும் வந்திருக்கிறார்கள்.
நீங்கள் அழிவின் வாசல் வரை வந்துள்ளீர்கள் அல்லவா?
மறுவுலக வாழ்வின் செலவிற்காக எவ்விதப் புண்ணியமும்
செய்தது போல் தென்படவுமில்லை
(ஜேதவனராமத்தில் முதுமையடைந்த ஒரு உபாசகரை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**236.02 சோ கரோதி தீபமத்தனோ - கீப்பங் வாயாம பண்டிதோ பவ
நித்தன்தமலோ அனங்கணோ - திப்பங் அரியழுமீஹ்ரிசி**

தனக்குப் புகலிடமாக தன்னுள் ஒரு தீவினை
உருவாக்கிக்கொள்ளுங்கள். சீக்கிரமாக வீரியம் செய்யுங்கள்.
பிரக்ஞையுள்ளவராகுங்கள். கிலேசம் எனும் துருவினை நீக்கி
(கிலேசமற்றவர்) நிக்கிலேசமானவராகுங்கள் . திவ்வியமான
ஆரிய பூமிக்கு வாருங்கள்.
(ஜேதவனராமத்தில் முதுமையடைந்த ஒரு உபாசகரை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்

**237.03 உபஞ்சவயோ ச தானிசி சம்பயாதோசி யமஸ்ஸை
சன்திகே வாசோபி ச தே நத்தி அன்தரா
பாதெய்யம்பி ச தே விஜ்ஜதி**

இப்போது நீங்கள் நன்கு முதுமையடைந்து இருக்கிறீர்கள். அல்லவா? மரணத்தருவாயில் அல்லவா இருக்கிறீர்கள். யமனின் அருகிலே சென்றுவிட்டார்கள். உங்களது வாழ்விற்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் வெகு காலமில்லை. மறுவுலக வாழ்வின் செலவிற்காக எவ்வித புண்ணியமும் செய்தது போல் தென்படவுமில்லை (ஜேதவனராமத்தில் முதுமையடைந்த ஒரு உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**238.04 சோகரோஹி தீபமத்தனோ-கிப்பங்வாயாமபண்டிதோபவ
நித்தன்தமலோ அணங்கனோ ந புன ஜாதிஜூரங்
உபேஹேசி**

தனக்குப் புகலிடமாகத் தன்னுள் ஒரு தீவினை உருவாக்கிக்கொள்ளுங்கள்; சீக்கிரமாக வீரியம் செய்யுங்கள்; பிரக்ஞையுள்ளவராகுங்கள். கிலேசம் எனும் துருவினை நீக்கி நிக்கிலேசமானவராகுங்கள். மீண்டும் இந்த பிறப்பும் இறப்பும் கொண்ட இந்த உலகிற்கு வரவேண்டாம்.

(ஜேதவனராமத்தில் முதுமையடைந்த ஒரு உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**239.05 அனுப்பேன மேதாவி - தோதோகங் கணே கணே
கம்மாரோ ரஜதஸ்ஸேவ - நித்தமே மலமத்தனோ**

பொற்கொல்லன்	பொன்னில்	இருக்கும்	துருவினை
கொஞ்சம்	கொஞ்சமாக	அகற்றி	பொன்னைத்
தூய்மைப்படுத்துவதைப்போன்று			ஞானமுள்ளவர்

சிறிது சிறிதாக வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போதே
மனதினைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு அந்தணரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

240.06 அயஸா வ மலங் சமுட்டிதங் - ததுட்டாய தமேவ காததி வவங் அதிதோனசாரினங்-சககம்மானி நயன்தி துக்கதிங்

இரும்பினில் தோன்றும் துருவே அந்த இரும்பினை அழிக்க
வல்லது போல் நல்வகை சதிப்பட்டான (நால்விழிப்புணர்வு
நிலைகள்) தர்மத்தினுள் தன்னை நிலைக்கச்செய்யாமல்
அன்னம், சீவரம் (காவியடை), உறையுள், ஒளதம்
என்பனவற்றை மாத்திரம் அனுபவித்துக்கொண்டு வாழும்
ஒருவரது கர்மமே அவரை நால்வகை நரகங்களுக்கு
இழுத்துச்செல்லும்.

(ஜேதவனராமத்தில் திஸ்ஸ தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

241.07 அசஜ்ஜாயமலா மன்தா - அனுட்டான மலா கரா மல வண்ணஸ்ஸ கோசஜ்ஜங் - பமாதோ ரக்கதோ மலங்

அடிக்கடி பாராயணம் செய்யாவிடில் மனனம்
செய்துகொண்டவை துருப்பிடிக்கும் (மறந்துபொகும்).
முயற்சியுடன் வேலை செய்யாவிடில் வீடு வாசல்களின்
வேலைகள் துரு பிடித்துவிடும் (பயனற்றுபொகும்).
சோம்பலுடன் இருந்தால் உடல் அழகு துருப்பிடித்துவிடும்
(கெட்டுப்போகும்). வயல்வெளி என்பவற்றை பாதுகாப்பவர்
அவற்றைப் பாதுகாப்பதில் தாமதம் செய்தால் அவை
துருப்பிடிக்கும் (அழிந்துவிடும்).
(ஜேதவனராமத்தில் ஸாலுதாயி எனும் தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**242.08 மலித்தியா துச்சரிதங் - மச்சேரங் தத்தோ மலங்
மலா வே பாபகா தம்மா - அஸ்மிங் லோகே பரம்ஹி ச**

ஓழுக்கத்தினைக் கெடுத்துக்கொள்வது ஒரு பெண்ணிற்கு இழுக்காகும். தானமளிப்பவருக்கு உலோபித்தனம் இருப்பது இழுக்காகும். பாவச்செயல்கள் இவ் உலகம் மற்றும் மறு உலகம் எனும் இரு உலகங்களுக்கும் இழுக்காகும்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு புத்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**243.09 ததோ மலா மலதரங் - அவிஜ்ஞா பரமங் மலங்
ஏதங் மலங் பஹுத்வான - நிம்மலா ஹோத பிக்கவோ**

இவ் அனைத்து துருவிலும் பார்க்க அதி பயங்கரமான துரு இருக்கிறது. அதுவே அஞ்ஞானம். புண்ணியமிக்க பிக்குகளே, இந்த அஞ்ஞானம் எனும் மகா துருவினை இல்லாதொழித்து விடுங்கள். நிர்மலமானவர்களாகுங்கள்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு குல புத்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**244.10 சஜீவங் அஹிரிகேன - காககுரேன தங்சினா
பக்கன்தினா பகப்பேன - சங்கிலிட்டேன ஜீவிதங்**

பாவங்கள் செய்வதற்கு வெட்கம் கொள்ளாத, காகத்தினைப் போன்று ஏனையோரிடமிருந்து பிடிக்கிச் சாப்பிடும், நன்றியில்லாத, தன்னிச்சையாகச் செயற்படும், இழுக்கடைந்த வாழ்வினை வாழும் ஒருவருக்கு இந்த இலாப உபசாரங்களின் மத்தியில் மிகவும் இலகுவாக வாழ முடியும்.
(ஜேதவனராமத்தில் துல்லசாரிக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**245.11 ஹிரிமதா ச துஜ்ஜீவங் - நிச்சங் சுசிகவேசினா
அலீனெனப்பகப்பேன - சுத்தாஜீவேன பஸ்ஸதா**

அனால் பாவங்கள் செய்வதற்கு வெட்கிப்பாராயின், எப்போதும் தூய்மையான வாழ்வினை பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பாராயின், முரட்டுத்தனம் இல்லாமல் தன்னிச்சையாக நடந்துகொள்ளாமல் இருப்பாராயின், நன்மையான வாழ்வினை வாழும், தூய்மையான சீலமுள்ள வாழ்வின் பெறுமதியை அறிந்தவராயின், அந்தப் பிக்கு மிகவும் கஷ்டத்துடன் தான் வாழ நேரிடும்.
(ஜேதவனராமத்தில் துல்லசாரிக தேரரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**246.12 யோ பாணமதிபாதேதி - முசாவாதங் ச பாசதி
லோகே அதின்னங் ஆதியதி - பரதாரங் ச கச்சதி**

எவரேனும் பிற உயிர்களைக் கொல்வாராயின், பொய் உரைப்பாராயின், திருடுவாராயின், தன்மனைவி அல்லது கணவன் அல்லாத வேற்று நபர்களுடன் காமத்தில் ஈடுபடுபவராயின், (ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு உபாசகர்களுக்கு போதித்தாகும்)

**247.13 சுராமேரய பானங் ச - யோ நரோ அனுயுஞ்ஜதி
இதேவமேசோ லோகஸ்மிங் - மூலங் கணதி அத்தனோ**

அதேபோல் மதுபானம், போதைப்பொருள் என்பன பாவிப்பாராயின், அவர் தன் வாழ்வின் குசல் (நன்மையான) வேர்களை இந்த வாழ்விலேயே அழித்துக்கொள்பவராவார்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**248.14 ஏவங் போ புரிச ஜானாஹி - பாபதம்மா அசஞ்ஞதா
மா தங் லோபோ அதம்மோ ச - சிரங் துக்காய் ரன்தயுங்**

புண்ணியமிக்க புருஷரே, பாவம் என்பது கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் போகும் ஒன்று என அறிந்துகொள்ளுங்கள். இந்த மனதில் தோன்றும், ஆசை, கோபம், என்பவற்றால் உங்களுக்கு நீண்ட காலம் துயர் அனுபவிக்க நேரிடும்; உங்களை நீங்களே, நரகத்திற்கு இழுத்துச்செல்ல அனுமதிக்க வேண்டாம்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு உபாசகரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**249.15 ததாதி வே யதா சத்தங் - யதா பசாதனங் ஜனோ
தத்த வே மங்கு யோ ஹோதி - பரேசங் பான போஜனே
ந சோ திவா வா ரத்திங் வா சமாதிங் அதிகச்சதி**

ஒருவர் தன் ஷ்ரத்தாவின் (மும்மணிகளின் மீதான பக்தியின்) அளவிற்கே, விருப்பின் அளவிற்கே தானமளிப்பார். எனவே இவ்வாறாக ஏனையோர் தானமளிக்கும் போது அது தொடர்பாக மனம் நொந்துகொள்வதாயின் அவரால் இராக்காலத்திலோ அல்லது பகற்காலத்திலோ உளச்சமாதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாது.
(ஜேதவனராமத்தில் திஸ்ஸ எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**250.16 யஸ்ஸ சேதங் சமுச்சின்னங் மூலக்ச்சங் சமுஹதங்
ச வே திவா வா ரத்திங் வா சமாதிங் அதிகச்சதி**

ஒருவரால் இந்த மனம் வருந்துதலை ஆரம்பத்திலேயே இல்லாதொழித்துக் கொள்ள முடியுமாயின், உண்மையிலேயே இராக்காலத்திலோ அல்லது பகற்காலத்திலோ எக்காலத்தில் வேண்டுமானாலும்

அவரால் உளச்சமாதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.
(ஜேதவனராமத்தில் திஸ்ஸ எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**251.17 நத்தி ராகசதோ அக்கி - நத்தி தோசசமோ கஹோ
நத்தி மோஹ சமங் ஜாலங் - நத்தி தண்ஹா சமா நதீ**

ஆசைக்கு நிகரான வேறு தீயில்லை. கோபத்திற்கு நிகரான வேறு பிடிப்பு இல்லை. அறியாமைக்கு நிகரான வேறு வலையில்லை. தண்ஹாவிற்கு (பேராசைக்கு) நிகரான நதியுமில்லை. (ஜேதவனராமத்தில் ஏழு உபாசரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**252.18 சுதஸ்ஸங் வஜ்ஜமஞ்சூசங் - அத்தனோ பன துத்தசங்
பரேசங் ஹி சோ வஜ்ஜானி - ஓபுணாதி யதா பூசங்
அத்தனோ பன சாதேதி - கலிங் வ கிதவா சடோ**

ஏனையோரது தவறுகள் என்றால் மிகவும் தெளிவாக தெரியும். ஆனால் தன்னிடம் இருக்கும் மிகப்பெரிய தவறைக்கூட காண முடியாது. அவர் உயர்வான இடத்தில் இருந்து குப்பைகளை புடைப்பதைப் போன்று ஏனையோரது குறைகளையே தேடிக்கொண்டிருப்பார். ஆனால் தன்னுடைய பெரிய தவறுகளையும் இலைகுலைகளால் தன்னை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் வேடனைப் போன்று மறைத்துக்கொண்டிருப்பார்.

(பத்திய நகரில் மெண்டக சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**253.19 பரவஜ்ஜானுபஸ்ஸிஸ்ஸ - நிச்சங் உப்ஜானசஞ்ஞினோ
ஆசவா தஸ்ஸ வட்டன்தி - ஆரா சோ ஆசவக்கயா**

ஏனையோரது தவறுகளைத் தேடிக்கொண்டிருப்பதால், ஏனையோரைக் குறைகூறிக்கொண்டிருப்பதால், ஒருவருள்

ஆசவங்கள் (கிலேசங்களின் ஒரு வகை)மாத்திரமே வளரும். ஆசவங்களை அழிப்பதென்பது அவருக்கு மிகவும் சேய்மையானதாகவே இருக்கும்.

(ஜேதவனராமத்தில் உஜ்ஜானசங்கீ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

254.20 ஆகாசே பதங் நத்தி - சமணோ நத்திப ாஹிரே பபங்சாபிரதா பஜா - நிப்பபங்சா ததாகதா

பறவைகளின் பாதச்சவடுகளை வானில் காண முடியாது. அதேபோல் ஞானப்பேறுகளைப் பெற்ற துறவிகளைப் புத்த சாசனத்திலன்று வேறு இடங்களில் காண முடியாது. இந்த உயிர்கள் அகுசலங்களையே சிந்தித்துகொண்டு அவற்றிலேயே ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றன. ஆனால் ததாகத புத்த பகவான்மார்கள் பாவச் சிந்தனைகள் அற்றே இருக்கின்றனர்.

(பகவான் பரிநிர்வாணம் எய்தும் சந்தர்ப்பத்தில் சுபத்திரன் எனும் பரிப்பாஜகனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

255.21 ஆகாசே பதங் நத்தி - சமணோ நத்தி பாஹிரே சங்காரா சஸ்ஸதா நத்தி - தத்தி புத்தானமிஞ்ஜஜதங்

பறவைகளின் பாதச்சவடுகளை வானில் காண முடியாது. அதேபோல் ஞானப்பேறுகளை பெற்ற துறவிகளைப் புத்த சாசனத்திலன்று வேறு இடங்களில் காண முடியாது. காரண காரியங்களால் தோற்றும் பெற்ற எதுவுமே நிரந்தரமில்லை. இந்த நிரந்தரமற்றவை மாற்றமடையும் போது புத்த பகவான்மாரது உள்ளத்தில் எவ்விதக் கலக்கமும் ஏற்படாது. (பகவான் பரிநிர்வாணம் எய்தும் சந்தர்ப்பத்தில் சுபத்திரன் எனும் பரிப்பாஜகனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

19.தம்மட்ட பகுதி

(தர்மத்தில் நிலைத்திருப்பது தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**256.01 ந தேன ஹோதி தம்மட்டோ - யேனத்தங் சஹசா நயே
யோச அத்தங் அனத்தங் ச - உபோ நிச்செய்யபண்டிதோ**

எவரேனும் ஒரு நீதிபதி அநீதியான முறையில் தீர்ப்பு
அளிப்பாராயின், அவரது தீர்ப்பு தர்மத்தில் நிலைத்ததல்ல.
ஆனால் ஞானமுள்ளவர் நீதி அநீதி என்பன நன்கு அறிந்தே
தீர்ப்பு அளிப்பார்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு நீதிபதியை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**257.02 அசாஹ்சேன தம்மேன - சமேன நயதீ பரே
தம்மஸ்ஸ குத்தோ மேதாவி - தம்மட்டோதி பவுச்சதி**

நேர்மையான முறையில் தர்மத்தில் நிலைத்திருந்து ஒருவர்
வழக்குகளில் முடிவெடுப்பாராயின், தர்மத்தில் தன்னை
பாதுகாத்துக்கொள்ளும் அந்த ஞானமுள்ளவர் தீர்ப்புக்களிலும்
தர்மத்தில் நிலைத்திருப்பார் என்றே கூற வேண்டும்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு நீதிபதியை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**258.03 ந தேன பண்டிதோ ஹோதி - யாவதா பஹா பாசதி
கேமீ ஆவேரோ அபயோ - பண்டிதோதி பவுச்சதி**

கூட்டத்தின் மத்தியில் கற்றவன் போன்று வாயாடித்தனமான பேசுவதால் மாத்திரம் ஒருவர் அறிவாளியாகமாட்டார். ஆனால் எவரேனும் ஒருவர் யாரையும் அச்சத்திற்கு உட்படுத்தாவிடில், பகைமை ஏற்படும் பஞ்ச மகா பாதகங்களை செய்யாவிடில் அகுசலங்களில் (தீமைகளில்) இருந்து நீங்கி பயமின்றி இருப்பாராயின் அவரே உண்மையான அறிவாளியாவார். (ஜேதவனராமத்தில் சப்பக்கிய பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

259.4 ந தாவதா தம்மதரோ - யாவதா பஹ்பாசதி

**யோ ச அப்பம்பி சுத்வான - தம்மங் காயேன பஸ்ஸதி
ச வே தம்மதரோ ஹோதி - யோ தம்மங் நப்பமஜ்ஜதி**

எவரேனும் ஒருவர் அனைத்து இடங்களிலும் தர்மத்தினை போதித்து செல்வதால் மாத்திரம் அவர் தர்மத்தினை உள்வாங்கிய பிக்குவாக மாட்டார். ஆனால் தர்மத்தினை சிறிதளவே கேட்டாலும் அவ்வாறு கேட்ட அந்த தர்மத்தினை தன்னுள் பயிற்சி செய்து அந்த உத்தம தர்மத்தினை தன்னுள் காண்பாராயின், தர்மத்தில் ஈடுபட தாமதமாகாத அவர் உண்மையிலேயே தர்மத்தினை தன்னுள் தாங்கியவராவார். (ஜேதவனராமத்தில் ஏகோதான தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

260.5 ந தேன தேரோ ஹோதி - யேனஸ்ஸ பலிதங் சிரோ பரிபக்கே வயோ தஸ்ஸ - மோகஜின்னோதி வச்சதி

எவரேனும் ஒரு பிக்கு முடி நரைத்து முதுமையடைந்தார் எனும் ஒரு காரணத்தினால் மாத்திரம் அவர் ‘ஸ்தவிர’ (முத்த பிக்கு) என குறிப்பிட முடியாது. வயது மாத்திரமே முதிர்ந்து சென்ற அவரை வெறுமையான (தர்மத்தினை உட் தாங்கியிராத) கிழ மனிதர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் லகுண்டக பத்திய எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

261.06 யம்ஹுி சச்சங் ச தம்மோ ச - அஹிங்சா சஞ்ஞமோ தமோ ச வே வன்தமலோ நீரோ - தேரோ இதி பவச்சதி

ஒருவருள் சத்தியமும் தர்மமும் இருக்குமாயின், அஹிம்சையும், கட்டுப்பாடும் புலனடக்கமும் இருக்குமாயின், அவர் உண்மையிலேயே ஆசை, கோபம், அறியாமை எனும் கிலேசங்களை வாந்தியெடுத்த ஞானமுள்ள ஒருவராவார். அந்த பிக்குவே ‘ஸ்தவிர’ என அழைக்க தகுதியானவராவார். (ஜேதவனராமத்தில் லகுண்டக பத்திய எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

262.07 ந வாக்கரண மத்தேன வண்ணபொக்கரதாய வா சாதுருபோ நீரோ சே ஹாதி இஸ்ஸகி மச்சரி சடோ

குரல் இனிமையாக இருக்கின்றது என்று, உருவம் அழகாக இருக்கிறது என்று, ஒருவர் நல்லவராக மாட்டார். அவருள் பொறாமை, கஞ்சத்தனம், கபடத்தனம் என்பவை இருக்குமாயின் அவர் ஒருபோதும் நல்லவராக மாட்டார். (ஜேதவனராமத்தில் பெருமளவிலான பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

263.08 யஸ்ஸ சேதங் சமுச்சின்னங் - மூலகச்சங் சமுஹதங் ச வன்ததோசோ மேதாவி - சாதுருபோதி வச்சதி

எவரேனும் இந்த (மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள) குறைபாடுகளை முதலிலேயே அழித்திருப்பாராயின், அவர் அந்த குறைபாடுகளை வாந்தியெடுத்த ஞானமுள்ளவராவார். ‘நல்ல மனிதர்’ என குறிப்பிடத்தகுந்தவர் அவரே.

(ஜேதவனராமத்தில் பெருமளவிலான பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

264.9 ந முண்டகேன சமணோ - அப்பதோ அலிகங் பணங் இச்சாலோபசமாபண்ணோ - சமணோ கிங் பவிஸ்ஸதி

நன்கு தலை மயிர், தாடி என்பன சிரைத்து இருந்தார் என்பதற்காக ஒருவர் சிரமணர் (பிக்கு) ஆக மாட்டார். அவருள் சீலம் (ஓழுக்கம்) இல்லையாயின், பொய் உரைப்பாராயின், பாவமிகுந்த ஆசைகளுடன் உலோபித்தனத்துடன் வாழ்வாராயின் அவர் எவ் வகையில் சிரமணராக முடியும்? (ஜேதவனராமத்தில் ஹத்தக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

265.10 யோ ச சமேதி பாபனி - அனுாங்துலானி சப்பசோ சமிதத்தா ஹி பாபானங் - சமணோதி பவச்சதி

எவரேனும் சிறியதாகட்டும் அல்லது பெரியதாகட்டும் இந்த அனைத்து பாப அகுசலங்களையும் அழித்துவிடுவாராயின் அதன் காரணமாகவே அவர் சிரமணர் என அழைக்கப்படுவார். (ஜேதவனராமத்தில் ஹத்தக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

266.11 ந தேன பிக்கு ஹோதி - யாசதா பிக்கதே பரே விஸ்ஸங் தம்மங் சமாதாய - பிக்கு ஹோதி ந தாவதா பிக்குவாக துறவு பூண்டவர், வீடு வீடாகச்சென்று ஜயமேற்றே (ஏனையோர் அளிக்கும் உணவை ஏற்றே) மிகுந்த காலம் வாழ்ந்தார் என்பதனால் ‘சிரமணர்’ (பிக்கு) ஆக மாட்டார். பாவமிகுந்த செயற்பாடுகளை பழக்கப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் வரை அவர் ஒரு பிக்கு என குறிப்பிட முடியாது.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு பரிப்பாஜக அந்தணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

267.12 யோத புஞ்ஞங் ச பாபங் ச - பாஹூத்வா ப்ரஹ்மசரிய வா சங்காய லோகே சுரதி - ச வே பிக்குதி வுச்சதி

எவரேனும் இந்த சாசனத்தில் நந்துணதர்மங்களை விருத்தி செய்து உய்த்துணர்வுடனேயே பாவ புண்ணியங்களை துறந்து பிரம்மச்சரிய வாழ்வினை மேற்கொள்வாராயின், அறிவுடன் உலகத்தோருடன் பழகுவாராயின், அவரே பிக்கு ஆவார். (ஜேதவனராமத்தில் ஒரு பரிப்பாஜக அந்தணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

268.13 ந மோனே முனீ ஹோதி - முழ்ஹரூபோ அவித்தசு யோ ச துலங்வ பக்கய்ஹ - வரமாதாய பண்டிதோ

பிரக்ஞை அற்றவர் முட்டாள்தனமாக பேசாமல் மெளனத்தினை கடைபிடித்தார் என்பதால் முனிவர் ஆகமாட்டார். ஞானமுள்ளவர் தராசில் நிறுத்து எடுப்பதை போன்றே உன்னதமானதை தேர்வு செய்துகொள்வார்.

(ஜேதவனராமத்தில் சில தபஸ்விகளை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

269.14 பாபானி பரிவஜ்ஜேதி - ச முனீ தேன சோ முனீ யோ முனாதி உபோ லோகே - முனீ தேன பவுச்சதி

பாவமிகுந்த அகுசலங்களை (தீமைகளை) ஒருவர் அழித்துகொள்வாராயின், அவர்தான் முனிவர் என குறிப்பிடத்தகுந்தவர். புற வாழ்வினையும் அகவாழ்வினையும் அறிவினால் நன்கு பகுப்பாய்வு செய்து உய்த்துணர்ந்தார், எனும் இக் காரணத்தினாலேயே அவர் முனிவர் எனப்படுகிறார்.

(ஜேதவனராமத்தில் சில தபஸ்விகளை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

270.15 ந தேன் அரியோ ஹோதி - யேன பாணானி ஹிங்சதி அஹிச்சா சப்பபாணானங் - அரியோதி பவச்சதி

எவரேனும் உயிர்களை இம்சிப்பாராயின், அவருக்கு ஆரிய எனும் பெயர் இருந்தாலும் அவர் ஆரியரல்ல. அனைத்து உயிர்கள் மீதும் அஹிம்சை கொண்டிருப்பவரே ஆரிய (உயர்ந்நதவர்) எனப்படுவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஆரிய எனும் மீனவனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**271.16 ந சீலப்பதமத்தேன - பாஹாச்சேன வா புன
அத வா சமாதிலாபேன - விச்சிச சயனேன வா**

பணிவிடைகள் செய்து ஒழுக்கமாக வாழ்ந்து, தர்மத்தினை கற்று தர்ம ஞானத்தினை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, உளச்சமாதியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, சேய்மையில் அமைந்துள்ள வனங்களில் வசித்திருப்பதால் மாத்திரம் வாழ்க்கை பரிபூரணமாகியது என என்ன வேண்டாம்.

(ஜேதவனராமத்தில் பெருமளவிலான பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**272.17 புசாமி நெக்கம்ம சுகங் - அபுதுஜ்ஜனசேவிதங்
பிக்கு விஸ்ஸாசமாபாதி - அப்பத்தோ ஆசவக்கயங்**

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, புதுஜ்ஜனரால் (தர்மத்தினை அறியாதவர்களால்) பெற்றுக்கொள்ள முடியாத, மகா உத்தமர்களால் மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய

காமங்களினால் கிடைக்காத நிஷ்காமிய சுகம் இருக்கிறது. ‘நானும் அந்த சுகத்தினை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்’ என நினைக்க வேண்டும். உன்னதமான அரஹத் (மீண்டும் பிறவாத) நிலையை உறுதி செய்யும் வரை இந்த பவத்தினை (விளைவு தரும் கர்மங்கள்) நம்ப வேண்டாம்.
(ஜோதவனராமத்தில் பெருமளவிலான பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

நன்று! நன்று!! நன்று!!!

(தர்மத்தில் நிலைத்திருப்பது தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜுதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

20. மக்க பகுதி
(மோட்சப்பாதை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**273.01 மக்கான்ட்டங்கிகோ செட்டோ - சச்சானங் சதுரோ பதா
விராகோ செட்டோ தம்மானங் - திபதானங் ச சக்குமா**

பின்பற்ற வேண்டிய செயற்பாடுகளுக்கிடையே இந்த
எண்சீர்வழியில் பயணிப்பதே உத்தமமானது. சத்தியங்களின்
மத்தியில் பரம உத்தமமான சத்தியம் நாற்பேருண்மைகளாகும்.
தர்மங்களின் மத்தியில் பரம உத்தமமானது இச்சைகளாற்ற
மோட்சமாகும். இருகால் கொண்ட மனிதருள் பரம
உத்தமமானவர் தர்ம விழிகளையுடைய புத்த பகவானே!
(ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு பிக்குகளை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**274.02 ஏசோவ மக்கோ நத்தஞ்ஞோ - தஸ்ஸனஸ்ஸ விசத்தியா
ஏதங்ஹி தும்ஹே படிபஜ்ஜத - மரஸ்ஸேதங்பமோஹனங்**

ஆரிய சத்திய உய்த்துணர்வின் மூலம் தூய்மையாக
வேண்டுமெனில் இந்த வழி (எண்சீர் வழி) மாத்திரமே
உள்ளது; வேறு வழிகள் இல்லை. நீங்களும் இந்த
வழியிலேயே பயணிபுங்கள். இந்த வழியில் பயணிப்பதன்
மூலமே மாறனை ஏமாற்ற முடியும்.
(ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு பிக்குகளை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

275.03 ஏதங்ஹி தும்ஹே படிபன்னா - துக்கஸ்ஸன்தங்கரிஸ்ஸத

அக்காதோ வே மயா மக்கோ - அஞ்ஞாய சல்லசத்தனங்

நீங்கள் இந்த ஆரிய எண்சீர் வழியினையே பின்பற்றி இந்த சன்சார (பிறவித்) துக்கத்தினை முடிவுக்கு கொண்டு வாருங்கள். ஆசை, கோபம், அறியாமை போன்ற அனைத்து கிலேசங்களையும் வேருடன் பிடுங்கி ஏறியும் இந்த வழியினை எனது உறுதிபடுத்தப்பட்ட உய்த்துணர்வின் மூலமே போதிக்கிறேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாறு பிக்குகளை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

276.04 தும்மேஹி கிச்சங் ஆதப்பங் - அக்காதாரோ ததகதா படிபன்னா பமொக்கன்தி - ஜாயினோ மாரபந்தனா

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அனைத்துத் துக்கங்களில் இருந்து மீள்வதற்கு வீரியம் செய்து உன்னத மோட்சத்தினை உய்த்துணர வேண்டியது நீங்களே. அதற்காகத் ததாகதரால் செய்யப்படுவது மோட்ச மார்க்கத்தினை மொழிவது மாத்திரமே. இந்த மோட்ச மார்க்கத்தினைப் பின்பற்றினால், தியானங்களை விருத்தி செய்தால், இந்த மாறனது பந்தத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்துவிடலாம்.

277.05 சப்பே சங்காரா அனிச்சாதி - யதா பஞ்ஞாய பஸ்ஸதீ அத நிப்பின்ததி துக்கே - ஏச மக்கோ விசுத்தியா

காரணங்களால் ஒழுங்கமையப்பட்ட அனைத்துமே அழிந்துவிடும். அநித்தியமாகிவிடும் என ஒருநாள் பிரக்ஞையினால் உய்த்துணரும்போது, அன்றுதான் இந்த துக்கத்தின் மீது வெறுப்புத் தோன்றும். மோட்சத்திற்கான மார்க்கமும் அதுவே.

(ஜேதவனராமத்தில் ஆயிரத்து ஜந்நாறு பிக்குமாரை

முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**278.06 சப்பே சங்காரா துக்காதி - யதா பஞ்ஞாய பஸ்ஸதி
அத நிப்பின்ததி துக்கே - ஏச மக்கோ விசுத்தியா**

காரணங்களால் தோன்றிய அனைத்துமே துக்கம் என ஒருநாள் பிரக்ஞெயினால் உய்த்துணரும்போது அன்றுதான் இந்த துக்கத்தின் மீது வெறுப்புத் தோன்றும். மோட்சத்தினை காணும் மார்க்கமும் அதுவே.

(ஜேதவனராமத்தில் ஆயிரத்து ஐந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**279.07 சப்பே தம்மா அனத்தாதி - யதா பஞ்ஞாய பஸ்ஸதி
அத நிப்பின்ததி துக்கே - ஏச மக்கோ விசுத்தியா**

அனைத்துமே அநாத்தம் (தன் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாது) என ஒருநாள் பிரக்ஞெயினால் உய்த்துணரும்போது அன்றுதான் இந்த துக்கத்தின் மீது வெறுப்புத் தோன்றும். மோட்சத்தினை காணும் மார்க்கமும் அதுவே. (ஜேதவனராமத்தில் ஆயிரத்து ஐந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**280.08 உட்டானகாலம்ஹாி அனுட்டஹானோ
யுவா பலீ ஆலசியங் உபேதோ
சங்சன்னசங்கப்பமனோ குசீதோ
பஞ்ஞாய மக்கங் அலசோ ந விந்ததி**

வீரியம் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் வீரியம் செய்யாவிடில், உடலில் பலமிருக்கும்போது சோம்பலுடன் இருந்தால், இழிவான விடயங்களையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தால், முயற்சியற்று இருந்தால் அந்த சோம்பேறிக்கு ஞானத்தினை

விருத்தி செய்யும் ஆரிய மார்க்கம் கிட்டாது போய்விடும்.
(ஜேதவனராமத்தில் பதானகம்மிகதிஸ்ஸ தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**281.09 வாசானுரக்கீ மனசா சுசங்வதோ
காயேன ச அகுசலங் ந கயிரா
ஏதே தயோ கம்மபதே விசோதயே
ஆராதயே மக்கங் இசிப்பவேதிதங்**

பேச்சினை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டால், மனதை
கட்டுப்படுத்திக்கொண்டால், உடலாலும் பாவங்கள்
செய்யாவிட்டால், இவ்வாறாக கர்மம் சேரும் மூன்று
வழியையும் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டால்; அவரால்
அரஹத் ரிஷிமார்கள் உய்த்துனர்வுடனேயே மொழிந்த
மோட்ச மார்க்கத்தினை பூரணப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.
(வேலுவனராமத்தில் குகர எனும் பிரேத ஆத்மாவை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**282.10 யோகா வே ஜாயதீ பூரி - அயோகா பூரிசங்கயோ
ஏதங் த்வேதா பதங் ஞுத்வா - பவாயா விபவாய ச
தத்தானங் நிவேசெய்ய - யதா பூரி பவட்டதி**

உண்மையிலேயே சமத மற்றும் விபஸ்ஸனா தியானங்கள்
மூலமே பிரக்ஞை விருத்தியடையும். தியானம் செய்யாவிடில்
இருக்கும் பிரக்ஞையும் காலப்போக்கில் அழிந்துவிடும்.
எனவே முன்னேற்றத்திற்கும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாக
அமையும் இவ் இரு விடயங்களை உணர்ந்து கொள்ள
வேண்டும். பிரக்ஞை விருத்தியடையும் மார்க்கத்தினையே
வாழ்விற்கு உபயோகிக்க வேண்டும்.
(ஜேதவனராமத்தில் போதில் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**283.11 வனங் சின்தத மா ருக்கங் - வனதோ ஜாயதீ பயங்
செத்வா வனங் ச வனதங் ச - நிப்பனா ஹோத பிக்கவோ**

புண்ணியம் மிக்க பிக்குகளே, இந்தக் கிலேச வனத்தினை வெட்டி அழித்துவிடுங்கள். ஆனால் வனத்திலுள்ள மரங்களை வெட்ட வேண்டாம். கிலேச வனத்தினால்தான் பயம் தோன்றும். மகா கிலேச வனத்தினையும் சிறு கிலேச வனத்தினையும் வெட்டி அழித்துவிடுங்கள். கிலேச வனங்கள் அற்ற ஒருவராகுங்கள்.

(ஜேதவனராமத்தில் முதுமையான சில பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**284.12 யாவங் வனதோ ந சிஜ்ஜதி-அனுமத்தோபிநரஸ்ஸநாரிசு
படிபத்தமனோவ தாவ சோ - வச்சோ கீர்பகோவ மாதரி**

பெண் தொடர்பாக ஆணின் மனதில் ஆசை சிறிதளவேனும் அழியாமல் இருக்குமாயின் தாய் பசுவின் பின்னால் ஓடி பால் குடிக்கும் கன்றினைப்போன்று அதன் பின்னே மனம் ஓடும்.
(ஜேதவனராமத்தில் முதுமையான சில பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**285.13 உச்சின்த சினேஹுமத்தனோ
குமுதங் சாரதிகங் வ பாணினா
சன்திமக்கமேவ ப்ரஹுய
நிப்பானங் சுகதேன தேசிதங்**

குமுத மலரை கையினால் பறித்து விடுவதைபோன்று தன்னுள் இருக்கும் ஆசையை பிரக்ஞையினால் பறித்து விட வேண்டும். ததாகதரால் மோட்சமார்க்கம் முழுமையாக போதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மோட்சத்தினைத் தரும் இந்த ஆரிய மார்க்கத்திலேயே பயணிக்க வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் மகா சாரிபுத்த தேரரது ஒரு சிஷ்ய தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

286.14 இத வஸ்ஸங் வளிஸ்ஸாமி - இத ஹேமன்த கிம்ஹுரிசு இதி பாலோ விசின்தேதி - அன்தராயங் ந புஜ்ஜுதி

நான் இந்த மாரிக் காலத்தில் இங்குதான் தங்குவேன். குளிர்காலத்திலும் இங்கேயே இருக்க வேண்டும். கோடை காலத்திலும் இங்கேயேதான் இருக்க நேரிடும். வாழ்க்கை தொடர்பாக இவ்வாறாக நினைத்துகொண்டு இருப்பவருக்கு தனது வாழ்விற்கு நேரவுள்ள பிரச்சினைகள் தொடர்பான எந்தவொரு அறிவும் இருக்காது.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு வியாபாரத்தலைவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

287.15 தங் புத்தபகசம்மத்தங் - ப்யாசத்தமனசங் நரங் சுத்தங் காமங் மஹோகோவ - மச்ச ஆதாய கச்சதி

சிலர் தமது மனைவி மக்களை பற்றி , தனக்குரிய மிருகங்களை பற்றி மனதினால் பிணைந்து அவற்றிலேயே தினைத்து வாழ்கின்றனர். நடுராத்திரியில் வந்த வெள்ளத்தின் மூலம், உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் கிராமம் கடலுக்கு அடித்து இழுத்துச் செல்வதைப்போன்று இறுதியில் மாறன் அவர்களை மரணத்திற்கு இழுத்து செல்வான். (ஜேதவனராமத்தில் கிசாகோதமியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

288.16 ந சன்தி புத்தா தாணாய - ந பிதா நபி பன்தவா அன்தகேணாதிபன்னஸ்ஸ நத்தி ஞாதீச தாணதா

மாறனால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட உயிருக்கு பாதுகாப்பானதொரு

இடம் மனைவி மக்களால் கிடைப்பதில்லை; தந்தையால் கிடைப்பதில்லை; உறவினரால் கிடைப்பதில்லை; எந்த உறவினராலும் அவருக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு கிடைக்காது.

(ஜேதவனராமத்தில் பட்டாசாரா தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

289.17 ஏதமத்தவசங்குத்வா - பண்டிதோ சீலசங்வதோ நிப்பானகமனங் மக்கங் - கிப்பமேவ விசோதயோ

இந்த யதார்த்தத்தினை உணர்ந்த ஞானமுள்ளவர் தன்னை சீலத்தினால் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெகு விரைவில் தன் மோட்ச பாதையைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் பட்டாசாரா தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(மோட்ச மரக்கம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

**21.பகிண்ணக பகுதி
(தர்ம விடயங்கள் கலந்து உள்ள பகுதி)**

**290.01 மத்தாசுகபரிச்சாகா - பஸ்ஸே சே விபுலங் சுகங்
சஜே மத்தாசுககங் தீரோ - சம்பஸ்ஸங் விபுலங் சுகங்**

மிகப்பெரிய சுகத்தினை எதிர்பார்க்கும் ஒருவர் அதனை
அடைவதற்காக சிறு சுகத்தினைக் கைவிடுபவராக இருக்க
வேண்டும். பிரக்ஞென்யுள்ளவர் மகா சுகமான மோட்ச சுகத்தினை
விரும்பி மிகவும் அந்பமான காம சுகத்தினைக் கைவிடுவார்.
(வேலுவனராமத்தில் புத்த பகவானது முற்பிறவி
வாழ்க்கைகளை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**291.02 பரதுக்கூபதானேன - அத்தனோ சுகமிச்சதி
வேரசங்சக்கசங்சட்டோ - வேரா சோ ந பரிமுச்சதி**

ஏனையோருக்குத் துன்பங்கள் கொடுத்து தான் மட்டும்
சுகமனுபவிக்க நினைத்தால் அவர் பகைமையுடனேயே சேர
நேரிடும். அந்தப் பகைமையிலிருந்து இலகுவில் விடுதலை
அடைய முடியாது.

(சாவத்திய நகரில் கோழி முட்டை சாப்பிட்ட பெண்ணை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**292.03 யங் ஹ்ரி கிச்சங் ததபவித்தங் - அகிச்சங் பன கயிரதி
உன்னலானங் பமத்தானங் - தேசங் வட்டன்தி ஆசவா**

எவரேனும் தர்மத்தினை பின்பற்றுதல் போன்ற செய்ய

வேண்டிய உத்தம விடயங்களை கைவிட்டு செய்யக்கூடாதன செய்வாராயின், அகந்தை மிகுந்த, தாமதத்துடன் இருக்கும் அவருள் வளருவது கிலேசங்கள் மாத்திரமே.
(பத்திய நகரில் பத்திய தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

293.04 யேசங் ச சுசமாரத்தா - நிச்சங் காயகதாசதி

அகிச்சங் தே ந சேவன்தி - கிச்சே சாதச்சகாரினோ சதானங் சம்பஜானானங் - அத்தங் கச்சன்தி ஆசவா

ஆனால் எவரேனும் ஒருவர் காயானுபஸ்ஸனத்திலேயே (உடல் மீதான விழிப்புணர்வினிலே) எப்போதும் மிகவும் சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வுடன் இருப்பாராயின் அவர் செய்யக்கூடாதன செய்வதற்கு முற்படமாட்டார். செய்யவேண்டியன மாத்திரமே எந்நேரமும் செய்வார். மிகவும் சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வுடன் வசிக்கும்போது, அவர்களுடைய கிலேசங்களை அழிந்துவிடும்.

(பத்திய நகரில் பத்திய தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

294.05 மாதர பிதர ஹன்த்வா - ராஜானோ த்வே ச கத்தியோ ரட்டங் சானுசரங் ஹன்த்வா-அனீகோயாதி ப்ராஹ்மனோ

சன்சார துக்கத்தினை தோற்றுவிக்கும் இந்த தண்ஹா (பேராசை) எனும் தாயையும் அஹங்காரம் எனும் தந்தையையும் அழிக்க வேண்டும். மரணத்தின் பின் நிரந்தரமாகலாம் எனும் சாகவத வாதம் மற்றும் மரணத்தின் பின்னர் எதுவும் இல்லை எனும் உச்சேத வாதம் எனும் இரு அரசர்களையும் அழிக்க வேண்டும். அக மற்றும் புற நிறுவனங்கள் எனும் நாட்டினையும் அங்கு தலைவராக வீற்றிருக்கும் நந்திராகத்தினையும் (பேராசையின் இன்னுமொரு வகை) அழிக்க வேண்டும். இவ் அனைத்தையும் பிரக்ஞையினால் அழித்து துக்கமின்றி இருக்கும் அரஹத் பிராமணர் மோட்சத்தினை நோக்கியே செல்வார்.

(ஜேதவனராமத்தில் லகுண்டக பத்திய எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**295.06 மாதர பிதர ஹன்த்வா ராஜானோ தவே ச
சொத்தியோ வெய்யக்கபஞ்சமஹாங் ஹன்த்வா
அனீகோ யாதி ப்ராஹ்மணோ**

சன்சார துக்கத்தினை தோற்றுவிக்கும் இந்த தண்ஹா எனும் தாயையும் (அஸ்மிமானம்) அகங்காரம் எனும் தந்தையையும் அழிக்க வேண்டும். மரணத்தின் பின் நிரந்தரமாகலாம் எனும் சாக்வத வாதம் மற்றும் மரணத்தின் பின்னர் எதுவும் இல்லை எனும் உச்சேதம வாதம் எனும் இரு பிராமண அரசர்களையும் அழிக்க வேண்டும். சந்தேகம் ஜந்தாவதாக இருக்கும் பஞ்ச நீவரணங்கள் எனும் புலிகளின் நடைபாதையையும் அழிக்க வேண்டும். இவ்வாறானவற்றை அழித்து துக்கங்களற்ற அரஹத் பிராமணர் மோட்சத்தினை நோக்கியே செல்வார். (ஜேதவனராமத்தில் லகுண்டக பத்திய எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**296.07 சுப்புத்தங் பபுஜ்ஜன்தி - சதா கோதமசாவகா
யேசங் திவா ச ரத்தோ ச - நிச்சங் புத்தகதா சதி**

எவரேனும் இரவும் பகலும் எந்நேரமும் புத்தானுஸ்ஸதி (புத்த பகவானை நினைவுக்கறும்) தியானத்தில் ஈடுபடுவாராயின் கௌதம புத்த பகவானது அந்த சீட்ர்கள் எந்நாளும் புத்துணர்ச்சியுடனே கண்விழிப்பார்கள். (ஜேதவனராமத்தில் தாருசாடிக எனும் சிறு குழந்தையை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**297.08 சுப்புத்தங் பபுஜ்ஜன்தி - சதா கோதமசாவகா
யேசங் திவா ச ரத்தோ ச - நிச்சங் தம்மகதா சதி**

எவரேனும் இரவும் பகலும் எப்போதும் தம்மானுஸ்ஸதி (தர்மத்தினை நினைவு கூறும்) தியானத்தில் ஈடுபடுவாராயின் கெளதம் புத்த பகவானது அந்த சீட்ர்கள் எந்நாளும் புத்துணர்ச்சியுடனே கண்விழிப்பார்கள்.

**298.09 சுப்புத்தங் படுஜ்ஜன்தி - சதா கோதமசாவகா
யேசங் திவா ச ரத்தோ ச - நிச்சங் சங்ககதா சதி**

எவரேனும் இரவும் பகலும் எந்நேரமும் சங்கானுஸ்ஸதி (ஆரிய சங்கையரை நினைவுகூறும்) தியானத்தில் ஈடுபடுவாராயின் கெளதம் புத்த பகவானது அந்த சீட்ர்கள் எந்நாளும் புத்துணர்ச்சியுடனே கண்விழிப்பார்கள்.

**299.10 சுப்புத்தங் படுஜ்ஜன்தி - சதா கோதமசாவகா
யேசங் திவா ச ரத்தோ ச - நிச்சங் காயகதா சதி**

எவரேனும் இரவும் பகலும் எப்போதும் காயானுபஸ்ஸனா தியானத்தில் ஈடுபடுவாராயின் கெளதம் புத்த பகவானது அந்த சீட்ர்கள் எந்நாளும் புத்துணர்ச்சியுடனே கண்விழிப்பார்கள்.

**300.11 சுப்புத்தங் படுஜ்ஜன்தி - சதா கோதமசாவகா
யேசங் திவா ச ரத்தோ ச - அஹின்சாய ரதோ மனோ**

எவரேனும் இரவும் பகலும் எந்நேரமும் அஹிம்சையை விரும்பும் மனதுடன் இருப்பாராயின் கெளதம் புத்த பகவானது அந்த சீட்ர்கள் எந்நாளும் புத்துணர்ச்சியுடனே கண்விழிப்பார்கள்.

**301.12 சுப்புத்தங் படுஜ்ஜன்தி - சதா கோதமசாவகா
யேசங் திவா ச ரத்தோ ச - பாவனாய ரதோ மனோ**

எவரேனும் இரவும் பகலும் எந்நேரமும் சமத விபஸ்ஸ-னா தியானங்களில் விரும்பிய மனதுடன் இருப்பாராயின் கெளதம் புத்த பகவானது அந்த சீட்ர்கள் எந்நானும் புத்துணர்ச்சியுடனே கண்விழிப்பார்கள்.

(ஜேதவனராமத்தில் தாருசாடிக எனும் சிறு குழந்தையை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

302.13 துப்பப்பஜ்ஜங் துரபிரமங் - துராவாசா கரா துகா துக்கோசமானசங்வாசோ - துக்கானுபதிதத்தகு தஸ்மா ந சத்தகு சியா - துக்கானுபதிதோ சியா

புத்த சாசனத்தில் துறவறத்தை பெறல் கடினமானதாகும். துறவறத்தை மேற்கொண்டவர் அந்தத் துறவறத்தில் அதாவது நால் சதிப்படான (நால்விழிப்புணர்வு) தர்மங்களில் தன்னை நிலைத்து வைத்துக்கொள்ளலும் துறவில் விருப்புடன் வாழ்தலும் கடினமானதாகும். இல்லற வாழ்வை வாழ்வது மிகவும் துக்கமாகும். சமமான கருத்துக்கள் அற்றோருடன் சேர்ந்து வாழ்தலும் மிகவும் துக்கமாகும். சன்சாரம் (பிறவிப்பயணம்) எனும் பாலைவனத்தில் விழுதலும் துக்கமாகும். எனவே சன்சாரம் எனும் பாலைநிலத்தில் விழாதவராக இருக்க வேண்டும். ஆம், சன்சார துக்கத்தில் விழாத ஒருவராக வேண்டும்.

(வைசாலியில் வஜ்ஜிபுத்தகன் தேரருக்கு போதித்ததாகும்)

303.14 சத்தோ சீலேன சம்பன்னோ - யசோபோகசமப்பிதோ யங் யங் பதேசங் பஜதி - தத்த தத்தேவ பூஜிதோ

புத்த பகவான் , ஸ்ரீ சத்தர்மம், ஆரிய சங்கையர் எனும் மும்மணிகள் மீது சத்தாவினை (பக்தியினை) நிலைக்கச்செய்து ஒழுக்கமுள்ளவராக வாழும் பகவானது இல்லற சீடன் யஸ

சும் போகங்களையும் உடையவராக இருந்தால் அவர் எங்கு சென்றாலும் செல்லும் இடமெல்லாம் சிறப்பினை பெறுவார். (ஜேதவனராமத்தில் சித்த எனும் இல்லறத் தலைவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

304.15 தூரே சன்தோ பகாசென்தி - ஹிமவன்தோவ பப்பதோ அசன்தெத்த ந திஸ்ஸன்தி - ரத்தி கித்தா யதா சரா

ஷாந்தமுள்ள ஒருவர் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும் பகவானது ஞானத்திற்கு அவர் தூரத்தே இருக்கும் இமய மலையை போன்று தென்படுவார். ஆனால் அஞ்ஞானமுள்ளவர் அவ்வாறு தென்படமாட்டார். அவர் இரவுப்பொழுதில் எய்த ஓர் அம்பினை போன்றவராவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் சூள சுபத்திராவை முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

305.16 ஏகாசதுங் ஏகசெய்யங் ஏகோ சரமதன்திதோ ஏகோ தமயமத்தானங் - வனன்தே ரமிதோ சியா

தனிமையாகவே இருக்க வேண்டும். தனிமையாகவே உறங்கவும் வேண்டும். எவ்விதச் சோம்பலும் அற்று தனிமையாக இருந்து தன்னை அடக்கிக்கொண்டு வனத்தில் விருப்புடன் வசிக்க வேண்டும். (ஜேதவனராமத்தில் ஏகவிஹாரிக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

நன்று! நன்று!! நன்று!!!

(தர்ம விடயங்கள் கலந்திருக்கும் பகுதி முற்றும்)

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

22.நிரய பகுதி
(நரகம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

306.01 அபூதவாதி நிரயங் உபேதி

யோ சாபி கத்வா ந கரோமீதி சாஹ
உபோபி தே பெச்ச சமா பவன்தி
நிவரீனகம்மா மனுஜா பரத்த

ஏனையோர் மீது பொய்க்குற்றும் சாட்டுபவர் நரகத்தில்தான்
பிறக்க நேரிடும். தான் ஏதேனும் பாவம் செய்து அதனைச்
செய்யவில்லை எனக் கூறுபவரும் நரகத்தில்தான் பிறக்க
நேரிடும். கீழ்த்தரமான இழி செயல்களைச் செய்யும் இந்த
இருவகையானோரும் மரணித்து நரகத்தில் பிறப்பதனுடாக
இவர்கள் இருவரும் சமமான நிலை அடைவார்கள்.

(ஜேதவனராமத்தில் சுந்தரீ எனும் பெண் தவசியை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

307.02 காசாவகண்டா பஹ்வோ - பாபதம்மா அசஞ்ஞதா பாபா பாபேஹி கம்மேஹி - நிரயங் தே உபபஜ்ஜே

எவ்வித ஒழுக்கமுமற்ற, பாவம் மிகுந்த அகுசலங்கள்
நிறைந்த அநேகமானோர்கள் சீவரத்தை (காவியடையை)
மாத்திரம் கழுத்துடன் போர்த்திக்கொண்டு இருக்கின்றனர்.
அந்தப் பாவிகள் தாம் செய்துகொள்ளும் அபார
பாவச் செயல்களினால் நரகத்திலேயே சென்று பிறப்பார்கள்.
(வேலுவனராமத்தின்பொது பிரேத உலகில் பிறந்து துண்புறும்
சிலரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

308.03 செய்யோ அயோகுலோ புத்தோ
தத்தோ அக்கிசிகூபமோ
யங் சே புஞ்செய்ய துஸ்ஸீலோ
ரட்டபிண்டங் அசஞ்ஞதோ

கட்டுப்பாடுகள் இன்றி ஒழுக்கமற்றவர்களாக இருந்துகொண்டு தாயகர்கள் (பக்தர்கள்) அளிக்கும் அன்ன பானங்களை ஏற்று அவற்றை உட்கொண்டு இருப்பதை விட நெருப்பு தெறிக்கும் குடான இரும்புக் குண்டுகளை உட்கொள்வது மிகவும் சிறந்ததே.

(வைசாலி நகரின்போது வக்குமுதா நதியோரத்தில் வாழ்ந்த சில தேரர்களை முன்னிட்டு மொழிந்ததாகும்)

309.04 சத்தாரிடானானிந்ரோபமத்தோ ஆயஜ்ஜதிபரதாருபசேவீ
அபுஞ்ஞலாபங்ந நிகாமசெய்யங் நிந்தங்
ததீயங் நிரயங் சதுத்தங்

ஏனையோரின் பெண்களுடன் உறவு கொள்ளும் தாமதம் மிக்க மனிதன் நான்கு வகையான தொல்லைகளுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடுவான். முதலாவதாக, அவனை நோக்கி பாவும் வந்து சேரும். இரண்டாவதாக மனத்தடுமாற்றம் காரணமாக இன்பமாக இருக்க முடியாது. மூன்றாவதாக ஏனையோரின் நிந்தனைகளுக்கு ஆளாக நேரிடுவான். நான்காவதாக அந்த பாவி நரகத்திலேயே பிறக்க நேரிடுவான். (சாவத்திய நகரில் கேம எனும் சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

310.05 அபுஞ்ஞலாபோ ச கதீ ச பாபிகா
பீதஸ்ஸ பீதாய ரதீ ச தோகிகா
ராஜா ச தண்டங் கருகங் பணேதி
தஸ்மா ந்ரோ பரதாரங் ந சேவே

பாவங்களை சேகரித்து கொண்டவரது பிறப்பும் பாவமிகுந்ததாகவே இருக்கும். தானும் பயத்தினால் நடுங்கிக்கொண்டு அதே பயத்தினால் நடுங்கும் இன்னுமோர் பெண்ணுடன் தகாத முறையில் உறவு கொள்வதால் கிடைக்கும் சுகம் மிகவும் சொற்படை. அந்தத் தவற்றின் காரணமாக அரசிடம் பிடிப்டால் தண்டனைக்கு ஆளாக நேரிடும். எனவே ஞானமுள்ள மனிதர் தன் மனைவியல்லாத வேறு பெண்களுடன் தகாத உறவு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. (சாவத்திய நகரில் கேம எனும் சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

311.06 குசோ யதா துக்கஹிதோ - ஹத்தமேவானுகன்ததி சாமஞ்ஞங் துப்பராமட்டங் - நிராயாயுபகட்டதி

தவறான முறையில் குசதனை (ஒரு புல் வகை) பிடித்தால் அது பிடித்தவர் கையையே காயப்படுத்திவிடும். தவறான முறையில் பழக்கப்படுத்தும் துறவறமும் ஒருவரை நரகத்திற்கே இழுத்துச்செல்லும். (ஜேதவனராமத்தில் ஒரு அடக்கமிலாத பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

312.07 யங் கிஞ்சி சிதிலங் கம்மங் - சங்கிலிட்டங் ச யங் வதங் சங்கஸ்ஸரங் ப்ரஹ்மசரியங் - ந தங் ஹோதி மஹப்பலங்

உறுதியற்ற எண்ணத்துடன் கவனயீனமாக அனுஷ்டிக்கும் சீலம் இருப்பின், அழுக்கு படிந்த ஏதேனும் விரதங்கள் இருப்பின், சந்தேகத்திற்கிடமான தூய்மையற்ற துறவறம் இருப்பின் இவை எதிலுமே சிறந்த பலனை எதிர்பார்க்க முடியாது.

313.08 கயிரா சே கயிராதேதங் - தள்ஹுமேனங் பரக்கமே சிதிலோ ஹி பரிப்பாஜோ பீயயோ ஆகிரதே ரஜங்

சீலம் மற்றும் ஏனைய குணப்பண்புகள் என்பன விருத்தி செய்ய வேண்டுமாயின் அவற்றை மகா பராக்கிரமத்துடனும் வீரியத்துடனுமே செய்ய வேண்டும். துறவை இலேசானதாக எடுத்துக்கொண்டால் கிலேசங்களே அவரது வாழ்வில் வழிந்தோடும்.

314.09 அகதங் துக்கதங் செய்யோ - பச்சா தபதி துக்கதங் தகதங் ச சுகதங் செய்யோ - யங் கத்வா நானுதப்பதி

பாவம்மிகுந்த அகுசலங்களை செய்யாமலிருப்பதே சிறப்பாகும். இல்லாவிடில் பிற்காலத்தில் வருந்த வேண்டியதாகும். ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்த பின்னர் அதைப்பற்றி வருந்தும் நிலை ஏற்படாதிருப்பின் அவ்வாறான குசல தர்மங்களையே செய்ய வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் பொறாமை மிகுந்த ஒரு பெண்ணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

315.10 நகரங் யதா பச்சன்தங் - குத்தங் சன்தரபாஹிரங் ஏவங் கோபேத அந்தானங் - கணோ வோ மா உபச்சகா கணா தீதா ஹி சோசன்தி - நிரயம்ஹி சம்ப்பிதா

அகமும் புறமும் ஒருங்கே பாதுகாக்கப்படும் தொலைவிலே இருக்கும் ஒரு நகரத்தை போன்று தனது வாழ்வினையும் தீமையில் விழாது பாதுகாத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இந்த உத்தம வாய்ப்பினை நீங்கள் நமுவவிட்டுக்கொள்ளாதீர்கள். இந்த உன்னத வாய்ப்பினை இழந்தால் நரகத்திலே மீண்டும் பிறந்து துன்பம் அனுபவிக்கவே நேரிடும்.

(ஜேதவனராமத்திற்கு புதிதாக வந்த அநேக பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**316.11 அலஜ்ஜிதாயே லஜ்ஜன்தி - லஜ்ஜிதாயே ந லஜ்ஜரே
மிச்சாதிட்டிசமாதானா - நத்தா கச்சன்தி துக்கதிங்**

உடல் அங்கங்களை மறைத்து வைத்திருப்பதற்கு வெட்கம் கொள்ள அவசியமில்லை. (நிகண்டர்கள் அதற்கும் வெட்கிப்பார்கள்) ஆடையின்றி இருப்பதை நினைத்தே வெட்கம் கொள்ள வேண்டும். (நிகண்டர்கள் ஆடையின்றி இருப்பதற்கு வெட்கம் கொள்ள மாட்டார்கள்) மூடப்பார்வை கொண்ட மனிதர்கள் மரணித்து நரகத்திலேயே பிறப்பார்கள். (ஜேதவனராமத்தில் நிகண்டர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**317.12 அபயே ச பயதஸ்ஸினோ - பயோபயதஸ்ஸினோ
மிச்சாதிட்டிசமாதானா - சத்தா கச்சன்தி துக்கதிங்**

பயமற்ற இந்த மோட்சத்தினை நினைத்து இந்த நிகண்டர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அஞ்ச வேண்டியவற்றை பழக்கப்படுத்துவது தொடர்பாக (இந்த நிகண்டர்களுக்கு) எவ்வித பயமுமில்லை. மூட பார்வையை பழக்கப்படுத்தும் உயிர்கள் நரகத்திலேயே பிறக்க நேரிடும். (ஜேதவனராமத்தில் நிகண்டர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**318.13 அவஜ்ஜே வஜ்ஜமதினோ
வஜ்ஜே சாவஜ்ஜதஸ்ஸினோ
மிச்சாதிட்டி சமாதானா
சத்தா கச்சன்தி துக்கதிங்**

பிழையற்ற ஆரிய தர்மம் தொடர்பாக மூடப்பார்வை கொண்டவர்கள் தவறாகவே என்னுகிறார்கள். ஆனால் தவறான அதர்மத்தினை அவர்கள் சரியானதாகவே

நினைப்பார்கள். மூடப்பார்வை கொண்ட உயிர்கள் நரகத்திலேயே பிறப்பார்கள்.

(ஜேதவனாராமத்தின்போது வேற்று சமயத்தவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

319.14 வஜ்ஜூங் ச வஜ்ஜூதோ ஞத்வா - அவஜ்ஜூங் ச அவஜ்ஜூதோ சம்மா திட்டி சமாதானா - சத்தா கச்சன்தி சுக்கதிங்

தவறானதைத் தவறானதாக உணர்ந்து சரியான தர்மத்தினை சரியானதாக உணர்ந்து சம்மா திட்டியை (நற்பார்வையை) * பழக்கப்படுத்தும் உயிர்கள் சுவர்க்கத்திலேயே பிறப்பர்.

(ஜேதவனாராமத்தின்போது வேற்று சமயத்தவரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

நன்று! நன்று!! நன்று!!!

(நரகம் தொடர்பாக மொழிந்த போதனை முற்றும்)

*. பத விளக்கவுலரையை காண்க

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

23.நாக பகுதி
(மகா யானையை உவமைபடுத்தி மொழிந்த பகுதி)

**320.01 அஹாங் நாகோவ சங்காமே - சாபாதோ பதிதங் சரங்
அதிவாக்யங் திதிக்கிஸ்ஸங் - துஸ்சீலோ ஹி
பஹாஜ்ஜனோ**

யுத்த பூமியில் இருக்கும் பெரும் யானையால் தன்னை நோக்கி வரும் அம்புகளை பொறுத்துக்கொள்ள (தாங்கிக்கொள்ள) முடியும் . நானும் அவ்வாறே. ஏனையோரிடம் இருந்து வரும் கடுஞ்சொற்களை பொறுத்துக்கொள்வேன். இந்த உலகில் உள்ள பெரும்பாலானோர் துஸ்சீலர்களே. (ஓழுக்கமற்றவர்களே)
(குரு தேசத்தின்போது மாகந்தியா எனும் அந்தண பெண்ணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**321.02 தன்தங் நயன்தி சமிதிங் - தன்தங் ராஜாஹிருகதி
தன்தோ செட்டோ மனுஸ்ஸேக-யேதிவாக்யங் திதிக்ககதி**

மக்கள் கூட்டத்திற்கு மத்தியில் நன்கு அடக்கப்பட்ட ஒரு மிருகத்தினைக் கொண்டு செல்ல முடியும். அரசனும் நன்கு அடக்கப்பட்ட மிருகத்தின் மீதே ஏறி சவாரி செய்வான். எவ்ரேனும் ஏனையோரின் கொடிய வார்த்தைகளை பொறுத்துக்கொள்வாராயின் அவர் மனிதர்களின் மத்தியில் தன்னை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டவராவார். அவர் மனிதருள் வாழும் உத்தமரும் ஆவார்.
(குரு தேசத்தின்போது மாகந்தியா எனும் அந்தண பெண்ணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**322.03 வரமஸ்ஸரதா தன்தா - ஆஜான்யா ச சின்தவா
குஞ்ஞரா ச மஹாநாகா - அத்ததன்தோ ததோ வரங்**

குதிரைகளுல் சைந்தவ குதிரைகள், உயர் வகை குஞ்சரங்கள் என்பன அடக்குவதே மிகவும் சிறந்தது. ஆனால் தன்னை அடக்குவதே இவ் அனைத்தையும் விட உத்தமமானதாகும். (குரு தேசத்தின்போது மாகந்தியா எனும் அந்தண பெண்ணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**323.04 ந ஹி ஏதேஹி யானேஹி - கச்செய்ய அகதங் திசங்
யதாத்தனா சுதன்தேன - தன்தோ தன்தேன கச்சதி**

தான் இதுவரை ஒருபோதும் சென்றிராத மகா மோட்சத்தினை நோக்கி வாகனங்களால் செல்ல முடியாது. தன்னை நன்றாக அடக்கிய பின்னர் அந்த அடங்கிய மனதின் மூலமே செல்ல இயலும்.

(சாவத்திய நகரின்போது யானை அடக்கும் வித்தை தெறிந்த ஒரு தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**324.05 தனபாலகோ நாம குஞ்சரோ
கடுகப்பெபதனோ துன்னிவாரயோ
பத்தோ கபலங் ந புஞ்சதி
சுமரதி நாகவனஸ்ஸ குஞ்சரோ**

அரச மாளிகையில் தனபாலன் எனும் பெயர்கொண்ட ஒரு யானை இருந்தது. அந்த மதம் பிடித்த யானையை யாராலும் அடக்க முடியவில்லை. தன் தாய் யானை இருக்கும் வனாந்தரத்தினை பற்றியே அது நினைத்துக்கொண்டிருந்தது. ராஜபோஜனங்கள் எதையுமே அது சாப்பிடவில்லை. தன் தாயையே நினைத்துக்கொண்டு தாயிற்கு பணிவிடை

செய்வது எப்போது என்றே நினைத்துக்கொண்டு இருந்தது.
(சாவத்திய நகரின்போது ஒரு வயது முதிர்ந்த அந்தணரை
முன்னிட்டு போதித்தாகும்)

**325.04 மித்தீ யதா ஹோதி மஹக்கசோ ச
நித்தாயிதா சம்பரிவத்தசாயீ
மஹாவராஹோவ நிவாபபுட்டோ
புனப்புனங் கப்பமுபேதி மன்தோ**

எவரேனும் நன்றாக உண்டு, அருந்தி தூங்குவதையே
விரும்புவாராயின், இரு புறங்களும் புரண்டு புரண்டு
தூங்குவாராயின் அவர் பன்றியை போன்றவாராவார்.
அந்த அஞ்ஞான மூடன் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதற்காக
கருப்பையை நோக்கி வருவான்.
(ஜேதவனராமத்தில் கோசல மன்னரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**326.05 இதங் புரை சித்தமசாரி சாரிகங்
யேனிச்சகங் யத்தகாமங் யதாசுகங்
ததஜ்ஜஹங் நிக்கஹூஸ்ஸாமி யோனிசோ
ஹத்திப்பபின்னங் விய அங்குசக்கஹோ**

முன்பு இந்த மனம் தான் விரும்பிய விரும்பியவற்றின்
பின்னாலயே சுற்றிச்சுற்றி சென்றது. தன் இஷ்டப்படி
சுகமாக அலைந்து திரிந்தது. ஆனால் நான் இன்று அதனை
யோனிசோ மனசிகாரம் (அறிவினால் ஆராய்தல்) எனும்
அங்குசத்தினை கையில் எடுத்து மதம் பிடித்த யானையை
அடக்குவதைப்போன்று இந்த மனதினை பாவத்திலிருந்து
தவிர்த்துக்கொள்கிறேன்.
(ஜேதவனராமத்தின்போது சானு எனும் சாமணேர தேரரை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**327.06 அப்பமாதரதா ஹோத - சசித்தமனுரக்ககத
துக்கா உத்தரத்தானங் பங்கே சத்தோவ குஞ்சரோ**

தாமதமின்மையையே விரும்ப வேண்டும். தன்னுடைய மனதையே நன்றாக பாதுகாத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். சேற்றில் அமிழும் பெரும் யானை ஒன்று மிகவும் வீரியத்துடனும் மிகவும் முயற்சியுடனும் வெளியே வருவதைப்போன்று இந்த கிலேசங்கள் எனும் சேற்றில் இருந்து நாம் வெளி வர வேண்டும். (சாவத்திய நகரில் பத்தேகரத எனும் தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**328.07 சசே லபேத நிபகங் சஹாயங்
சத்திங் சரங் சாது விஹாரிதீரங்
அபிபுய்ய சப்பானி பரிஸ்ஸயானி
சரெய்ய தேனத்தமனோ சதீமா**

இடத்திற்கு தகுந்த அறிவு கொண்ட, ஞானமுள்ள, நன்நடத்தை கொண்ட ஒரு நண்பருடன் பழகக்கிடைக்குமாயின் அனைத்து தொல்லைகளையும் நீக்கி அறிவுடனும் விழிப்புணர்வுடனும் அவருடன் இன்பமாக பழக வேண்டும்.
(கோசம்பி நகரில் ஜந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**329.08 நோ சே லபேத நிபகங் சஹாயங்
சத்திங் சரங் சாதுவிஹாரிதீரங்
ராஜாவ ரட்டாங் விஜிதங் பஹாய
ஏகோ சரே மாதங்கரஞ்ஞேவ நாகோ**

இடத்திற்கு தகுந்த அறிவு கொண்ட, ஞானமுள்ள, நன்நடத்தை கொண்ட ஒரு நண்பருடன் பழக கிடைக்காவிடில் வென்ற தேசத்தினை கைவிட்டுச்செல்லும் அரசனைப்போன்று,

கூட்டத்தில் இருந்து விலகி தனித்தே வாழும் மாதங்கம் எனும் பெரும் யானையை போன்று தனிமையாக இருத்தல் வேண்டும்.

(கோசம்பி நகரின்போது ஜந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**330.09 ஏகஸ்ஸ சரிதங் செய்யோ நத்தி பாலே சஹாயதா
ஏகோ சரே ந ச பாபனி கயிரா
அப்பொஸ்ஸக்கே மாதங்கரஞ்சேவ நாகோ**

தனிமையாக இருப்பதே உத்தமம். பாவ புண்ணியம் தொடர்பாக நம்பிக்கையற்ற அஞ்ஞான மூட்களுடனான பழக்கம் தேவையில்லை. தனிமையாக இருக்கும் போது பாவங்கள் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவு. கூட்டத்தில் இருந்து ஒதுங்கிய மாதங்க வகை யானை மீண்டும் கூட்டத்தோடு வாழ்வதற்கு முயற்சிக்காமல் வனத்தில் தனிமையாக இருப்பதைப்போன்று தனிமையாகவே இருத்தல் வேண்டும். (கோசம்பி நகரில் ஜந்நாறு பிக்குமாரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**331.10 அத்தம்ஹி ஜாதம்ஹி சுகா சஹாயா
துட்டி சுகா யா இத்ரீதரேன
புஞ்ஞங் சுகங் ஜீவிதசங்கயம்ஹி
சப்பஸ்ஸ துக்கஸ்ஸ சுகங் சஹானங்**

உபகாரம் தேவைப்படும்போது உதவுவதற்கு முன்வரும் நண்பர்களே சிறந்தவர்கள். கிடைத்ததைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடைவதும் சிறப்பே. வாழ்க்கை முடிவுறும்போது புண்ணியமே சுகமாக அமையும். பிறப்பு இறப்பு துக்கத்தினை அழித்துவிடுவதே பெரும் சுகமாகும்.

(இமய மலையின் போது மாரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

332.11 சுகா மத்தெய்யதா லோகே - அதோ பெத்தெய்யதா சுகா சுகா சாமஞ்ஞதா லோகே - அதோ ப்ரஹ்மஞ்ஞதா சுகா

இந்த உலகில் தாய்க்கு பணிவிடை செய்தல் சுகமானதாகும். தந்தைக்கு பணிவிடை செய்தலும் சுகமானதாகும். சிரமணர்களுக்கு (துறவிகளுக்கு) பணிவிடை செய்தலும் சுகமாகும். அரவுந்த உத்தமர்களுக்கு பணிவிடை செய்தலும் சுகமாகும்.

333.12 சுகங் யாவ ஜூரா சீலங் - சுகா சத்தா பதிட்டிதா சுகோ பஞ்ஞாய படிலாபோ - பாபானங் அகரணங் சுகங்

வயது முதுமையடையும் வரை சீலம் அனுஸ்திப்பது சுகமானதாகும். மும்மணிகளின் சரணத்தில் (புகலிடத்தில்) நிலைப்பதுவும் சுகமானதாகும். ஆரிய சத்தியங்களை உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுதலும் சுகமானதாகும். பாவங்கள் செய்யாததும் சுகமானதாகும்.

(இமய மலையின் பொது மாரணை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

நன்று! நன்று!! நன்று!!!

(மகா யானையை உவமைபடுத்தி மொழிந்த பகுதி முற்றும்)

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

24.தண்ணூ பகுதி
(பேராசை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

334.01 மனுஜஸ்ஸ பமத்தசாரிதோ பேராசை
வட்டதி மாலுவா விய
சோ ப்லவதி ஹராஹரங்
பலமிச்சங்வ வனஸ்மிங் வான்ரோ

தர்மத்தில் ஈடுபடுவதற்கு தாமதமாகியவரின் வாழ்வில்
பேராசை, மரத்தினை சுற்றிக்கொண்டு வளரும் கொடியைப்
போன்று படர்ந்துகொள்ளும். அவர், வனத்தில்
வசிக்கும் குரங்கு பழங்களை சாப்பிட ஆசைகொண்டு
மரத்திற்கு மரம் தாவுவதைப் போன்று பிறப்பிற்குப் பிறப்பு
தாவிக்கொண்டிருப்பார்.

(ஜேதவனராமத்தில் கபில எனும் மீனை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

335.02 யங் ஏசா சஹதீ ஜம்மீ - பேராசை லோகே விசத்திகா
சோகா தஸ்ஸ பவட்டன்தி - அபிவட்டங் வ பீரணாங்

உலகிலுள்ள பல்வேறு விடயங்களிலும் ஒட்டிக்கொள்ளும்
இயல்பு கொண்ட ‘விசத்தனிகா’ என அழைக்கப்படும் இந்த
இழிவான பேராசை மூலம் யாரேனும் மூழ்கிடக்கப்பட்டால்
அந்த நபரது வாழ்வில் பெரும் மழையில் நனைந்து துளிர்
விடும் வெட்டிவேர் செடியை போன்று சோகம் வளரும்.
(ஜேதவனராமத்தில் கபில எனும் மீனை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

336.03 யோ சே தங் சஹதீ ஜம்மிங் - தண்ஹங் லோகே தூர்ச்சயங் சோகா தம்ஹா பபதன்தி - உதபின்துவ போக்கரா

இந்த உலகில் மீறிச்செல்லுவதற்கு மிகவும் கடினமான இழிவான இந்தப் பேராசையை எவ்ரேனும் அடக்கினால் , மீறிச்சென்றால் தாமரை இலை மீது தங்கியிராத நீர்த்துளியை போன்று அவருள் இருக்கும் சோகமும் இல்லாமல் போகும். (ஜேதவனராமத்தில் கபில எனும் மீனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

337.04 தங் வோ வதாமி பத்தங் வோ - யாவன்தெத்த சமாகதா பேராசைய மூலங் கணத - உசீரத்தோ வ பீரணங் மா வோ நளங் வ சோதோ வ சோதோவ மாரோ பஞ்ஜி புன்புனங்

இப்போது இங்கு கூடியிருக்கும் அனைவருக்கும் நன்மை உண்டாக்ட்டும். நான் உங்கள் அனைவருக்கும் ஒர் அறிவுரையை கூறுகிறேன். வெட்டிவேரின் பயன் பெற விரும்புவோர் அந்த வெட்டிவேர் செடியினை முழுமையாக வேருடன் பிடிங்குவது போல் இந்த இழிவான பேராசையினையும் வேருடன் பிடிங்கி எனிந்துவிடுங்கள். ஆற்றங்கரையில் வளர்ந்திருக்கும் மூங்கில் மரங்கள் வெள்ளத்தினால் அடித்து இழுத்து செல்லப்படுவதைப் போன்று பாவம் மிகுந்த மாறன் உங்களை மீண்டும் மீண்டும் அழிக்காமல் இருக்கட்டும். (ஜேதவனராமத்தில் கபில எனும் மீனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

338.05 யதா பி மூலே அனுபத்தேவே தழ்வே ஜின்னோபி ருக்கோபுனரேவ ருஹதி ஏவம்பி பேராசைனுசயே அனுஷதே நிப்பன்தி துக்கமிதங் புன்புனங்

வேர் உறுதியாக இருக்கும் நன்கு வளர்ந்த மரம் எத்தனை தடவை வெட்டினாலும் மீண்டும் மீண்டும் துளிர் விட்டு வளரும். அதேபோல் இந்த மனதில் உள்ள பேராசையினை முழுமையாக அழிக்காத வரையில் இந்த சன்சார (பிறப்பு இறப்பு) துக்கம் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும்.

(வேலுவனராமத்தில் ஒரு பெண் பன்றிக்குட்டியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

339.06 யஸ்ஸ சத்திங்சதி சோதா - மனாபஸ்ஸவனா பூசா வாஹா வஹன்தி துத்திட்டங் - சங்கப்பா ராகநிஸ்ஸிதா

பிரியமான, விருப்பமான விடயங்களின் மூலம் இந்த அறுவகை புலன்களில் இருந்தும் முப்பத்து ஆறு வகையாக பேராசை எனும் நதி அகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த பேராசையில் சிக்கிக்கொண்டு ஆசை மேலிட்ட சிந்தனைகளில் பிணைந்து போயிருக்கும் அஞ்ஞான முடன் நரகத்தில் சென்றுதான் நிற்பான். (வேலுவனராமத்தில் ஒரு பெண் பன்றிக்குட்டியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

340.07 சவன்தி சப்பதி சோதா - லதா உப்பிஜ்ஜ திட்டதி தங் ச திஸ்வா லதங் ஜாதங் - மூலங் பஞ்ஞாய சின்தத

இந்த கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுபுலன்களின் மூலமும் பேராசை எனும் நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு இந்த பேராசை முழு வாழ்விலும் பெரும் கொடியை போன்று படர்ந்து கொள்கிறது. தன்னுள் தோன்றும் இந்த பேராசை எனும் கொடியை இனங்கண்டு அதனை பிரக்ஞை எனும் ஆயுதம் கொண்டு வேறுக்க வேண்டும்.

(வேலுவனராமத்தில் ஒரு பெண் பன்றிக்குட்டியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**341.08 சரிதானி சினேஹிதானி ச
சோமனஸ்ஸாளி பவன்தி ஜன்துனோ
தே சாதசிதா சுகேசினோ
தே வே ஜாதிஜருபகா நரா**

இந்த உயிர்களுக்கு ஆசையின் காரணமாக, தாம் புரியும் விடயங்கள் மூலம் சிற்றின்பம் கிடைக்கின்றதுதான். இவ்வாறு கிடைக்கும் இந்த இன்பத்தின் இனிமையினுள் உயிர்கள் பிணைந்து போகின்றன. அதன் பின்னர் அந்த இன்பத்தினையே தேடி அலைகின்றன. இவ்வாறான உயிர்கள் உறுதியாக இந்த பிறப்பு, முதுமை மரணம் கொண்ட சன்சாரத்திலேயே பயணிக்கும்.

(வேலுவனராமத்தில் ஒரு பெண் பன்றிக்குடியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**342.09 தசினாய புரக்கதா பஜா பரிசப்பன்தி சசோவ பாதிதோ
சங்யோஜனசங்கசத்தா துக்கமுபென்தி புனப்புனங்சிராய**

இந்த உயிர்கள் பேராசையை முதன்மையாகக்கொண்டு பயணிக்கும் இந்த பிறவிப்பயண வலையில் சிக்கிக்கொண்ட முயலைப் போன்று பயத்தினால் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன. கிலேசப் பிணைப்புக்களில் சிக்கிய உயிர்கள் நீண்ட காலமாக இந்த முதுமை மரணம் என்பன கொண்ட சன்சார துக்கத்திலேயே மீண்டும் மீண்டும் விழுகின்றன.
(வேலுவனராமத்தில் ஒரு பெண் பன்றிக்குடியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**343.10 தசினா புரக்கதா பஜா
பரிசப்பன்தி சசோவ பாதிதோ
தள்மா தசினாங் வினோதயே
பிக்கு ஆகங்கி விராகமத்தனோ**

இந்த உயிர்கள் பேராசையை முதன்மையாகக் கொண்டு பயணிக்கும் இந்த பிறவிப்பயண வலையில் சிக்கிக்கொண்ட முயலைப் போன்று பயத்தினால் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன. எனவே பேராசை இல்லாத உன்னத மோச்சத்தினை விரும்பும் பிக்கு இந்த பேராசையையே அழிக்க வேண்டும்.

(வேலுவனராமத்தில் ஒரு பெண் பன்றிக்குட்டியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

344.11 யோ நிப்பனதோ வனாதிமுத்தோ வனமுத்தோ வனமேவ தாவதி தங் புக்கல மேத பஸ்ஸத முத்தோ பன்தனமேவ தாவதி

எவரேனும் ஒருவர் இல்லற வாழ்க்கை எனும் கிலேச வனாந்தரத்திலிருந்து விடுதலையடைந்து ஆரண்யத்தில் வாசம் செய்ய விரும்புவார். இல்லற பந்தங்களில் இருந்து விடுதலை அடைந்திருக்கும் அவர் மீண்டும் கிலேச வனாந்தரமான இல்லத்திற்கே ஒடுகிறார். பந்தங்களில் இருந்து விடுதலையடைந்து மீண்டும் பந்தங்களின் பின்னே ஒடும் இந்த நபரைப் பாருங்கள்.

(வேலுவனராமத்தில் துறவை துறந்த ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

345.12 ந தங் தள்ளுங் பன்தனமாஹா தீர யதாசயங் தாருஜங் பப்பஜங் ச சாரத்தரத்தா மணிகுண்டகேச புத்தேச தாரேச ச யா அபேகா

எவரேனும் ஒருவரை இரும்புச் சங்கிலிகளால் கட்டியிருந்தாலும், மரத்திலே கட்டிப்போட்டிருந்தாலும், பலத்த கயிறு கொண்டு கட்டியிருந்தாலும் பிரக்ஞாமிகுந்தவர்கள் பலத்த கட்டுகள்

என்று இவற்றைக் கூற மாட்டார்கள். ஒருவர், ஆபரணங்கள், வீடு வாசல், மனைவி மக்கள் என்பவற்றின் மீது பற்றுக்கொண்டு, அவற்றில் எதிர்பார்ப்புக்களுடன் இருப்பாராயின்...

(சாவத்திய நகரில் சில சிறைக்கைத்திகளை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**346.13 ஏதங் தள்ளுங் பன்தனமாஹு தீரா
ஓஹாரினங் சிதிலங் துப்பமுஞ்சங்
ஏதம்பி செத்வான் பரிப்பஜன்தி
அனபெக்கினோ காமசுகங் பஹாய**

ஞானமுள்ளவர்கள் அதனையே பெரிய கட்டு, பாரிய பந்தம் எனக்கூறுவார்கள். இது இலேசானதாக தென்பட்டாலும் நரகம் வரை இழுத்துச்செல்வதும் இந்த கட்டுக்களே. மீள்வதற்கு கடினமானதும் இந்த கட்டுக்களே. பஞ்ச காம சுகத்தினை கைவிட்டு, அதன் மீது எதிர்பார்ப்புக்கள் அந்ற ஞானமுள்ளவர்கள் மோட்சத்தினை எதிர்பார்த்து துறவு பூணுவார்கள்.

(சாவத்திய நகரில் சில சிறைக்கைத்திகளை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**347.14 யே ராகரத்தானுபதன்தி சோதங் சயங்
கதங் மக்கடகோவ ஜாலங்
ஏதம்பி செத்வான் வஜன்தி தீரா
அனபெக்கினோ சப்பதுக்கங் பஹாய**

அஞ்ஞானி இந்த ஆசையில் ஒட்டிக்கொண்டு பேராசை எனும் வெள்ளத்தில் வீழ்ந்திருப்பது, தானே பிண்ணிக்கொண்ட வலையின் நடுவே இருக்கும் சிலந்தியை போன்றே. ஆனால் அறிவுள்ளவர்கள் அனைத்துத் துக்கங்களையும் துறப்பதற்காக காமங்களின் மீது

எதிர்பார்ப்புக்கள் வைத்திராது கிலேச பந்தங்களை
அகற்றிக்கொண்டு மோட்சத்தினை நோக்கியே செல்வர்.

(வேலுவனராமத்தில் கேமா எனும் பட்டத்தரசியை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

348.15 முஞ்ச பூரே முஞ்ஞ பச்சதோ மஜ்ஜே முஞ்ச பவஸ்ஸ பாரகை சப்பத்த விமுத்தமானசோ ந புன ஜாதிஜூங் உபேஹரிசி

இறந்தகாலத்தினை நினைத்து வருந்துவதை விடுங்கள்;
எதிர்காலம் தொடர்பாக கனவு காணுவதை விடுங்கள்;
நிகழ்காலத்தினுள் பிணைந்து போவதை விடுங்கள்; இந்த
பவத்திலிருந்து (பிறப்புக்களில் இருந்து) நீங்குபவராகுங்கள்.
எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுபட்ட ஒருவராகுங்கள். மீண்டும்
மீண்டும் இந்தப் பிறப்பு, முதுமை, நோய், மரணம் கொண்ட
உலகிற்கு வராத ஒருவராகுங்கள்.

(இராஜகிருகத்தில் உக்கசேன எனும் சீமானை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

349.16 விதக்கபமதிதஸ்ஸ ஜன்துனோ திப்பராகஸ்ஸ சுபானுபஸ்ஸினோ பீய்யோ பேராசை பவட்டதி ஏச கோ தள்ளுங் கரோதி பன்தனங்

சிலர் எப்போதும் காமம் தொடர்பான சிந்தனைகளை-
யே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பெரும் காம
எண்ணங்கள் கொண்ட மனதுடன் (அசுபமானவற்றை)*
சுபமானவையாகவே பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்.

அப்போது அவருள் பேராசையே வளரும். இறுதியில் அந்த பேராசை எனும் பந்தம் மிகவும் உழுதியாகவிடும். (ஜேதவனராமத்தில் ஒரு இளமையான பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

350.17 சிதக்கூபசமே ச யோ ரதோ - அசுபங் பாவயதி சதா சதோ ஏச கோ வ்யாந்திகாஹிதி - ஏச செச்ஜூதி மாரபன்தனங்

ஒருவர், காம எண்ணங்களை தணித்து, அசுப தியானத்தில்* மனதை வட்டவைத்துக்கொண்டு எந்நேரமும் அசுப தியானத்தினை செய்பவராயின் அவருள் இருக்கும் இந்த பேராசை அழிந்துவிடும். அவர் மாறனது பினைப்புக்களை வெட்டியகற்றிவிடுவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு இளமையான பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

351.18 நிட்டங்கதோ அசன்காசி - வீததண்ஹோ அனங்கனோ அச்சின்திப வசல்லானி - அன்திமோயங் சமுஸ்ஸுயோ

ஒர் பிக்கு மோட்சமார்க்கத்தின் இறுதிவரைக்கும் பயணித்திருப்பாராயின், அவருள் எவ்வித பதற்றமும் இல்லையாயின், பேராசை இல்லையாயின், கிலேசங்கள் இல்லையாயின், பிறப்பு எனும் ஆணிகளை பிடுங்கி ஏறிந்தவராயின், அவருக்கு இருப்பது இந்த இறுதிச் சர்ரீம் மாத்திரமே.

(ஜேதவனராமத்தின் போது பாவமிகுந்த மாறனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

*தர்மத்தில் இந்த உடல் அசுபமானதாகவே குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒன்பது வாசலகளின் வழியே எந்நேரமும் கழிவு வெளியேறும் இந்த உடல் அருவறுக்கத்தக்கதாக காணும் ஒரு சமத தியானமே அசுப தியானம் எனப்படும்.

**352.19 வீததண்ணோ அனாதனோ நிருத்திபதகோவிதோ
அக்கரானங் சன்னிபாதங் ஜஞ்ஞோ புப்பரானி ச
சவே அன்திமசாரீரோ
மஹாபஞ்ஞோ மஹாபுரிசோதி வச்சதி**

ஒரு பிக்கு பேராசையை அழித்தவராயின், மோட்சத்திற்கான பாதையை கூறுவதற்கு திறமையானவராயின், முறையாக தர்மத்தினை கூறுவாராயின், உண்மையாகவே அவர் சமந்திருப்பது இறுதிச் சர்ரத்தினையே. மகா ஞானி, மகா பிரக்ஞையுள்ளவர், மகா புருஷோத்தமர் என்று அவரையே குறிப்பிட வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் பாவமிகுந்த மாரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**353.20 சப்பாபிடு சப்பவிதுஹமஸ்மி
சப்பேசு தம்மேசு அனாபலித்தோ
சப்பங் ஜஹோ தண்ஹக்கயோ விமுத்தோ
சயங் அபிஞ்ஞோய கழுத்திசெய்யங்**

நான் அனைத்துக் கிலேசங்களையும் அழித்துவிட்டேன்; நான் அனைத்தையும் உய்த்துணர்ந்துவிட்டேன்; எதன் மீதும் எனக்கு ஆசையில்லை; அனைத்தையும் கைவிட்டேன்; பேராசையை முழுமையாக அழிந்துவிட்டேன்; சன்சார (பிறவிப்பயண) துக்கத்திலிருந்து முழுமையாக விடுதலையடைந்துவிட்டேன்; எந்தவொரு குருவினது உபதேசமுமின்றி சுயமான ஞானத்தினால் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்ந்த நான் யாரைத்தான் குருவாக ஏற்பது?

(புத்தகயா மற்றும் வாரணாசிக்கு இடையே உபக எனும் ஆஜீவகங்களுக்கு போதித்ததாகும்)

354.21 சப்பதானங் தம்மதானங் ஜினாதி
சப்பங் ரசங் தம்மரசோ ஜினாதி
சப்பங் ரதிங் மத்தரதீ ஜினாதி
தண்ஹுக்கயோ சப்பதுக்கங் ஜினாதி

அனைத்துத் தானங்களை தோற்கடித்து தர்ம தானமே வெற்றிகொள்ளும். அனைத்துச் சுவைகளையும் தோற்கடித்து தர்மச் சுவையே வெற்றிகொள்ளும். அனைத்து விருப்புக்களையும் தோற்கடித்து தர்மத்தின் மீது கொண்ட விருப்பே வெற்றிகொள்ளும். அனைத்து துக்கங்களையும் தோற்கடித்து தண்ஹாவினை (பேராசையினை) அழிப்பதே வெற்றிக்கொள்ளும்.
 (ஜேதவனராமத்தில் தேவேந்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

355.22 ஹதன்தி போகா தும்மேதங் - நோ வே பாரகவேசினோ
போகபேராசையதும்மேதோ-ஹன்தி அஞ்ஞேவ அத்தனா

சொத்து சுகம் என்பன அஞ்ஞான மனிதனை அழித்துவிடுகின்றன. ஆனால் சன்சாரத்தில் (பிறவிப்பயணத்தில்) இருந்து நீங்கி, மோட்சத்தினை நோக்கி செல்பவரை இவைகளால் அழிக்க முடியாது. அஞ்ஞான மனிதன், சொத்து சுகம் என்பவற்றின் மீது கொண்ட ஆசையினால் அழிவது, தானே பிறரை ஏவி தன்னையே அழித்துக்கொள்வது போன்றதாகும்.
 (ஜேதவனராமத்தில் அபுத்தக எனும் சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

356.23 தின்தோசானி கெத்தானி - ராகதோசா அயங் பஜா
தஸ்மா ஹி வீதராகேகச - தின்னங் ஹோதி மஹப்பலங்

வயலில் உள்ள நெற்கதிர்களுக்கு நோய்கள் ஏற்படுவது

போன்று, இந்த உயிர்களும் காம இச்சை எனும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவேதான் ஆசையை முற்றும் அழித்த மகா முனிவர்களுக்கு அளிக்கும் தானம் மகா புண்ணிய விளைவுகளைக் கொடுக்கிறது.

(தாவதிங்ச தேவலோகத்தில் அங்குர எனும் தேவ புத்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

357.24 திணதோசானி கெத்தானி - தோசாதோசா அயங் பஜா தஸ்மா ஹி வீததோசேச - தின்னாங் ஹோதி மஹப்பலங்

வயலில் உள்ள நெற்கதிர்களுக்கு நோய்கள் ஏற்படுவது போன்று, இந்த உயிர்களும் கோபம் எனும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவேதான் கோபத்தினை முற்றும் அழித்த மகா முனிவர்களுக்கு அளிக்கும் தானம் மகா புண்ணிய விளைவுகளைக் கொடுக்கிறது.

(தாவதிங்ச தேவலோகத்தில் அங்குர எனும் தேவ புத்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

358.25 திணதோசானி கெத்தானி மோஹதோசா அயங் பஜா தஸ்மா ஹி வீதமோஹேச தின்னங் ஹோதி மஹப்பலங்

வயலில் உள்ள நெற்கதிர்களுக்கு நோய்கள் ஏற்படுவது போன்று, இந்த உயிர்களும் அறியாமை எனும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவேதான் அறியாமையை முற்றும் அழித்த மகா முனிவர்களுக்கு அளிக்கும் தானம் மகா புண்ணிய விளைவுகளைக் கொடுக்கிறது.

(தாவதிங்ச தேவலோகத்தின்போது அங்குர எனும் தேவ புத்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

359.26 திணதோசானி கெத்தானி - இச்சாதோசா அயங் பஜா தஸ்மா ஹி விகதிச்சேச - தின்னங் ஹோதி மஹப்பலங்

வயலில் உள்ள நெற்கதிர்களுக்கு நோய்கள் ஏற்படுவது போன்று, இந்த உயிர்களும் இழிவான ஆசைகள் எனும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவேதான் இழிவான ஆசைகளை முற்றும் அழித்த மகா முனிவர்களுக்கு அழிக்கும் தானம் மகா புண்ணிய விளைவுகளை கொடுக்கிறது. (தாவதிங்ச தேவலோகத்தின்போது அங்கு எனும் தேவ புத்திரனை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

நன்று! நன்று!! நன்று!!!

(பேராசை தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று)

**நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜ்ஞதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!**

25.பிக்கு பகுதி
(உண்மையான பிக்கு தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

**360.01 சக்குனா சங்வரோ சாது - சாது சோதேன சங்வரோ
காணேன சங்வரோ சாது - சாது ஜிவஹாய சங்வரோ**

கண்களை, காதுகளை, நாசியினை, நாவினை
அடக்கிக்கொள்வது எவ்வளவு சிறந்த விடயம்!
(ஜேதவனாராமத்தின்போது ஜந்து தேரர்களை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**361.02 காயேன சங்வரோ சாது - சாது வாசாய சங்வரோ
மனசா சங்வரோ சாது - சாது சப்பத்த சங்வரோ
சப்பத்த சங்வதோ பிக்கூ - சப்பதுக்க பழச்சதி**

உடலை அடக்கிக்கொள்வது எவ்வளவு சிறந்த விடயம்;
வார்த்தையை அடக்கிக்கொள்வது எவ்வளவு சிறந்த
விடயம்; மனதை அடக்கிக்கொள்வது எவ்வளவு சிறந்த
விடயம்; இவ் அனைத்தையும் அடக்கிக்கொள்வது எவ்வளவு
சிறந்த விடயம்; அனைத்திலும் தன்னை கட்டுப்படுத்தி
அடக்கிக்கொண்ட பிக்கு அனைத்து துக்கங்களிலிருந்தும்
விடுதலை அடைவார்.

(ஜேதவனாராமத்தில் ஜந்து தேரர்களை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**362.03 ஹத்தசஞ்ஞதோ பாதசஞ்ஞதோ
வாசாய சஞ்ஞசதோ சஞ்ஞதுத்தமோ**

அஜ்ஜத்தரதோ சமாஹிதோ ஏகோ சன்துசிதோ தமாஹ பிக்கு

(ஒருவர்) இரு கைகளையும், கால்களையும், மனத்தையும் உன்னத முறையில் அடக்கி, உள்ளச்சமாதியினுள் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பாராயின், தனிமையில் இன்பமாக இருப்பாராயின் அவரே ‘பிக்கு’ என்படுவார்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

363.04 யோ முகசஞ்ஞதோ பிக்கு - மன்தபாணி அனுத்ததோ அத்தங் தம்மங் ச தீபெதி - மதுரங் தஸ்ஸ பாசிதங்

எவரேனும் ஒரு பிக்கு தன் வாயினை அடக்கி, சத்தியத்தினை உய்த்துனர உதவும் பேச்சுக்களை பேசுவாராயின், பணிவானவராயின், அவரால் தர்மத்தின் அர்த்தத்தினைப் பிரகாசிக்கச்செய்ய முடியும். அவரது பேச்சு மிகவும் இனிமையானது.

(ஜேதவனராமத்தில் கோகாலிக எனும் பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

364.05 தம்மாராமோ தம்மரதோ - தம்மங் அனுவிசின்தயங் தம்மங் அனுஸ்ஸரங் பிக்கு - சத்தம்ம ந பரிஹாயதி

தர்மத்தினுள் வாழும், தர்மத்தினையே விரும்பும். தர்மத்தினையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கும், தர்மத்தினையே நினைவுகூறும் அந்த பிக்கு ஒருக்காலும் தர்மத்தினால் குறைவடையமாட்டார்.

(ஜேதவனராமத்தில் தம்மாராம எனும் பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**365.06 சலாபங் நாதிமஞ்ஞேய்ய - நாஞ்ஞேசங் பிஹூயங் சரே
அஞ்ஞேசங் பிஹூயங் பிக்கு - சமாதிங் நாதிக்ச்சதி**

தனக்கு கிடைத்ததை இழிவானதாக நினைக்கக்கூடாது. ஏனையோருக்கு கிடைப்பதை நினைத்து ஆசை கொள்ளக்கூடாது. ஏனையோருக்கு கிடைப்பதை நினைத்து ஆசைகொள்ளும் பிக்குவால் உள்ளச்சமாதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாது.

(வேலுவனாராமத்தில் ஒரு தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**366.07 அப்பலாபோபி சே பிக்கு - சலாபங் நாதிமஞ்ஞதி
தங் வே தேவா பசங்சன்தி - சுத்தாஜீவிங் அதன்திதங்**

பிக்குவிற்கு ஏதேனும் சிறிதளவு கிடைக்கலாம். ஆனால் தனக்குக் கிடைக்கும் சிறிதளவினை ஏனான்மாக நினைக்கக் கூடாது. தூய்மையான வாழ்வை வாழும் சோம்பலந்ற அந்த பிக்குவை தேவர்களும் புகழ்வார்கள்.

(வேலுவனாராமத்தில் ஒரு தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**367.08 சப்பசோ நாமரூபஸ்மிங் - யஸ்ஸ நத்தி மமாயிதங்
அசதா ச ந சோவதீ - ச வே பிக்குதி வச்சதி**

இந்த நாமரூபங்கள் (அருவருவம்) தொடர்பாக ‘நான்’ எனும் எண்ணம் பரிபூரணமாக ஒருவருக்கு இல்லாவிடில், அந்த இல்லாமல் போன மமத்ததை நினைத்து அவர் சோகம் கொள்ளமாட்டார். அவ்வாறானவரே பிக்கு எனப்படுவார்.

(சாவத்திய நகரில் பஞ்சக்கதாயக எனும் அந்தணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**368.09 மெத்தாவிஹாரி யோ பிக்கு - பசன்னோ புத்தசாசனே
அதிகச்சே பதங் சன்தங் - சங்காருபசமங் சுகங்**

ஒரு பிக்கு மைத்ரீ (அன்பினை பறப்பும் தியானம்) தியானத்தை செய்துகொண்டு வசிப்பாராயின், புத்த சாசனம் தொடர்பாக அசையாத விருப்புடன் வாழ்வாராயின், அனைத்து சங்ஸ்காரங்களும் (பிறப்பிற்கான காரண காரிய செயற்பாடுகளும்) தனிவதால் ஏற்படும் பரம சுகமான ஷாந்தமான அந்த மகா மோட்சத்தினை அடைய அந்த பிக்குவால் முடியும்.

369.10 சிஞ்ச பிக்கு இமங் நாவங் - சித்தா தே லஹுமெஸ்ஸதி செத்வா ராகஞ்ச தோசஞ்ச - தகோ நிப்பானமேஹிசி

புண்ணியமிக்க பிக்குவே, இந்த வாழ்க்கை எனும் கப்பலில் உள்ள இழிவான சிந்தனை எனும் நீரை இறைத்துவிடுங்கள். நீரை இறைத்துவிட்ட கப்பல் இலேசானது. ஆசை, கோபம், அறியாமை எனும் மும்மலங்களையும் நீக்கிக்கொண்டு உங்களால் மோட்சத்தினை அடைய முடியும்.

370.11 பஞ்ச சின்தே பஞ்ச ஜெயே - பஞ்ச சுத்தரிபாவயே பஞ்ச சங்காதிகோ பிக்கு - ஓகதின்னோதி வச்சதி

முதலில் இந்த ஜெந்து சங்யோஜனங்களையும்* அழிக்க வேண்டும். இறுதி சங்யோஸனங்களையும் அழிக்க வேண்டும். சிரத்தை (மும்மணிகள் மீதான பக்தி), வீரியம், விழிப்புணர்வு, உளச்சமாதி, பிரக்ஞை என்பன விருத்தி செய்ய வேண்டும். ஆசை, கோபம், அறியாமை, ஆணவம், தவறான பார்வை** எனும் ஜெந்தினையும் துறக்க வேண்டும். அந்த பிக்குவே இந்த துன்பப்பெருங்கடலில் இருந்து கரையேறியவராவார்.

*. உயிர்களை சன்சாரத்தில் பிணைத்து வைத்திருக்கும் ஒரு வகையான கிலேசங்கள்

**. விளக்கவுரையை பார்க்க

371.12 ஜாய பிக்கு மா ச பமாதோ

மா தே காமகுணே பமஸ்ஸூ சித்தங்
மா லோஹகுலிங் கிலீ பமத்தோ
மா கந்தி துக்கமிதன்தி டய்ஹுமானோ

புண்ணியமிகு பிக்கு, (நீங்கள்) தியானம் செய்யுங்கள். தர்மத்தில் ஈடுபட தாமதமாக வேண்டாம். உங்களுடைய இந்த மனதினை பஞ்ச காமத்தில் உழூல விட வேண்டாம். தாமதமாகி இறுதியில் நரகத்தில் பிறந்து தீப்பந்துகளை உண்ணும் ஒருவராக வேண்டாம். அந்தக் கொடிய தீயில் ஏரிந்துகொண்டு “ஜயோ இது மிகவும் துன்பம்” என கதறும் ஒருவராக வேண்டாம்.

372.13 நத்தி ஜானங் அபஞ்ஞஸ்ஸ

பஞ்ஞா நத்தி அஜ்ஜாயதோ
யம்ஹி ஜானங் ச பஞ்ஞங் ச
ச வே நிப்பானசன்திகே

பிரக்ஞஞ இல்லாதவருக்கு தியான நிலைகள் இல்லை. தியான நிலைகளை மேம்படுத்தாதவருக்கு பிரக்ஞஞயும் இல்லை. எவரேனும் ஒருவருள் பிரக்ஞஞயும் தியான நிலைகளும் ஒருங்கே இருக்குமாயின் அவரே மகா மோட்சத்திற்கு அருகே இருப்பவராவார்.

373.14 சுஞ்ஞாகாரங் பவிட்டஸ்ஸ - சன்த சித்தஸ்ஸ பிக்குனோ அமானுசீ ரதீ ஹோதி - சம்மா தம்மங் விபஸ்ஸதோ

தனிமையான குடிலுக்கு (உறைவிடத்திற்கு) செல்லும் அமைதியான பிக்கு பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களை* அறிவினால் ஆராயும்போது அந்த தர்மத்தின் மீது அந்த

* காலத்திற்கும் அவகாசத்திற்கும் இடைப்பட்ட உருவும், அனுபவிப்பு, சமிக்ஞா, சிந்தனை, விஞ்ஞானம் எனும் இந்த ஜந்தின் மீது பிணைந்து போதலாகும்.

பிக்குவினுள் தோன்றும் விருப்பமானது அனைத்து மனித உணர்வுகளையும் மீறிச்செல்வதாகும்.

374.15 யதோ யதோ சம்மசதி - கந்தானங் உதயப்பயங் லபதீ பீதிபாமொஜ்ஜங் - அமதங் தங் விஜானதங் விபஸ்ஸனா தியானம் மூலம் இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் தோற்றுத்தினயும் அழிவினையும் காணும் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் மனதில் இன்பம் நிறைந்த ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்படும். யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்ந்த ஒருவருக்கு அது அமிர்தமாகும்.

375.16 தத்ராயமாதி பவதி - இத பஞ்ஞஸ்ஸ பிக்குனோ இந்திரியகுத்தி சந்துட்டி - பாதிமொக்கே ச சங்வரோ

இந்த புத்த சாசனத்தில் ஞானமுள்ள பிக்கு பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களை அநித்தியமாக அறிவினால் ஆராயும்போது இந்த மூன்று விடயங்களும் அடிப்படையாக இருத்தல் அவசியம். அவை முறையே புலன்டக்கம், பாதிமொக்கக் கட்டுப்பாட்டு சீலம். மற்றும் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்தல் என்பவையாகும்.

376.17 மிததே பஜஸ்ஸ கல்யாணே - சுத்தாஜீவே அதன்திதே பாடசன்தாரவுத்தெய்ஸ்ஸ - ஆசாரகுசலோ சியா ததோபாமொஜ்ஜ பஹ்ரலோ துக்கஸ்ஸன்தங்கரிஸ்ஸஸி

தர்மத்தினைக் கலந்துரையாடுங்கள். தூய்மையான நடத்தையுடையவராக இருப்பதற்கு திறமையானவராக இருங்கள். அதன் மூலம் தர்மத்தில் புத்துணர்வினை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இந்த துக்கங்களை முடிவிற்கு கொண்டுவரும் ஒருவராகுங்கள். அதேபோல் தூய்மையான

ஜீவனோபாயத்தினையுடைய சோம்பலற்ற சிறப்பான சத்புருஷ நண்பர்களுடன் பழக வேண்டும்.

377.18 வஸ்ஸிகா விய புப்பானி - மத்தவானி பழஞ்சதி
ஏவங் ராகங் ச தோசங் ச - விப்பமுஞ்செத பிக்கவோ
 வாடிய மல்லிகை மலர் காம்பிலிருந்து நழுவிக் கீழே
 விழுவதைப் போன்று புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த
 ஆசையையும் கோபத்தினையும் உங்கள் மனதிலிருந்து
 விட்டுவிடுங்கள்.
 (ஜேதவனராமத்தில் ஜந்நாஹு பிக்குமாரை முன்னிட்டு
 போதித்ததாகும்)

378.19 சன்தகாயோ சன்தவாசோ - சன்தவா சுசமாஹிதோ
வன்தலோகமிசோ பிக்கு - உபசன்தோதி வுச்சதி

உடல் சாந்தமானதாயின், பேச்சும் சாந்தமானதாயின்,
 உள்ளம் சமாதிமிக்கதாயின், பஞ்ச காமத்தின் மீதான
 ஆசை அற்றிருப்பதாயின், அந்த பிக்குவே சாந்தமான பிக்கு
 எனப்படுவார்.
 (ஜேதவனராமத்தில் சன்தகாய தேரரை முன்னிட்டு
 போதித்ததாகும்)

379.20 அத்தனா சோதயத்தானங் - படிமாசே அத்தமத்தனா
சோ அத்தகுத்தோ சத்மோ - சுகங் பிக்கு விஹாஹிசி

புண்ணியமிகு பிக்குவே தானே தனக்கு குற்றஞ்சாட்டிக்கொள்ள வேண்டும். தானே தன்னைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். தானே தன்னை பாதுகாத்துக்கொண்டு நல்ல விழிப்புணர்வுடன் சுகமாக வாழ வேண்டும்.

(ஜேதவனராமத்தில் நங்ககுல தேரரை முன்னிட்டு
 போதித்ததாகும்)

380.21 அத்தாஹி அத்தனோ நாதோ
அத்தா ஹி அத்தனோ கதி
தஸ்மா சஞ்ஞமயத்தானங்
அஸ்ஸங் பத்ரங்வ வாணிஜோ

தானே தனக்குப் புகவிடம். தான் பயணிக்கும் பயணத்திற்கு காரணமாகுவதும் தானே தான். எனவே திறமையான வியாபாரி தன் சுந்தரமான குதிரையை பாதுகாப்பதைப்போன்று தன்னை தானே பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

381.22 பாமோஜ்ஜபஹ்லோ பிக்கு - பசன்னோ புத்தசாசனே
அதிகச்செ பதங் சன்தங் - சங்காருபசமங் சுகங்

தர்மத்தினை பின்பற்றுவதால் மிகவும் ஆனந்தத்துடன் வாழ்வினை நடாத்தும் பிக்கு; சம்புத்த சாசனம் தொடர்பாக அசையாத விருப்புடன் வாழும் பிக்கு; அதன் காரணமாகவே அனைத்து சங்ஸ்காரங்களின் (காரண காரிய செயற்பாட்டின்) அழிவினால் ஏற்படும் சாந்தமிகு மோட்சத்தினை அடைவார். (ஜேதவனராமத்தில் வக்கலீ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

282.23 யோ ஹவே தஹரே பிக்கு - யுஞ்ஜதி புத்தசாசனே
சோ இமங் லோகங் பபாசேதி - அப்பா முத்தோவ சந்திமா

அந்த பிக்கு பிள்ளைப் பருவத்தினராக இருக்கலாம். ஆனால் முறையாக புத்த சாசனத்தில் ஈடுபடுவாராயின், மேகங்களில் இருந்து விலகிய பெளர்ணமி நிலவினைப்போன்று அந்த பிக்குவே இந்த உலகினை ஒளியுட்டுவார்.
 (பூர்வாராமத்தில் சுமண் சாமணேர தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

(பிக்கு தொடர்பாக போதிக்கப்பட்ட பகுதி முற்றிற்று)

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஜன்தோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!

26.பிராமண பகுதி

(உண்மையான பிராமணர் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி)

383.01 சின்த சோதங் பரக்கம் - காமே பனுத ப்ராஹ்மண சங்காரானங் கயங் ஞுத்வா - அகதஞ்ஞு சி ப்ராஹ்மண

புண்ணியம் மிக்க பிராமணரே, மனதில் வீரியத்தை
ஏற்படுத்திக்கொண்டு இந்த தண்வூ எனப்படும் பேராசை
பிரவாகத்தினை உலர விடுங்கள். காமத்தின் மீதான இந்த
இழிவான ஆசையை அழித்துவிடுங்கள். புண்ணியமிகு
ப்ராஹ்மணரே, இந்த சங்ஸ்காரங்களின் (காரண
காரியங்களின்) அழிவினை அறிவினால் உய்த்துணர்ந்து
இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களுக்கு* நன்றிக்கடன்
செலுத்தாத ஒருவராகுங்கள்.

(ஜேதனராமத்தின்போது பக்தி நிறைந்த ஒரு பிராமணரை
முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

384.02 யதா த்வயேச தம்மேச - பாரகு ஹோதி ப்ராஹ்மணோ அதஸ்ஸ சப்பே சங்யோகா - அத்தங் கச்சன்தி ஜானதோ

மோட்சப்பாதையில் பயணிக்கும் பிராமணன் சமத மற்றும்
விபஸ்ஸனா தியானங்களின் உச்சத்திட்கே செல்லும் நாளில்
இந்த அனைத்து பற்றிக்களும் இல்லாமல் போகும். அதன்
காரணமாக யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்ந்து கொள்வதால்

*.காலத்திற்கும் அவகாசத்திற்கும் இடைப்பட்ட உருவம், அனுபவிப்பு, சமிக்ஞை,
சிந்தனை, விஞ்ஞானம் எனும் இந்த ஜெந்தின் மீது பிணைந்து போதலாகும்.

அவர் உத்தம அரஹஂத் நிலையை அடைவார்.
(ஜேதவனாராமத்தில் முப்பது பிக்குமாரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**385.03 யஸ்ஸ பாரங் அபாரங் வா - பாராபாரங் ந விஜ்ஜதி
வீதத்தரங் விசங்யுத்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்**

ஒரு பிக்குவிற்கு இக்கரை எனும் உள்ளக உலகங்கள் (கண்,
காது, நாசி நாவு, உடல், மனம்) புற உலகங்கள் எனப்படும்
அக்கரை எனும் இவ் இரு கரைகளுக்கும் பிணைந்து போகாத
எதுவும் இல்லாவிடில், அவர் கிலேசங்களால் ஏற்படும்
இன்னல்களை துறந்தவராவார். கிலேசங்களிலிருந்து விலகி
இருப்பவராவார். அவரையே நான் உண்மையான பிராமணன்
என்பேன்.

(ஜேதவனாராமத்தின்போது பாவமிகுந்த மாரனை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

**386.04 ஜாயிங் விரஜமாசீனங் - கதகிச்சங் அனாசவங்
உத்தமத்தங் அனுப்பத்தங்-தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்**

அவர் தியான நிலைகளை விருத்தி செய்வாராயின், கிலேச
மாசுக்கள் அற்றவராயின், விருத்தி செய்ய வேண்டிய
மோட்சத்திற்கான பாதையை பரிபூரணமாக விருத்தி
செய்தவராயின், ஆஸவங்கள் (கிலேசங்களின் ஒரு வகை)
இல்லாதவராயின், உத்தம அர்த்தமாகிய மோட்சத்தினை
அடைந்தவராயின், அவரையே நான் உண்மையான
பிராமணன் என்பேன்.

(ஜேதவனாராமத்தில் ஒரு பிராமணரை முன்னிட்டு
போதித்தாகும்)

**387.05 திவா தபதி ஆதிச்சோ - ரத்திங் ஆபாதி சந்திமா
சன்னத்தோ கத்தியோ தபதி - ஜாயී தபதி ப்ராஹ்மணோ**

அத சப்பமஹாரத்திங் புத்தோ தபதி தேஜா

குரியன் பகலில் ஜோலிக்கும்; சந்திரன் இரவில் ஜோலிக்கும்; இராஜ ஆபரணங்களை அணிந்த மன்னன் தன் சேனை புடைக்குழி இருக்கும் போதே ஜோலிப்பார்; தியான் நிலைகளை விருத்தி செய்துகொள்ளும்போதே உண்மையான அந்தனர் (பிக்கு) ஜோலிப்பார்; ஆனால் இரவு பகல் எனும் எவ்வேளையும் புத்த பகவானே தன் தேஜஸினால் ஜோலிப்பார்.
(ஜேதவனராமத்தில் மகா ஆனந்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

388.06. பாஹுதபாபோதி ப்ராஹுமணோ
சமச்சியா சமணோதி வச்சதி
பப்பாஜூயத்தனோ மலங்
தஸ்மா பப்பஜிதோதி வச்சதி

ஒருவர், தன் மனதில் உள்ள அனைத்து பாவங்களை நீக்கியதாலேயே பிராமணன் எனப்படுவார். தர்மத்தினை பின்பற்றி, தன்னை நன்மையில் செலுத்துவதாலேயே ஒருவர் சிரமணர் (துறவி) எனப்படுகிறார். தன்னுள் இருக்கும் அனைத்து கிலேசங்களையும் அழிப்பதாலேயே ஒருவர் பிக்கு எனப்படுகிறார்.

389.07 ந ப்ராஹுமணஸ்ஸ பஹரெய்ய
நாஸ்ஸ முஞ்சேத ப்ராஹுமணோ
தீ ப்ராஹுமணஸ்ஸ ஹன்தாராங்
ததோ தீ யஸ்ஸ முஞ்சதி

அரஹத் முனிவர் எனப்படும் உண்மையான பிராமணரை துன்புறுத்தக்கூடாது. அரஹத் பிராமணர் கோபம் கொள்ளும்

இயல்பினை வென்றவராவார். அரஹத் பிராமணைரை துன்புறுத்துவருக்கு நிந்தனைகளாகட்டும்! அதேபோன்று அரஹத் பிராமணர் தொடர்பாக கோபம் கொள்பவர்களுக்கும் நிந்தனைகளாகட்டும்!
(ஜேதவனராமத்தில் சாரிபுத்த மகா தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**390.08 ந ப்ராஹ்மணஸ்ஸேததகிஞ்சி செய்யோ
யதா நிசேதோ மனசோ பியேஹி
யதோ யதோ ஹிங்சமனோ நிவத்ததி
ததோ ததோ சம்மதிமேவ துக்கங்**

அரஹத் பிராமணருள் இருக்கும் பொறுமை ஒரு மாபெரும் குணமாகும். கோபம் கொள்ளும் இயல்புடையவன், தான் கோபம் கொள்வதாலேயே இன்புறுவான். அரஹத் முனிவர் அவருடைய அந்த இம்சிக்கும் மனதை தவிர்ப்பதற்கு உதவுவார். இதனால் அந்த கோபம் கொண்ட மனிதனின் குரோத மனதை தடுப்பதால் அவருக்கு கிடைக்கவிருக்கும் துக்கமும் தடுத்தது போலாகும்.
(ஜேதவனராமத்தில் சாரிபுத்த மகா தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

**391.09 யஸ்ஸ காயேன வாசாய - மனசா நத்தி துக்கதங்
சங்வதங் தீஹி டானேஹி தமஹங் ப்ராஹ்மணங்**

எவரேனும் வார்த்தை, உடல், உள்ளாம் எனும் இம்மூன்று கதவுகளினால் பாவங்களை செய்யாவிடில், இந்த மூன்று இடங்களை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருப்பாராயின் அவரையே நான் உண்மையான பிராமணன் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் பிரஜாபதீ கௌதமீ தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

392.10 யம்ஹா தம்மங் விஜானெய்ய

சம்மாசம்புத்தங் தேசிதங்
சக்கச்சங் தங் நமஸ்ஸெய்ய
அக்கிஹ்ராத்தங் ச ப்ராஹ்மணோ

சம்மா சம்புத்த பகவானால் முழுமையாகவும் முறையாகவும் குறைவின்றி போதிக்கப்பட்ட இந்த தர்மத்தினை ஒருவர் எவர் மூலமாக கற்றுகிந்து கொண்டாரோ, அவர் தனக்கு பகவானது தர்மத்தினை கற்றுக்கொடுத்த குருவினை பிராமணர்கள் தீயினை வணங்குவதை போன்று சிறப்பாக போற்றி வணங்குவார்.

(ஜேதவனாராமத்தின்போது மகா சாரிபுத்த தேர்ரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

393.11 ந ஜடாஹி ந கொத்தேன

ந ஜச்சா ஹோதி ப்ராஹ்மணோ
யம்ஹி சச்சங் ச தம்மோ ச
சோ சூசீ சோவ ப்ராஹ்மணோ

ஜடா முடி தரிப்பதனாலேயோ, பிறந்த குல கோத்திரம் என்பதனாலயோ ஒருவர் பிராமணராக மாட்டார். எவருள் ஆரிய சத்தியங்கள், தர்மம் மற்றும் தூய்மையான வாழ்வு என்பன இருக்கிறதோ அவரையே நான் உண்மையான பிராமணன் என்பேன்.

(ஜேதவனாராமத்தில் ஜடில எனும் பிராமணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

394.12 கிங் தே ஜடாஹி தும்மேத - கிங் தே அஜினசாடியா அப்பன்தரங் தே கஹணங் - பாஹுராப் பரிமஜ்ஜுசி?

ஞானமில்லாதவரே, இந்த ஜடா முடியை தரித்திருப்பதன் பயன் என்ன? இந்த புலித்தோலை தரித்திருப்பதன் பயன் என்ன? தன்னுள் கிலேசங்களை நிறைத்துக்கொண்டு புறத்தோற்றத்தினை அலங்கரிப்பதன் பயன் என்ன? (வைசாலி நகரில் குஹக எனும் பிராம்மணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

395.13 பங்சகுலதரங் ஐன்துங் - கிசங் தமனிசன்ததங் ஏகங்வனஸ்மிங்ஜாயத்தங்-தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

சுடுகாட்டில் இருந்து எடுத்து வந்த அழுக்கடைந்த துணியால் தைத்த சீவரத்தைத்தான் (காவியைத்தான்) தரித்துள்ளார். உடல் மிகவும் மெலிந்துள்ளது. உடலில் உள்ள நரம்புகளும் புடைத்து வெளியே தெரிகின்றன. தனிமையாகவே வனத்தினுள் பிரவேசித்து தியானம் செய்யும் அவரையே நான் உண்மையான பிராமணன் என்பேன்.

(கிழ்ஜ்கூட பர்வதத்தில் கிசாகோதமீ எனும் தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

396.14 நசாஹங் ப்ராஹ்மணங் ப்ருமி யோனிஜங் மத்திசம்பவங் போவாதி நாம சோ ஹோதி ச வே ஹோதி சகிங்சனோ அகிங்சனங் அனாதனங் தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

அந்தன பெண்ணின் வயிற்றில் கருவற்று பிறந்ததால் நான் ஒருவரை பிராம்மணன் எனக் கூறுமாட்டேன். ‘உத்தமர்’ ‘உத்தமர்’ என தன்னை கூறிக்கொண்டாலும் அவர் கிலேசமுள்ளவராவார். ‘உத்தமர்’ என்பது அவர் தனக்கு கூறிக்கொள்ளும் ஒரு பெயர் மாத்திரமே. ஒருவருள்

கிலேசங்கள் இல்லாவிடில் உபாதானங்கள் (பினைப்புகள்) இல்லாவிடில் அவரே பிராமணர்.

(சாவத்திய நகரின்போது இரு பிராமணர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

400.15 சப்பசங்யோஜனங் ஜேத்வா - யோ வே ந பரிதஸ்ஸதி சங்காதிகங் விசஞ்ஞாத்தங் தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஒருவர், அனைத்துப் பினைப்புக்களையும் அழித்த, பயமற்ற, பதந்தமற்ற, அனைத்து கிலேசங்களையும் மீறிச்சென்ற கிலேசங்களுடன் ஒன்றிக்காத அந்த நிக்கிலேச (கிலேசமற்ற) உத்தமரையே நான் பிராம்மணன் என்பேன்.

(வேலுவனாராமத்தில் உக்க எனும் சீமானை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

401.16 செத்வா நத்திங் சரத்தங் ச - சன்தாமங் சஹனுக்கமங் உக்கித்தபளிகங் புத்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

குரோதம் எனும் கயிற்றை வெட்டியகற்றி, பேராசை எனும் இருகிய கட்டுக்களை அவிழ்த்துவிட்டு, மூட பார்வை எனும் மகா சங்கிலியை உடைத்தெறிந்து அஞ்ஞானம் எனும் பூட்டுக்களை உடைத்து ஆரிய சத்தியங்களை உய்த்தறிந்த மகா முனிவரையையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனாராமத்தில் இரு பிராமணர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

402.17 அக்கோசங் வதபன்தனங் ச - அதுட்டோ யோ திதிக்கதி கந்திபலங் பலானீகங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஏனையோர் ஆக்ரோசம், செய்யும்போதும், தன் உடலை பல்வேறு வகையாக துன்புறுத்தும் போதும் கூட ஒருவர் அவ் எதற்குமே கோபம் கொள்ளாது பொறுமையுடன்

இருப்பாராயின், அந்த பொறுமையையே தன் பலமாக கொண்டிருப்பாராயின் அந்த அரஹத் மகா முனிவரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் அக்கோசக பரத்துவாசரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

403.18 அக்கோதனங் சதவன்தங் - சீலவன்தங் அனுஸ்ஸதங் தன்தங் அந்திமசாரீரங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மண

அவர் கோபம் கொள்ளமாட்டார்; தன் கடமைகளைச் சரி வரச்செய்பவர்; சீலமிகுந்தவர்; ஆசையைத் துறந்தவர்; புலனடக்கம் கொண்டவர்; தன் இறுதி சரீரத்தையே கொண்டிருக்கிறார். அந்த அரஹத் முனிவரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் மகா சாரிபுத்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

404.19 வாரி பொக்கரபத்தேவ - ஆருக்கேரிவ சாசபோ யோ ச லிப்பதி காமேசு - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

தாமரை இலையில் தங்காத நீரைப்போன்று, ஊசிமுனைமேல் தங்காத கடுகைப்போன்று ஒருவர் காமத்தில் நிலைக்காவிட்டால். அவரையே நான் உண்மையான பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் உப்பலவன்னா தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

405.20 யோ துக்கஸ்ஸ பஜானாதி - இதேவ கயமத்தனோ பன்னபாரங் விசங்குத்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங் எவரேனும் இந்த சன்சாரத்துக்கம் (பிறவித்துக்கம்) இவ் வாழ்விலேயே முடிவுற்றது என்பதனை அறிவாராயின், கிலேச பாரங்களை வீசியெறிந்த, கிலேசங்களுடன் சேராத அந்த

அரஹத் உத்தமரயே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஒரு பிராம்மணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

406.21 கம்பீரபஞ்ஞங் மேதாவிங் - மக்காமக்கஸ்ஸு கோவிதங் உத்தமத்தமனுப்பத்தங் - தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

அவருள் ஆழந்த ஞானம் இருக்கிறது; சிறந்த அறிவாளி;
சரி எது பிழை எது என்பதனை அறிந்து கொள்ளும்
திறமையானவர்; வாழ்வில் கிடைக்க வேண்டிய உயரிய
அர்த்தமான அரஹத் நிலையையும் அடைந்திருக்கிறார்.
அவரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(கிச்சகூட பர்வதத்தில் கேமா தேரியை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

407.22 அசங்சட்டங் கஹட் டேஹி - அனாகாரேஹி சூபயங் அனோகசாரிங் அப்பிச்சங் - தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

இல்லறத்தார், துறவறத்தார் எனும் யார் மீதும் அவர் மனதில்
எவ்வித பந்தமும் இல்லை. அவர் ஆசையை துறந்தே
இருக்கிறார். கிடைத்ததை கொண்டு மகிழும் சரளாமான
வாழ்வினை வாழ்பவர். அவரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.
(ஜேதவனராமத்தில் பப்பாரதிஸ்ஸு எனும் தேரரை முன்னிட்டு
போதித்ததாகும்)

408.23 நிதாய தண்டங் பூதேசு - தசேசு தாவரேசு ச யோ ந ஹன்தி ந காதேதி - தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

திடுக்கிடும் திடுக்கிடாத அனைத்து உயிர்கள் மீதும்
கொண்ட கருணையினால் ஆயுதங்களை துறந்து, தானும்
உயிர்களைக் கொல்லாது பிறர் மூலமும் கொலை
செய்விக்காத அவரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(சாவத்திய நகரில் ஒரு தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

409.24 அவிருத்தங் விருத்தேச - அத்ததண்டேச நிப்புதங் சதானேச அனாதானங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எதிர்க்கும் தன்மையுடைய மக்கள் மத்தியில் யாருடனும் விரோதம் கொள்ளாது, ஆயுதங்கள் ஏந்தும் மக்கள் மத்தியில் அமைதியான மனம் கொண்டு, பந்தங்கள் நிறைந்த மனமுடைய மக்கள் மத்தியில் எவ்வித பந்தங்களுமின்றி இருக்கும் அந்த அரஹத் பிக்குவையே நான் பிராமணர் என்பேன். (ஜேதவனராமத்தில் நான்கு சாமணேர தேரர்களை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

410.25 யஸ்ஸ ராகோ ச தோஸோ ச - மானே மக்கோ ச பாதிதோ சாசபோரிவ ஆரக்கா - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஆசை, கோபம், அறியாமை, அகங்காரம், ஏனையோர் குணங்களை அழிக்கும் இயல்பு என்பன ஊசிமுனை மேல் தங்காத கடுகு போன்று எவர் மனதில் இருந்து நீங்குகிறதோ அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன் (வேலுவனராமத்தில் மஹாபந்தக தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

411.26 அகக்கசங் விஞ்ஞாபனிங் - கிரங் சச்சங் உதீரயே யாய நாபிசஜே கஞ்சி - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

கொடிய வார்த்தைகளைப் பிரயோகிக்காவிடில், இவ்வுலக மறுவுலக நன்மை அளிக்கும், இனிமையான, சத்தியத்தை பேசுபவராயின், யாரையும் கோபமுட்டாவிடில், அந்த அரஹத் பிக்குவையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் பிளிந்திவச்ச மகா தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

412.27 யோத தீகங் வ ரஸ்ஸங் வா - அனுங் தூலங் சுபாசுபங் லோகே அதின்னாங் நாதியதி - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் உலகில் உள்ள நீளமான, குறுகியதான், சிறியதான், பெரியதான், அழகியதான், அவலட்சணமானதான எதுவுமே தனக்கு கொடுக்கப்படாவிடல் அதனை எடுக்காத அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் ஒரு தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

413.28 ஆசா யஸ்ஸ ந விஜ்ஜன்தி - அஸ்மிங் லோகே பரமஹி ச நிராசயங் விசஞ்ஞாத்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் ஒருவருள் இவ்வுலகம் தொடர்பாகவோ இல்லையேல் மறுவுலகம் தொடர்பாகவோ எவ்வித ஆசையும் இல்லாவிடல், ஆசைகள் துறந்தவராயின், கிலேசங்கள் இல்லாவிடல், அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் மகா சாரிபுத்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

414.29 யஸ்ஸாலயா ந விஜ்ஜன்தி - அஞ்ஞாய அகதங்கதி அமதோகதங் அனுப்பத்தங்-தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் ஒருவருள் தண்ஹா (பேராசை) இல்லாவிடல், சந்தேகங்கள் இல்லாவிடல், அந்த மகா மோட்சத்தினை உறுதி செய்தவராயின் அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் மகா மொக்கல்லான தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

415.30 யோத புஞ்ஞங் ச பாபங் ச - உபோ சங்கங் உபச்சகா அசோகங் விரஜங் சுத்தங் தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் இவ் வாழ்விலேயே பாவம் புண்ணியம் எனும் இரண்டையும் இல்லாமல் செய்து கொள்வாராயின், அவர் சோகங்கள் அற்றவராவார்; கிலேசங்கள் அற்றவர்; தூய்மையானவர் அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் ரேவத தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

416.31 சந்தங்வ விமலங் சுத்தங் - விப்பசன்னமநாவிலங் நந்தீ பவபரிக்கீணங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஓருவர் இருக்கிறார்; அவர் முழு சந்திரனை போன்று நிர்மலமானவர்; தூய்மையானவர்; மிகவும் சௌம்மியமானவராவார்; குழப்பங்கள், பதற்றம் என்பன அற்றவர்; மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதற்கான ஆசையைத் துறந்தே இருக்கிறார். அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(ஜேதவனராமத்தில் சந்தாஹ தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

417.32 யோ இமங் பழிபதங் துக்கங் - சச்சாரங் மோஹமச்சகா திண்ணோ பாரகதோ ஜாயி - அனேஜோ அகதங்கதி அனுபாதாய நிப்புதோ - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஓருவர், இந்த கிலேசச் சேற்றுக்குழியில் இருந்து மீஞும் கடினமான பயணத்தை பயணித்து முடித்தவராயின், மாயையும் அறியாமையும் நிரம்பிய சன்சாரத்தினை (பிறவிப்யணத்தினை) மீறிச்சென்றவராயின், அவர் துக்கத்திலிருந்து கரையேறியவராவார்; தியான நிலைகள்

உள்ள அவர் ஒரு நிக்கிலேசி (கிலேசங்களற்றவர்) ஆவார்; சந்தேகங்கள் அற்றவர்; எதற்குமே பிணைந்து போகாமல் தனிந்தவராவார். அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(குண்டவதான வனத்திலே சீவலி தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

418.33 யோத காமே பஹத்வான - அனாகாரோ பரிப்பஜே காமபவபரிக்கீணங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஒருவர் காமங்களை துறந்து இந்த புத்த சாசனத்திலே துறவுடைன்டு, காம தண்ஹா (காமங்களின் மீதான ஆசை) பவ தண்ஹா (மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதற்கான ஆசை), விபவ தண்ஹா (நிலைத்திராமைக்கான ஆசை) என்பனவற்றை அழித்தவராயின் அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன். (ஜோதவனராமத்தில் சுந்தர சமுத்த தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

419.34 யோத தண்ஹங் பஹத்வான - அனாகரோ பரிப்பஜே தண்ஹாபவபரிக்கீணங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஒருவர் காமங்களைத் துறந்து இந்த புத்த சாசனத்திலே துறவுடைன்டு, பவ தண்ஹாவை (மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதற்கான ஆசையை) அழித்தவராயின் அந்த அரஹத் தேரரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் ஜோதிய தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

420.35 ஹித்வா மானுசகங் யோகங் - திப்பாங் யோகங் உபச்சகா சப்பயோகவிசங்யுத்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஒருவர், மனித பற்றுக்களை கைவிட்டு, தேவலோகங்களில்

பிறப்பதற்கு காரணமாக அமையும் பற்றுதல்களையும் மீறிச் செல்வாராயின், அனைத்து கிலேச பந்தங்களிலிருந்தும் விலகிய அந்த அரஹத் முனிவரையே நான் பிராமணர் என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

421.36 ஹித்வா ரதிங் ச அரதிங் ச சீதிபுதங் நிருபதிங் சப்பலோகாபிபூங் வீரங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

காமத்திற்கு இருக்கும் விருப்பத்தினை விடுத்து, தியானங்கள் செய்வதற்கு இருக்கும் வெறுப்பைத் தழந்து, தணிந்து நிக்கிலேசி ஆவாராயின், அனைத்து உலகங்களையும் கட்டுப்படுத்திய அந்த வீரியம் மிகுந்த அரஹத் முனிவரையே நான் ‘பிராமணர்’ என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தின் போது ஒரு பிக்குவை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

422.37 சுதிங் யோ வேதி சத்தானங் - உப்பத்திங் ச சப்பசோ அசத்தங் சுகதங் புத்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவ்ரேனும் ஒருவர் உயிர்களின் பிறப்பையும் இறப்பையும் அனைத்து முறைகளிலும் உய்த்துணர்ந்து கொண்டாராயின், எந்த பிறப்பிற்கும் மனம் விரும்பாவிடில், சுந்தரமான மோட்சப்பாதையில் பயணித்தாராயின், ஆரிய சத்தியங்களை உய்த்துணர்ந்தவராயின், அந்த அரஹத் முனிவரையே நான் ‘பிராமணர்’ என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் வங்கீச தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

423.38 யஸ்ஸ கதிங் ந ஜானன்தி - தேவா கண்தப்பமானுசா கீணாசவங் அரஹன்தங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் ஒருவர் பயணித்த பாதையை தேவர்களாலும், மனிதர்களாலும், காந்தர்வர்களாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாவிடில், ஆஸவங்கள் அற்ற அந்த அரஹத் தேரரையே நான் ‘பிராமணர்’ என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் வங்கீச தேரரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

424.39 யஸ்ஸ புரோ ச பச்சா ச - மஜ்ஜே ச நத்தி கிஞ்சனங் அகிஞ்சனங் அனாதானங் - தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் ஒருவருக்கு இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் எனும் முக்காலங்கள் தொடர்பாக எவ்வித கிலேசங்களும் இல்லாவிட்டால், அவர் ஒரு நிக்கிலேசியாவார். உபாதானங்கள் (பிணைந்து போதல்) அற்றவராவார். அந்த அரஹத் முனிவரையே நான் ‘பிராமணர்’ என்பேன்.

(வேலுவனராமத்தில் தம்மதின்னா தேரியை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

425.40 உ_சபங் பவரங் வீரங் - மஹேசிங் விஜிதாவினங் அனேஜங்_நஹாதகங்புத்தங்-தமஹங்_ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

அவர் உயர்குல ஏருதினைப்போன்று உத்தமமானவர்; வீரியமுள்ளவர்; ஒரு மகா ரிஷி; மாரன் உட்பட அவனது சேனைகளை தோற்கடித்து வெற்றிப்பெற்றவர்; நிக்கிலேசமானவர்; கிலேசங்களை கழுவி விட்டவர்; ஆரிய சத்தியங்களை உய்த்துணர்ந்து கொண்டவர். அந்த அரஹத் முனிவரையே நான் ‘பிராமணர்’ என்பேன்.

426.41 புப்பேநிவாசங் யோ வேதி - சக்காபாயங் ச பஸ்ஸதி அதோ ஜாதிக்கயங் பத்தோ - அபிஞ:ஞாவோசிதோ முனி

சப்பவோசிதவோசானங் - தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

எவரேனும் ஒருவர், தான் முன்னர் வாழ்ந்த பிறப்புக்களை உய்த்துணர்ந்து கொண்டாராயின், தேவலோகம் நரகம் என்பன தன் தெய்வீக கண்களினால் காண்பாராயின், அதேபோன்று பிறப்பினை முடித்துக்கொண்டு அரஹத் நிலையை அடைந்தவராயின், இந்த விசேட ஞானங்களை பெற்ற அவர் ஒரு மகா முனிவராவார். அனைத்து கிலேசங்களையும் அழித்து மோட்சபாதையில் பரிபூரணமாக பயணித்து முடித்தவராவார். அந்த அரஹத் முனிவரையே நான் ‘பிராமணர்’ என்பேன்.

(சாவத்திய நகரில் தேவங்கிக பிராம்மணரை முன்னிட்டு போதித்ததாகும்)

சாது! சாது!! சாது!!!

(பிராமணர் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று)

அருங்கொற்கள்

01. மும்மணிகள் - புத்தபகவான், ஸ்ரீ சத்தர்மம், ஆரிய மகா சங்கத்தினர்

02. புதுஜ்ஜனர் - மும் மணிகளை சரணடையாதவர், தர்மத்தினை அறியாதவர். வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை உணராதவர். இப்படிப்பட்டவர் தன் தாய் தந்தையை கொலை செய்வதற்கோ அல்லது அரஹத் பிக்குமாரை கொலை செய்வதற்கோ தயங்கமாட்டார். புத்தபகவான் ஒருவரது திருவுடலின் குருதியை தீய எண்ணம் கொண்டு தீண்டத்தயங்காதவர். சங்க பேதம் செய்ய தயங்காதவர். இவ்வியல்புகளை கொண்டவராக இருப்பவரே போதுஜ்ஜனர் என புத்தபகவான் மொழிந்துள்ளார்.

03. அரஹத் - ஆசை, கோபம், அறியாமை எனும் மனவழுக்குகளையும் அதன் படிவுகளையும் முற்றாக நீக்கியவர். மீண்டும் பிறவி எடுக்காத நிலையை எய்தியவர்.

04. பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் - காலத்திற்கும் அவகாசத்திற்கும் இடைப்பட்ட உருவம், அனுபவிப்பு, இனங்காணல், சிந்தனை, விஞ்ஞானயம் எனும் ஐந்தின் மீது கொண்ட பற்றுதலாகும்.

05. ஆர்ய தர்மம், சத்தர்மம் - புத்தபகவான் போதித்த தர்மம்

06. மூட பார்வைகள் (திருஷ்டிக்கள்):

- * . தானம் அளிப்பதில் விளைவுகள் இல்லை.
- * . பூஜைகளில் விளைவுகள் இல்லை

- *. சேவை மற்றும் பணிவிடை செய்வதில் விளைவுகள் இல்லை.
- *.கர்மம் மற்றும் கர்மபலன்கள் இல்லை.
- *.இவ்வுலகம் என்று ஒன்றில்லை.
- *.மறுவுலகம் என்று ஒன்றில்லை.
- *. தாய் என்பவள் விசேடமானவள் அல்ல.
- *. தந்தை என்பவர் விசேடமானவர் அல்ல.
- *. தாய் தந்தை இல்லாது, முட்டையினுள் பிறவாது, ஈரலிப்பான இடத்தில் இல்லாது எடுக்கும் பிறவிகள் அதாவது ஒப்பாதிக பிறப்புக்கள் உண்டு என்பதனை நம்பாதிருத்தல்
- *.இவ்வுலக உண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பன முற்றாக நீக்கிய, சாதாரண மனித தன்மையை மீறிய உத்தமர்கள் இருக்கிறார்கள், என்பதனை நம்பாதிருத்தல். இவையே புத்தபகவான் முடபார்வைகளாக மொழிந்தருளியுள்ளார்.

07. சம்மா திட்டி அல்லது தெளிவான பார்வை.

- *.தானம் அளிப்பதில் விளைவுகள் உண்டு
- *. பூஜைகளில் விளைவுகள் உண்டு
- *.சேவை, பணிவிடை செய்வதில் விளைவுகள் உண்டு
- *.கர்மம் மற்றும் கர்மபலன்கள் உண்டு
- *.இவ்வுலகம் என்று ஒன்றுள்ளது
- *.மறுவுலகம் என்று ஒன்றுள்ளது.

*.தாய் என்பவள் விசேடமானவள்.

*.தந்தை என்பவர் விசேடமானவர்.

*.தாய் தந்தை இல்லாது, முட்டையினுள் பிறவாது, ஈரலிப்பான இடத்திலில்லாது எடுக்கும் பிறவிகள் உண்டு அதாவது ஒப்பாதிக பிறப்புகள் உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளல்.

*.இவ்வுலக உண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பன முற்றாக நீக்கிய, மனித தன்மையை மீறிய உத்தமர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதனை நம்புதல். இவையே புத்தபகவான் தெளிவான பார்வை அதாவது ‘சம்மா திட்டி’ என மொழிந்தருளியுள்ளார்.

08. சதுரார்ய சத்தியங்கள் அதாவது நான்கு பேருண்மைகள்

*. **துக்கம்** - பிறப்பு, முதுமை, நோயுறல், மரணம், பிரியமற்றவைகளுடன் பிரியமற்ற நபர்களுடன் சேர்ந்து வாழல், பிரியமானவை மற்றும் பிரியமான நபர்களை பிரிந்து வாழல், விரும்புவை கிடைக்காமை, சுருங்கக்கூறின் இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களும் துக்கத்திற்குரியனவே

*. **துக்கத்தின் தோற்றும் :** காம தண்ணுா (காமத்தின் மீதான ஆசை)

பவ தண்ணுா : மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதற்கான ஆசை

விபவ தண்ணுா : நிலையாதிருப்பதற்கான ஆசை

*. **துக்க நிவாரணம்** துக்கத்தின் அழிவு அதாவது மோட்சம்

*. **துக்க நிவாரண மார்க்கம்.** : மோட்சத்தை அடைவதற்கான மார்க்கம் இதுவே எண்சீர் மார்க்கமாகும்.

09. நீவரணங்கள் எனப்படுவது மன ஒன்றினைவை தடுக்கும் ஐந்து விடயங்கள் என புத்தபகவான் மொழிந்துள்ளார். அவை பின்வருமாறு:

*. காமச்சந்தம்: கண்களுக்கு சுகம் தரும் உருவங்கள்,

காதிற்கு இனிமையான சப்தங்கள், இனிமையான நறுமணங்கள், இனிமையான சுவைகள், இதம் தரும் உடலுணர்வுகள், மனதிற்கு இனிய எண்ணங்கள் தொடர்பாக சிந்தித்து கொண்டிருத்தல்.

*.வியாபாதம்: மனதிற்கு கோபம் உருவாகும் விடயங்கள் தொடர்பான சிந்தனைகள்

*.தீனமித்த: சோம்பல் மற்றும் தூக்கக் கலக்கம்.

*.உத்தச்ச குக்குச்ச: மன உழல்வு மற்றும் மன ஒடுக்கம்.

*.விசிகிச்சா: தர்மம் தொடர்பான சந்தேகம். இவையே ஜவகையான நீவரணங்களாகும்.

09. சம்மா சம்புத்தபகவான் - தன் சுய ஞானத்தினாலேயே துக்கம், துக்கத்தின் தோற்றும், துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரண மார்க்கம் எனும் நாற்பேருண்மைகளை உய்த்தறிந்து மோட்சத்தை உறுதிசெய்தவர். அஞ்ஞானத்தை முழுமையாகவே இல்லாதொழித்தவர். ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பன முற்றுமுதாக நீக்கியவர். இவ்வாறாக தான் உன்னத நிலையை அடைந்து ஏனையவர்களும் இந்நிலையை அடைவதற்காக தர்மத்தை போதிப்பவர்.

10. பச்சேக புத்தபகவான் : தன் சுய ஞானத்தினாலேயே துக்கம், துக்கத்தின் தோற்றும், துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரண மார்க்கம் எனும் நாற்பேருண்மைகளை உய்த்தறிந்து மோட்சத்தை உறுதிசெய்தவர். அஞ்ஞானத்தை முழுமையாகவே

இல்லாதொழித்தவர். ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பன முற்றுமுழுதாக நீக்கியவர். ஆனால் இந்த புத்தர் நிலையை அடைந்த புத்தபகவான் ஒருவரால் ஏனையோருக்கு தர்மத்தை உபதேசிக்க முடியாது.

11. மாரன்: உயிர் களை சன்சாரத் தில் பின்னைத் து வைத்திருப்பவன். உயிர் கள் மோட்சம் அடைவதை விரும்பாதவன். தடுப்பவன். புத்தபகவான் மாரனை பமத்தபந்து என கூறியுள்ளார். அதன் பொருள் தர்மத்தை பின்பற்ற தாமதமாகியவர்களின் உறவினன் என்பதே.

12. சோவான் நிலை, சோதாபண்ண நிலை: வீடுபேற்றின் முதலாவது நிலை. மனதிலுள்ள சக்காய் திட்டி, சீலப்பத பராமாசம், சந்தேகம் என்பவற்றை நீக்கியவர். இப்பேற்றினை அடைந்தவர் ஒரு போதும் நால் வகை நரகங் களில் பிறக்கமாட்டார். அதேபோல் கூடியபட்சம் ஏழு பிறவிகளிலே மோட்சத்தை அடைந்து விடுவார்.

13. அநாகாமி: மனமாசகளில் மூன்றில் இரண்டினை முற்றாக நீக்கியவர். அதாவது ஆசை மற்றும் கோபத்தினை முழுமையாக நீக்கியவர். ஒரு பிறவியை பிரம்ம உலகத்தில் பிறந்து அங்கேயே பரிநிர்வாணம் அடையும் உத்தமர்.

14. சத்தா - தமிழில் இதனை பக்தி என்று மொழிபெயர்த்தாலும் இது வெறும் பக்தி மட்டுமல்ல. **சத்தஹதி ததாகதஸ்ஸ சம்போதிங்** அதாவது புத்தபகவானது ஞானத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் தர்மத்தில் சத்தா எனப்படுகிறது. புத்தபகவான் போதித்த தர்மத்தினை செவிமடுத்து அதனை அறிவினை முதற்கொண்டு ஆராயும், ஒருவரால் மாத்திரமே இந்த சத்தாவை தன்னுள் கோற்றுவித்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறாக தோன்றிய சத்தாதான் இந்த தர்மத்தினை பின்பற்றுவதற்கு பாரிய உந்துதலாக இருக்கிறது.

15. முழுமையாக, தெளிவான சொற்பிரயோகங்களுடன் பரிபூரணமாக போதிக்கப்பட்ட இந்த தர்மம் மோட்சத்தையே இலக்காக கொண்டது. அந்த மோட்சத்தை அடையும் வழிக்கு துணைசெய்யும் 37 விடயங்கள் உள்ளன. அவை துக்கத்தை அழிப்பதற்கு துணை செய்வனவாகும் அவை முறையே. பின்வருமாறு

சத்தாரோ சதிப்டான - நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகள்

01. காயானுபஸ்ஸனா - உடல் தொடர்பான விழிப்புணர்வு
02. வேதனானுபஸ்ஸனா - அனுபவிப்புகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வு
03. சித்தானுபஸ்ஸனா - மனம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு
04. தம்மானுபஸ்ஸனா - தர்மம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு

*** நால்வகை வீரியம்**

05. மனதில் இதுவரை பிறவாத அகுசலங்களை தோற்றுவிக்காதிருப்பதற்கு வீரியம் செய்தல்
06. மனதில் பிறந்திருக்கும் அகுசலங்களை அழிப்பதற்கு வீரியம் செய்தல்
07. மனதில் இதுவரை பிறவாதிருக்கும் குசலங்களை தோற்றுவிப்பதற்கு வீரியம் செய்தல்
08. மனதில் பிறந்திருக்கும் குசலங்களை நிலைத்து வைப்பதற்கு வீரியம் செய்தல்.

இர்தி பாதங்கள்

தர்மத்தை உய்த்துணர்ந்து கொள்வதற்கான

09. சந்த - விருப்பம்

10. சித்த - இலட்சியம்
11. விரிய - வீரியம் இடைவிடாத முயற்சி
12. வீமன்சா - அழிவினால் அராய்தல்

பஞ்ச இந்திரியம்

13. சத்தா
14. வீரியம்
15. சதி
16. சமாதி
- 17.பஞ்ஞா

பஞ்ச பலம்

18. சத்தா
19. வீரியம்
20. சதி
21. சமாதி
- 22.பஞ்ஞா

எழுவகை போதி அங்க தர்மங்கள்

23. சதி (விழிப்புணர்வு) போதியங்கம்

24. தும்மவிசய போதியங்கம்

25. வீரிய போதியங்கம்

26. ப்ரீதி போதியங்கம்

27. பஸ்ஸத்தி போதியங்கம்

28. சமாதி போதியங்கம்

29. உ_பேக்கா போதியங்கம்

எண்சீர் மார்க்கம்

30. சம்மா திட்டி - நற்பார்வை

31. சம்மா சங்கல்ப்பம் - நற்சிந்தனை

32. சம்மா வாச்சா - நற்பேச்சு

33. சம்மா கம்மந்த - நற்காரியம்

34. சம்மா ஆஜீவ - நல்ல ஜீவனோபாயம்
35. சம்மா வாயாம் - நன்முயற்சி
36. சம்மா சதி - நல்ல விழிப்புணர்வு
37. சம்மா சமாதி - நல்ல மன ஒருங்கிணைவு

16. காமம் :

கண்களுக்கு தெரியும் பிரியமான, விருப்பமான உருவங்கள் காதுகளுக்கு கேட்கும் பிரியமான, விருப்பமான சப்தங்கள் நாசியினால் உணரப்படும் பிரியமான, விருப்பமான மணங்கள் நாவினால் சுவைக்கப்படும் பிரியமான, விருப்பமான சுவைகள் உடலினால் உணரப்படும் பிரியமான, விருப்பமான எஸ்பிசங்கள் என்பனவே தர்மத்தில் காமம் எனக்குறிப்பிடப்படுகின்றன.

17. சீலம் : ஒழுக்கம் எனப்படுவதாகும். புத்த பகவான் ஒழுக்கத்தினை பெரிதும் வர்ணித்தார். மும்மணிகளை சரணடைந்து உபாசக நிலையை அடைந்தோர்கள் தமது அடுத்த கட்டமாக சீலத்தினை கடைப்பிடித்தல் அவசியமாகும். இல்லறத்ததோர் நித்திய சீலமாக பஞ்ச சீலத்தினை கடைபிடித்தல் வேண்டும். இதில்

உயிர்களை கொல்லாதிருத்தல், திருடாமல் இருத்தல், தகாத காமத்தினை தவிர்த்திருத்தல், பொய் பேசாதிருத்தல், மது போதை வஸ்து என்பன உபயோகிக்காதிருத்தல் எனும் ஐந்து உள்ளடங்கும். இதனை தவிர பெளர்ணமி தினங்களில் எட்டு அங்கங்களை கொண்ட உயர் சீலத்தினை இல்லறத்ததோர் கடைபிடித்தல் அவசியமாகும்.

இல்லறத்தினை துறந்து சாசனத்தினுள் துறவு பூண்ட சங்கையர் சாமணேர சீலம் எனும் பத்து வகையான சீலத்தினையும் உயர் சீலமான இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சீலங்களை உடைய உபசம்பதா சீலத்தினையும் கடைபிடிப்பர்.

18. கிலேசங்கள் : மனதில் உள்ள அழுக்குகளே கிலேங்கள் எனப்படுகிறது. இவை பிரதானமாக மூன்று வகைப்படும் ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பனவே அவையாகும். இவை கிலேச வேர்கள் எனப்படும். இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஏனைய அனைத்து தீயவையும் மனதில் தோன்றுகின்றன.

நமோ புஞ்சாய!